

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Princeton Theological Seminary Library

MINISTÈRE DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE ET DES BEAUX-ARTS

MÉMOIRES

PUBLIÉS

PAR LES MEMBRES

DE LA

MISSION ARCHÉOLOGIQUE FRANÇAISE

AU CAIRE

SOUS LA DIRECTION DE M. U. BOURIANT

TOME NEUVIÈME

3e Fascicule

REPRODUCTION EN HÉLIOGRAVURE DU MANUSCRIT D'ÉNOCH

ET DES ÉCRITS ATTRIBUÉS A SAINT PIERRE

AVEC INTRODUCTION DE

M. A. LODS

PARIS

ERNEST LEROUX, ÉDITEUR

LIBRAIRE DE LA SOCIÉTÉ ASIATIQUE

DE L'ÉCOLE DES LANGUES ORIENTALES VIVANTES, DE L'ÉCOLE DU LOUVRE, ETC.

28, RUE BONAPARTE, 28

1893

✓ Bible. O.T. Apocrypha. Greek. 1592. I Enoch.

FRAGMENTS GRECS

DU

LIVRE D'ÉNOCH

PAR U. BOURIANT

FRAGMENTS GRECS DU LIVRE D'ÉNOCH

Les fouilles exécutées à Akhmîm pendant l'hiver de 1886-87 par les ordres de M. Grébaut, alors directeur des fouilles et musées d'Égypte, amenèrent la découverte de deux manuscrits grecs fort intéressants, mais à des points de vue divers. L'un d'eux, recueil de problèmes d'arithmétique et de géométrie, écrit sur papyrus, est imprimé dans les pages qui précèdent par M. Baillet, ancien membre de la mission archéologique du Caire, ce qui me dispense d'en donner une description plus étendue; l'autre, écrit sur parchemin, renferme des fragments de plusieurs livres apocryphes, qui seraient depuis longtemps publiés sans de fâcheux retards sur lesquels il est inutile de s'étendre.

Ce dernier manuscrit, comprenant trente-trois feuillets hauts de quinze centimètres et larges de douze, ne porte aucune pagination. Les feuillets sont renfermés dans une reliure de carton recouvert de cuir noirci par le temps. Nulle date, nulle indication qui puisse nous aider à établir l'époque même approximative où ils ont été transcrits. Seules, les particularités qu'on relève dans l'écriture ou dans la langue elle-même, peuvent nous mettre sur la voie, et montrent que le manuscrit n'est pas antérieur au VIIIe siècle ni postérieur au XIIe. Cette probabilité devient presque une certitude, si on examine l'emplacement de la nécropole d'Akhmîm où il a été retrouvé. L'ancien cimetière chrétien d'Akhmîm s'étend au nord et à l'ouest de la colline où ont été découvertes les tombes de la XVIIIe à la XXe dynastie. Il a servi de lieu de sépulture aux chrétiens de la région, depuis le Ve siècle jusqu'au XVe, la partie la plus ancienne touchant le pied de la colline, la plus haute s'en éloignant dans les deux directions indiquées jusqu'à environ 700 mètres. Or, le tombeau du propriétaire du manuscrit se trouve à environ 200 mètres de la colline dans la direction nord-est, position qui nous donnerait, comme date approximative, l'époque très élastique d'ailleurs que j'indiquais plus haut.

Les fragments reproduits dans le volume pourraient cependant être d'une époque plus ancienne que celle où vivait le moine dans le tombeau duquel ils ont été déposés. Aucun d'eux, en effet, ne forme un tout complet, et le premier ne se termine pas même sur une fin de phrase. On peut donc supposer qu'ils proviennent de manuscrits en mauvais état, dont quelques feuillets, recueillis avec soin, ont été ainsi sauvés de la destruction, ou bien que le copiste, ayant commencé la copie de l'un d'eux, s'est fatigué de son travail et en a repris un second, puis un troisième, qu'il a laissés inachevés eux aussi.

Pour rendre plus facile la recherche des divers textes dans l'original, j'ai supposé chacun des feuillets paginé au recto et au verso. Les trente-trois feuillets donnent ainsi soixante-six pages, dont la première est tout entière occupée par un dessin représentant une petite croix copte, dont les bras portent chacun une croix plus petite; au-dessus des bras, à gauche et à droite de l'arbre de la croix, sont tracées les lettres Α et Ω.

Au verso du premier feuillet, c'est-à-dire à la page 2, commence un fragment de l'Évangile de Saint-Pierre, qui se continue jusqu'à la page 10.

Les pages 11 et 12 ont été laissées en blanc.

Les pages 13 à 19 sont occupées par un fragment de l'Apocalypse de Saint-Pierre; le cahier formé par les pages 13 à 20 est cousu la tête en bas dans le manuscrit, la page 20 étant en blanc, le texte commence à la page 19 et finit à la page 13.

Le reste du volume, de la page 21 à la page 66, est occupé par deux fragments d'Énoch, dont le premier s'étend de la page 21 à la page 50, et le second de la page 51 à la page 66. Ces deux fragments, d'une écriture différente, sont reliés entre eux par un passage commun.

Enfin, sur le plat intérieur de la reliure, à la fin du volume, est collée une feuille de parchemin portant écrit en onciales un fragment d'Évangile canonique.

Les petits fragments que je viens de mentionner (Évangile et Apocalypse de Saint-Pierre, Évangile canonique) seront publiés en temps et lieu. L'importance du livre d'Énoch, dont le texte grec n'est connu que par de courts passages rapportés dans Cédrenus et le Syncelle, est telle que je me suis décidé à commencer par lui la publication du manuscrit.

Sans reproduire ici tout ce qui a été dit sur le livre d'Énoch, il est permis de résumer en quelques mots les conclusions auxquelles ont amené les travaux de Silvestre de Sacy¹, Laurence, Hoffmann et Dillmann. Elles sont loin de s'accorder entre elles : la date de la composition, point le plus important à fixer, puisque toutes les autres conséquences en découlent, est encore aujourd'hui très contestée. Tandis que Dillmann, Ewald et Lücke la reportent jusqu'au IIe siècle avant notre ère, Laurence, Hoffmann et Gfroerer la fixent au règne d'Hérode le Grand, et Silvestre de Sacy, Hofmann la font descendre jusqu'après les victoires de Titus. Ces opinions contradictoires ne peuvent malheureusement être tranchées par le manuscrit de Gizéh, trop peu étendu, puisqu'il ne contient que les trente-deux premiers chapitres de l'ouvrage.

La version éthiopienne, et cela a été constaté dès la publication de l'ouvrage de Laurence, a dû être exécutée sur un texte grec autre que celui dont le Syncelle et Cédrenus nous ont conservé les débris. Bien que l'éthiopien et les fragments des Byzantins soient semblables dans l'ensemble, ils diffèrent assez dans les détails pour que l'idée se soit présentée de l'existence de deux textes grecs, l'un courant en Grèce et dans l'Occident chrétien, l'autre en usage dans les églises d'Orient; ce dernier aurait été traduit en éthiopien entre le IIIe et le Ve siècle de notre ère, vers le même temps que les autres livres dont se compose aujourd'hui le canon éthiopien.

L'existence de ce double texte, simple hypothèse jusqu'à présent, semble être tout à fait démontrée par le manuscrit de Gizéh. Si, en effet, on le compare avec ce que Saint-Jude et le Syncelle nous ont laissé du texte grec d'Énoch, on reconnaît que des différences profondes les séparent; là où le texte reproduit dans l'épître et dans la chronique byzantine s'éloigne de la version éthiopienne, celui de Gizéh s'en rapproche, et si l'un de ces deux textes a dû servir à la version éthiopienne, c'est bien celui de Gizéh.

Pour rendre la différence plus sensible, voici en regard l'un de l'autre les fragments qui se correspondent, accompagnés de leur traduction respective² :

1. *Magasin encyclopédique*, 1800, t. Ier, p. 369.

2. Afin de rendre plus claire la comparaison, j'ai débarrassé, dans cette introduction, le texte de Gizéh des innombrables fautes d'orthographe qui le défigurent.

Gizib. CHAP. I.

9. ὅτι ἔργεται σὺν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἀπολέσει πάντας τοὺς ἀσεβεῖς καὶ [ἐ]λέγξει πᾶσαν σάρκα περὶ πάντων ἔργων τῆς ἀσεθείας αὐτῶν ὧν ἠσέθησαν καὶ σκληρῶν ὧν ἐλάλησαν λόγων καὶ περὶ πάντων ὧν κατελάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.

« Car il arrive avec ses saints pour juger toutes les créatures, et il fera périr tous les impies, et réprouvera toute chair à cause de toutes leurs œuvres d'impiété dont elles se sont souillées, des discours violents qu'elles ont tenus, et à cause de tout ce qu'ont dit contre lui les pécheurs impies. »

CHAP. VI.

1. καὶ ἐγένετο ὅταν ἐπληθύνθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις ἐγεννήθησαν θυγατέρες ὠραῖαι καὶ καλαί.

« Et il arriva que, lorsque les fils des hommes se furent multipliés dans ces jours, il leur naquit des filles belles et jolies. »

2. καὶ ἐθεάσαντο αὐτὰς οἱ ἄγγελοι υἱοὶ οὐρανοῦ καὶ ἐπεθύμησαν αὐτὰς καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους · δεῦτε ἐκλεξώμεθα ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ γεννήσωμεν ἑαυτοῖς τέκνα.

« Et les anges, fils du Ciel, les virent, et les désirèrent, et se dirent, les uns aux autres : « Allons ! choisissons-nous des femmes parmi les hommes et engendrons-nous des enfants ! »

3. καὶ εἶπε Σεμιαζᾶς πρὸς αὐτούς, ὅς ἦν ἄρχων

Ep. de Saint-Jude. V. 14-15.

Ἰδοὺ, ἦλθε κύριος ἐν ἀγίαις μυριάσιν αὐτοῦ, ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων, καὶ ἐξελέγξει πάντας τοὺς ἀσεβεῖς αὐτῶν περὶ πάντων τῶν ἔργων ἀσεθείας αὐτῶν ὧν ἠσέθησαν, καὶ περὶ πάντων τῶν σκληρῶν, ὧν ἐλάλησαν κατ' αὐτοῦ ἁμαρτωλοὶ ἀσεβεῖς.

« Voici, au milieu de ses saintes myriades, le Seigneur vient juger toutes les créatures, détruire tous les impies qui sont parmi elles, à cause de toutes les œuvres d'impiété dont elles se sont souillées, et de tous les blasphèmes que les pécheurs impies ont prononcé contre lui. »

Georges le Syncelle. — Chronographie ¹
p. 20 et suivantes.

(CHAP. VI.)

1. καὶ ἐγένετο ὅτε ἐπληθύνθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐγεννήθησαν αὐτοῖς θυγατέρες ὠραῖαι.

« Et il arriva que, lorsque les fils des hommes se furent multipliés, il leur naquit de belles filles. »

2. καὶ ἐπεθύμησαν αὐτὰς οἱ ἐγρήγοροι, καὶ ἀπεπλανήθησαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους · ἐκλεξώμεθα ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς.

« Et les vigilants les désirèrent, et s'égarèrent à leur suite, et se dirent les uns aux autres : « Choisissons-nous des femmes parmi les filles des hommes de la terre ! »

3. καὶ εἶπε Σεμιαζᾶς ὁ ἄρχων αὐτῶν πρὸς

1. Éd. DINDORF. Bonn, 1829, 2 vol. in-8°.

αὐτῶν · φοβοῦμαι μὴ οὐ θελήσῃτε ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἔσομαι ἐγὼ μόνος ὑφειλέτης ἀμαρτίας μεγάλης.

Et Semeiazas, qui était leur chef, leur dit : « Je crains que vous ne vouliez pas accomplir ce dessein, et je serai seul responsable [de ce grand crime. »

4. ἀπεκρίθησαν οὖν αὐτῷ πάντες · ὁμώσωμεν ὅρκω πάντες καὶ ἀναθεματίσωμεν πάντες ἀλλήλους μὴ ἀποστρέψαι τὴν γνώμην ταύτην μέχρις οὗ ἂν τελέσωμεν αὐτήν καὶ ποιήσωμεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο.

Ils lui répondirent donc tous : « Jurons tous et engageons-nous tous réciproquement par des exécutions à ne pas changer ce dessein jusqu'à ce que nous l'ayions accompli et que nous ayions mené à bien cette affaire. »

5. Τότε ὤμοσαν πάντες ὁμοῦ, καὶ ἀνεθεμάτισαν ἀλλήλους ¹...

Tous alors jurèrent ensemble et s'engagèrent réciproquement par des exécutions

· · · · ·
· · · · ·
· · · · ·
· · · · · ἐν αὐτῷ.

· · · · · .là.

7. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων αὐτῶν · Σεμιαζᾶ, οὗτος ἦν ἄρχων αὐτῶν, Ἀραβᾶκ, Κιμ-

αὐτοὺς · φοβοῦμαι μὴ οὐ θελήσῃτε ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἔσομαι ἐγὼ μόνος ὑφειλέτης ἀμαρτίας μεγάλης

Et Semiazas, leur chef, leur dit : « Je crains que vous ne vouliez pas accomplir ce projet et je serai seul responsable de ce grand crime. »

4. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ πάντες καὶ εἶπον · ὁμώσωμεν ἅπαντες ὅρκω καὶ ἀναθεματίσωμεν ἀλλήλους τοῦ μὴ ἀποστρέψαι τὴν γνώμην ταύτην, μέχρις οὗ ἀποτελέσωμεν αὐτήν.

Et ils lui répondirent tous et dirent : « Jurons tous et engageons-nous tous réciproquement par des exécutions à ne pas changer ce dessein jusqu'à ce que nous l'ayions accompli. »

5. Τότε πάντες ὤμοσαν ὁμοῦ, καὶ ἀνεθεμάτισαν ἀλλήλους. ἦσαν δὲ οὗτοι διακόσιοι

Tous alors jurèrent ensemble et s'engagèrent réciproquement par des exécutions. Or ceux-ci étaient au nombre de deux cents,

6. οἱ καταβάντες ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰάρεδ εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Ἑρμονισίμ ὄρους, καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄρος Ἑρμῶν, καθότι ὤμοσαν, καὶ ἀνεθεμάτισαν ἀλλήλους ἐν αὐτῷ

qui, au temps de Jared, descendirent sur le sommet de la montagne d'Hermoniim, et on a appelé cette montagne Hermon, parce que c'est là qu'ils jurèrent et s'engagèrent réciproquement par des exécutions.

7. καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων αὐτῶν · α' Σεμιαζᾶς ὁ ἀρχὼν αὐτῶν, β' Ἀραβ-

1. Il y a là un bourdon provoqué par la répétition des mots καὶ ἀνεθεμάτισαν ἀλλήλους; ce bourdon a amené la suppression de la fin du verset 5 et du 6e verset tout entier, sauf les deux derniers mots.

θρᾶ, Σαμμανή, Δανιήλ, Ἀρεδρώς, Σεμιήλ, Ἰωρειήλ, Χωγαριήλ, Ἐζεκιήλ, Βατριήλ, Σαθιήλ, Ἀτριήλ, Ταριήλ, Βαρακιήλ, Ἀνανθᾶ, Θωνιήλ, Μαριήλ, Ἀσεάλ, Ῥακειήλ, Τουριήλ.

Voici les noms de leurs chefs : Semiaza, qui était leur chef, Arathak, Kimbra, Sammanè, Daniel, Aredros, Semiel, Joriel, Khokhariel, Ezekiel, Batriel, Sathiel, Atriel, Tatriel, Barakiel, Ananthna, Thoniel, Mariel, Aseal, Rhakiel, Touriel.

8. Οὗτοί εἰσιν ἀρχαὶ αὐτῶν οἱ δέκα ¹.

Ceux-là sont leurs dix chefs.

CHAP. VII. — καὶ ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας ἕκαστος αὐτῶν ἐξελέξαντο ἑαυτοῖς γυναῖκας καὶ ἤρξαντο εἰσπορεύεσθαι πρὸς αὐτάς καὶ μιαινεσθαι ἐν αὐταῖς, καὶ ἐδίδαξαν αὐτάς φαρμακείας καὶ ἐπαισιῶς καὶ βίζοτομίας καὶ τὰς βοτάνας ἐδήλωσαν αὐταῖς · αἱ δὲ ἐν γαστρὶ λαβοῦσαι ἐπέκοσαν γίγαντας μεγάλους ἐκ πήγγων τρισχιλίων, οἵτινες κατεσθίοντο τοὺς κόπους τῶν ἀνθρώπων. ὡς δὲ οὐκ ἐδυνήθησαν αὐτοῖς οἱ ἄνθρωποι ἐπιχορηγεῖν, οἱ γίγαντες ἐτόλμησαν ἐπὶ αὐτοὺς καὶ κατεσθίοντο τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἤρξαντο ἁμαρτάνειν ἐν τοῖς πετεινοῖς καὶ τοῖς θηρίοις καὶ ἐρπετοῖς καὶ τοῖς ἰχθύσιν καὶ ἀλλήλων τὰς σάρκας κατεσθίειν καὶ τὸ αἷμα ἔπινον · τότε ἡ γῆ ἐνέτυγεν κατὰ τῶν ἀνόμων.

Et ils prirent pour eux des femmes, chacun d'eux se choisit des femmes et ils se mirent à les fréquenter et à forniquer avec elles et ils

κοῦφ, γ' Ἀρακιήλ, δ' Χωθσθιήλ, ε' Ὁραμαμμή, ε' Ῥαμιήλ, ζ' Σαμφήλ, η' Ζακιήλ, θ' Βαλκιήλ, ι' Ἀζαλζήλ, ια' Φαρμαρὸς, ιβ' Ἀμαριήλ, ιγ' Ἀναγημάς, ιδ' Θαυσαήλ, ιε' Σαμιήλ, ις' Σαρινᾶς, ιζ' Εὐμιήλ, ιη' Τυριήλ, ιθ' Ἰουμιήλ, κ' Σαριήλ.

Voici les noms de leurs chefs : 1° Semiazas, leur chef; 2° Atarkouph; 3° Arakiel; 4° Khobabiel; 5° Horamammè; 6° Rhamiel; 7° Sampsikh; 8° Zakiel; 9° Balkiel; 10° Azalzel; 11° Pharmaros; 12° Amariel; 13° Anagèmas; 14° Thausael; 15° Samiel; 16° Sarnas; 17° Eumiel; 18° Turiel; 19° Joumiel; 20° Sariel.

8. Οὗτοι καὶ οἱ λοιποὶ πάντες

Ceux-là et tous les autres,

CHAP. VII. — ἐν τῷ χιλιοστῷ ἑκατοστῷ ἑβδομηκοστῷ ἔτει τοῦ κόσμου ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας, καὶ ἤρξαντο μιαινεσθαι ἐν αὐταῖς, ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ · καὶ ἔτεκον αὐτοῖς γένη τρία · πρῶτον γίγαντας μεγάλους · οἱ δὲ γίγαντες ἐτέκνωσαν Ναφηλεῖμ, καὶ τοῖς Ναφηλεῖμ ἐγεννήθησαν Ἐλιοῦδ · καὶ ἦσαν ἀξανάμενοι κατὰ τὴν μεγαλειότητα αὐτῶν, καὶ ἐδίδαξαν ἑαυτοὺς καὶ τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν φαρμακείας καὶ ἐπαισιῶς.

dans la mille cent soixante-dixième année du monde prirent pour eux des femmes et se mirent à forniquer avec elles jus-

1. Erreur évidente; le scribe a voulu écrire sans doute : οὗτοί εἰσιν οἱ δέκαρχοι αὐτῶν. « Ceux-là sont leurs *décarches* ou *dizainiers*. » En effet, le texte éthiopien aussi bien que celui du Syncelle évaluent à deux cents le nombre des anges criminels, c'est-à-dire à vingt dizaines dont chacune était commandée par un des anges nommés dans la liste.

leur enseignèrent la science des poisons, des enchantements et des simples et leur montrèrent les plantes. Ayant conçu dans leur sein, elles mirent au monde des géants hauts de trois mille coudées qui dévorèrent (le produit) des fatigues des hommes. Mais comme les hommes ne pouvaient les alimenter, les géants devinrent audacieux contre eux et les dévorèrent et se mirent à se jeter sur les oiseaux, les bêtes sauvages, les reptiles et les poissons, mangeant leur propre chair et buvant leur sang. Alors la terre se révolta contre les méchants.

CHAP. VIII. — 1. Ἐδίδαξεν τοὺς ἀνθρώπους Ἄζαήλ μαχαίρας ποιεῖν καὶ ὄπλα καὶ ἀσπίδας καὶ θώρακας διδάγματα ἀγγέλων καὶ ὑπέδειξεν αὐτοῖς τὰ μέταλλα καὶ τὴν ἐργασίαν αὐτῶν καὶ ψέλλια καὶ κόσμον καὶ στίβι καὶ τὸ καλλιθλέφαρον καὶ παντοίους λίθους ἐκλεκτοὺς καὶ τὰ βαφικά.

Azael enseigna aux hommes à fabriquer les épées, les armes, les boucliers et les cuirasses, choses que savaient les anges; et il leur fit connaître les métaux et la façon de les travailler, ainsi que les bracelets, les ornements, l'antimoine et l'art de s'embellir les paupières, et les pierres précieuses de toutes sortes, et les teintures.

2. καὶ ἐγένετο ἀσέβεια πολλή καὶ ἐπόρνευσαν καὶ ἀπεπλανήθησαν καὶ ἠφάνισθησαν ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

qu'au déluge. Et ils engendrèrent trois générations; d'abord de grands géants. Puis les géants engendrèrent les Naphilim; et aux Naphilim naquirent les Eliud. Et ils étaient démesurés dans leur taille; et (les Naphilim) leur enseignèrent ainsi qu'à leurs femmes la science des poisons et des enchantements.

CHAP. VIII. — 1. Πρῶτος Ἄζαήλ ὁ δέκατος τῶν ἀρχόντων ἐδίδαξε ποιεῖν μαχαίρας καὶ θώρακας καὶ πᾶν σκεῦος πολεμικόν καὶ τὰ μέταλλα τῆς γῆς καὶ τὸ χρυσίον πῶς ἐργάζονται, καὶ ποιήσωσιν αὐτὰ κόσμια ταῖς γυναῖξι, καὶ τὸν ἄργυρον. ἔδειξε δὲ αὐτοῖς καὶ τὸ στίλβειν, καὶ τὸ καλλωπίζειν καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς λίθους καὶ τὰ βαφικά. καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῶν καὶ παρέβησαν καὶ ἐπλάνησαν τοὺς ἁγίους.

Le premier, Azael, le dixième des chefs, enseigna à fabriquer les épées et les cuirasses et tout le matériel de la guerre, et la manière de travailler les métaux de la terre et l'or, et d'en faire des ornements pour les femmes, ainsi que de l'argent. Il leur fit connaître encore la manière de se farder et de se faire un beau visage, les pierres précieuses et les teintures. Et les fils des hommes se firent tout cela pour eux-mêmes et pour leurs filles, et ils transgressèrent (les lois divines) et entraînaient les saints dans leur égarement.

2. καὶ ἐγένετο ἀσέβεια πολλή ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἠφάνισαν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.

Et l'impiété s'accrut, et les hommes fornicèrent et s'égarèrent et se cachèrent dans toutes leurs voies (actions).

3. Σεμιαζᾶς ἐδίδαξεν ἐπαιιδᾶς καὶ ρίζοτομίας.

Semiazas leur enseigna les enchantements et les vertus des simples.

Ἄρμαρῶς ἐπαιιδῶν λυτήριον.

Armaros (enseigna) le moyen de se délivrer des enchantements.

Ῥακιήλ ἀστρολογίας. Χωγγιήλ τὰ σημειωτι[κὰ]. Κασαήλ ἀστεροσκοπίαν.

Rhakiel (enseigna) l'astrologie; Khokkhiel la science des signes; Kasael, l'examen des astres.

Σεριήλ σεληνολογίαν.

« Seriel (enseigna) la science de la lune.

4. τῶν γὺν ἀνθρώπων ἀπολλυμένων ἢ φωνῆ εἰς οὐρανὸς ἀνέβη.

Et l'impiété s'accrut sur la terre et les hommes cachèrent leurs voies (actions).

3. ἔτι δὲ καὶ ὁ πρόταρχος αὐτῶν Σεμιαζᾶς ἐδίδαξεν εἶναι ὀργᾶς κατὰ τοῦ νοῦς, καὶ ρίζας βοτανῶν τῆς γῆς.

« En outre Semiazas, leur commandant en chef, leur enseigna les colères insensées, et (la vertu) des racines des plantes de la terre.

ὁ δὲ ἐνδέκατος Φαρμαρὸς ἐδίδαξε φαρμακείας, ἐπαιιδίας, σοφίας καὶ ἐπαιιδῶν λυτήρια.

Le onzième, Pharmaros, enseigna la science des poisons et des enchantements, la sagesse et les moyens de se délivrer des enchantements.

ὁ ἕνατος ἐδίδαξεν ἀστροσκοπίαν. ὁ δὲ τέταρτος ἐδίδαξεν ἀστρολογίαν. ὁ δὲ ὄγδοος ἐδίδαξεν ἀεροσκοπίαν.

Le neuvième enseigna à examiner les astres; le quatrième enseigna l'astrologie; le huitième enseigna à examiner l'air.

ὁ δὲ τρίτος ἐδίδαξε τὰ σημεῖα τῆς γῆς. ὁ δὲ ἕβδομος ἐδίδαξε τὰ σημεῖα τοῦ ἡλίου. ὁ δὲ εἰκοστός ἐδίδαξε τὰ σημεῖα τῆς σελήνης. Πάντες οὗτοι ἤρξαντο ἀνακαλύπτειν τὰ μυστήρια ταῖς γυναῖξιν αὐτῶν καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Le troisième enseigna les phases de la terre. Le septième enseigna les phases du soleil. Le vingtième enseigna les phases de la lune. Tous ces anges se mirent à dévoiler les mystères à leurs femmes et à leurs enfants.

4. Μετὰ δὲ ταῦτα ἤρξαντο οἱ γίγαντες κατεσθίειν τὰς σάρκας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι ἐλαττοῦσθαι ἐπὶ τῆς γῆς. οἱ δὲ λοιποὶ ἐβύησαν εἰς τὸν οὐρανὸν περὶ τῆς κακώσεως αὐ-

Et les hommes, sur le point de périr, élevèrent leur voix vers le ciel.

CHAP. IX. — 1. τότε παρακύψαντες Μιχαήλ και [Οὐρι]ήλ και 'Ραφαήλ και Γαβριήλ οἷτοι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἑθεάσαντο αἷμα πολὺ ἐκχύμενον ἐπὶ τῆς γῆς

Alors Michel, Uriel, Raphael et Gabriel ayant abaissé leurs yeux du haut du ciel virent le sang répandu en abondance sur la terre

2. και εἶπαν πρὸς ἀλλήλους · φωνὴ βοῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς μέγρι πυλῶν τοῦ οὐρανοῦ.

et se dirent les uns aux autres : « La voix et les cris de ceux qui sont sur la terre sont montés jusqu'aux portes du ciel.

3. ἐντυγγάνουσιν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων λεγόντων εἰσαγάγετε τὴν κρίσιν ἡμῶν πρὸς τὸν ὕψιστον,

« Les âmes des hommes présentent une requête disant : « Portez notre cause auprès du Très-Haut, »

τῶν, λέγοντες εἰσενεγῆναι τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐνώπιον κυρίου.

Puis, les géants se mirent à manger la chair des hommes, et les hommes commencèrent à diminuer sur la terre; ceux qui restaient crièrent vers le ciel à cause des mauvais traitements qu'ils subissaient, disant que leur souvenir était vivace devant le Seigneur.

CHAP. IX. — 1. και ἀκούσαντες οἱ τέσσαρες μεγάλοι ἀρχάγγελοι Μιχαήλ και Οὐριήλ και 'Ραφαήλ και Γαβριήλ παρέκυσαν ἐπὶ τὴν γῆν ἐκ τῶν ἀγίων τοῦ οὐρανοῦ. και θεασάμενοι αἷμα πολὺ ἐκκεχυμένον ἐπὶ τῆς γῆς και πᾶσαν ἀσέβειαν και ἀνομίαν γενομένην ἐπ' αὐτῆς,

Et les quatre grands archanges, Michel, Uriel, Raphael et Gabriel, ayant entendu, abaissèrent des sanctuaires du ciel leurs regards sur la terre, et ayant vu le sang qui y était répandu en abondance et toute l'impiété et les crimes qui s'y commettaient,

2. εἰσελθόντες εἶπον πρὸς ἀλλήλους ¹

se retirèrent et se dirent les uns aux autres

3. ὅτι τὰ πνεύματα και αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων στενάξουσιν ἐντυγγάνοντα και λέγοντα ὅτι εἰσαγάγετε τὴν κρίσιν ἡμῶν πρὸς τὸν ὕψιστον, και τὴν ἀπώλειαν ἡμῶν ἐνώπιον τῆς δόξης τῆς μεγαλωσύνης, ἐνώπιον τοῦ κυρίου τῶν κυρίων πάντων τῆ μεγαλωσύνη.

que : « les esprits et les âmes des hommes poussent des gémissements, présentant des requêtes et disant : « Portez notre cause auprès du Très-Haut et (exposez) le mal qui

1. La fin du second verset de ce chapitre manque au texte grec du Syncelle.

4. καὶ εἶπα[ν] τῷ κυρίῳ · σὺ εἶ κύριος τῶν κυρίων καὶ ὁ θεὸς τῶν θεῶν καὶ βασιλεὺς τῶν αἰώνων. ὁ θρόνος τῆς δόξης σου εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος καὶ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον καὶ μέγα καὶ εὐλόγητον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Et ils dirent au Seigneur : « Tu es le seigneur des seigneurs, le dieu des dieux, le roi des temps et le trône de ta gloire dure à travers toutes les générations du temps, et ton saint nom est grand et béni à travers tous les temps.

5. σὺ γὰρ ἐποίησας τὰ πάντα καὶ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν ἔχων καὶ πάντα ἐνώπιόν σου φανερὰ καὶ ἀκάλυπτα. καὶ πάντα σὺ ὄρῃς

« Car tu as créé toutes choses et tout t'appartient; et tout devant toi est clair et dévoilé. Et tu vois tout

6. ἃ ἐποίησεν Ἀζαήλ ὃς ἐδίδαξε πάσας τὰς ἀδικίας ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐδήλωσεν τὰ μυστήρια τοῦ αἰῶνος τὰ ἐν τῷ οὐρανῷ, ἃ ἐπιτηδεύοντες ἔγνωσαν ἄνθρωποι.

« ce qu'a fait Azael, qui a enseigné tous les crimes sur la terre et a dévoilé les mystères éternels du Ciel que les hommes, les ayant étudiés, connaissent,

nous est fait en présence de la gloire suprême, en présence du Seigneur de tous les seigneurs par la magnanimité. »

4. Καὶ εἶπον τῷ κυρίῳ τῶν αἰώνων · σὺ εἶ ὁ θεὸς τῶν θεῶν καὶ κύριος τῶν κυρίων καὶ ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ θεὸς τῶν αἰώνων, καὶ ὁ θρόνος τῆς δόξης σου εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῶν αἰώνων καὶ τὸ ὄνομά σου ἅγιον καὶ εὐλογημένον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Et (les anges) dirent au Seigneur des temps : « Tu es le Dieu des dieux, le Seigneur des seigneurs, le roi des rois, le Dieu des temps et le trône de ta gloire dure à travers toutes les générations des temps, et ton saint nom est béni à travers tous les âges.

Syncelle, page 43 et suivantes.

5. Σὺ γὰρ εἶ ὁ ποιήσας τὰ πάντα καὶ πάντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων, καὶ πάντα ἐνώπιόν σου φανερὰ καὶ ἀκάλυπτα, καὶ πάντα ὄρῃς, καὶ οὐκ ἔστιν ὃ κρυβῆναι σε δύναται.

« Car tu es le créateur de toutes choses et toutes choses t'appartiennent, tout devant toi est clair et dévoilé; tu vois tout et rien ne peut t'être caché.

6. Ὅρῃς ὅσα ἐποίησεν Ἀζαήλ, καὶ ὅσα εἰσήνεγκεν, ὅσα ἐδίδαξεν, ἀδικίας καὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα δόλον ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. ἐδίδαξε γὰρ τὰ μυστήρια καὶ ἀπεκάλυψε τῷ αἰῶνι τὰ ἐν οὐρανῷ · ἐπιτηδεύουσι δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ, εἰδέναι τὰ μυστήρια, οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

« Tu vois tout ce qu'a fait Azael, tout ce qu'il a apporté (aux hommes), tout ce qu'il a enseigné d'injustices et de crimes sur la terre, (répandant) toute fourberie sur le monde solide (la terre), car il a enseigné les mystères et dévoilé au monde les choses célestes : les fils

7. καὶ Σεμιαζᾶς ὃ τὴν ἐξουσίαν ἔδωκας ἄρχειν τῶν σὺν αὐτῷ ἅμα ὄντων.

« Et Semiazas, à qui tu as donné la faculté de commander à ceux qui sont avec lui ;

8. καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς καὶ συνεκοιμήθησαν αὐταῖς καὶ ἐμίανθησαν καὶ ἐδήλωσαν αὐταῖς πάσας τὰς ἁμαρτίας.

« Ils se sont approchés des filles des hommes de la terre, se sont couchés avec elles et se sont souillés, et ils leur ont fait connaître tous les crimes.

9. καὶ αἱ γυναῖκες ἐγεννήσαντο τοὺς γίγαντας. ὅλη ἡ γῆ ἐπλήσθη αἵματος καὶ ἀδικίας

« Et les femmes ont enfanté les géants, La terre entière est remplie de sang et d'iniquité.

10. καὶ νῦν ἰδοὺ βοῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν τετελευτηκότων καὶ ἐντυγγάνουσιν μέχρι τῶν πυλῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἀνέβη ὁ στεναγμὸς αὐτῶν καὶ οὐ δύναται ἐξελθεῖν ἀπὸ προσώπου τῶν ἐπὶ τῆς γῆς γινομένων ἀνομημάτων.

« Et maintenant voici que les âmes des morts crient (vers toi) et ils ont élevé la voix jusqu'aux portes du Ciel et leur gémissement est monté (à toi). On ne peut se soustraire aux forfaits qui se commettent sur la terre ;

des hommes s'appliquent avec ardeur à ce qui est son enseignement, la connaissance des mystères.

7. Τῷ Σεμιαζᾶ τὴν ἐξουσίαν ἔδωκας ἔχειν¹ τῶν σὺν αὐτῷ ἅμα ὄντων,

« Tu as donné à Semiaza le commandement de ceux qui sont avec lui :

8. καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς, καὶ συνεκοιμήθησαν μετ' αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς θυλείαις ἐμίανθησαν καὶ ἐδήλωσαν αὐταῖς πάσας τὰς ἁμαρτίας καὶ ἐδίδαξαν αὐτὰς μίσσητρα ποιεῖν.

« Et ils se sont approchés des filles des hommes de la terre et ils se sont couchés avec elles et se sont souillés en elles, et ils leur ont fait connaître tous les crimes et leur ont enseigné à faire naître les haines.

9. καὶ νῦν ἰδοὺ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων ἔτεκον ἐξ αὐτῶν υἱοὺς γίγαντας, κίβδηλα ἐπὶ τῆς γῆς τῶν ἀνθρώπων ἐκκέχυται καὶ ὅλη ἡ γῆ ἐπλήσθη ἀδικίας.

« Et maintenant voici que les filles des hommes leur ont enfanté des fils géants. L'hypocrisie est répandue sur la terre, et la terre entière est remplie d'iniquité.

10. καὶ νῦν ἰδοὺ τὰ πνεύματα τῶν ψυχῶν τῶν ἀποθανόντων ἀνθρώπων ἐντυγγάνουσι. καὶ μέχρι τῶν πυλῶν τοῦ οὐρανοῦ ἀνέβη ὁ στεναγμὸς αὐτῶν καὶ οὐ δύναται ἐξελθεῖν ἀπὸ προσώπου τῶν ἐπὶ τῆς γῆς γινομένων ἀδικημάτων.

« Et maintenant voici que les esprits des âmes des hommes qui sont morts élèvent la voix et leur gémissement est monté jusqu'aux portes du ciel. On ne peut se soustraire aux iniquités qui se commettent sur la terre.

1. Le mot ἄρχειν du texte de Gizéh est ici préférable.

11. καὶ σὺ πάντα οἶδας πρὸ τοῦ αὐτὰ γενέσθαι. καὶ σὺ ὄρας ταῦτα καὶ ἐᾷς αὐτούς καὶ οὐδὲ ἡμῖν λέγεις τί δεῖ ποιεῖν αὐτούς περὶ τούτων.

« Et toi tu vois toutes choses, avant même qu'elles existent. Tu vois cela, tu les laisses faire et tu ne nous dis pas ce que nous devons faire à ce sujet. »

CHAP. X. — 1. τότε ὕψιστος εἶπεν περὶ τούτων ὁ μέγας ἄγιος καὶ ἐλάλησεν καὶ εἶπεν καὶ ἔπεμψεν Ἰσραήλ πρὸς τὸν υἱὸν Λάμεχ.

Alors le Très-Haut prit la parole à ce sujet, le grand, le saint, il parla et dit, et il envoya Istraël au fils de Lamech :

2. εἰπὼν αὐτῷ ἐπὶ τῷ ἑμῷ ὀνόματι· κρύψον σεαυτὸν καὶ δῆλωσον αὐτῷ τέλος ἐπερχόμενον, ὅτι ἡ γῆ ἀπόλλυται πᾶσα καὶ κατακλυσμὸς μέλλει γίνεσθαι πάσης τῆς γῆς καὶ ἀπολέσει πάντα ὅσα ἐστὶν αὐτῆς.

« Dis-lui en mon nom : « Cache-toi », et montre-lui la fin prochaine, à savoir que la terre entière sera détruite, qu'un déluge se produira par toute la terre, et détruira tout ce qui s'y trouve.

3. καὶ διδάξον αὐτὸν ὅπως ἐκφυγή, καὶ μενεῖ τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος.

« Enseigne-lui comment il échappera et comment sa semence restera pendant toutes les générations du temps. »

4. Καὶ τῷ Ἰσραήλ εἶπε· δῆσον τὸν Ἀζαήλ πρὸς καὶ γερσὶ καὶ βάλε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος καὶ

11. καὶ σὺ αὐτὰ οἶδας πρὸ τῶν αὐτὰ γενέσθαι. καὶ ὄρας αὐτούς καὶ ἐᾷς αὐτούς, καὶ οὐδὲν λέγεις. τί δεῖ ποιῆσαι αὐτούς περὶ τούτου;

« Et toi tu vois ces choses avant même qu'elles existent. Tu les vois, tu les laisses faire et tu ne dis rien. Que doivent-ils faire à ce sujet? »

CHAP. X. — 1. Τότε ὁ ὕψιστος εἶπε καὶ ὁ ἄγιος ὁ μέγας ἐλάλησε καὶ ἔπεμψε τὸν Οὐριήλ πρὸς τὸν υἱὸν Λάμεχ λέγων·

Alors le Très-Haut prit la parole; le saint, le grand parla et il envoya Uriel au fils de Lamech, disant :

2. πορεύου πρὸς τὸν Νῶε καὶ εἰπὼν αὐτῷ τῷ ἑμῷ ὀνόματι· κρύψον σεαυτὸν καὶ δῆλωσον αὐτῷ τέλος ἐπερχόμενον, ὅτι ἡ γῆ ἀπόλλυται πᾶσα, καὶ εἰπὼν αὐτῷ ὅτι κατακλυσμὸς μέλλει γίνεσθαι πάσης τῆς γῆς, ἀπολέσει πάντα ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

« Va vers Noé et dis-lui en mon nom : « Cache-toi » et montre-lui la fin prochaine, à savoir que la terre entière sera détruite, dis-lui qu'un déluge se produira par toute la terre pour anéantir toutes les choses qui sont à la surface de la terre.

3. διδάξον τὸν δίκαιον τί ποιήσει, τὸν υἱὸν Λάμεχ, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς ζωὴν συντηρήσει καὶ ἐκφύξεται δι' αἰῶνος καὶ ἐξ αὐτοῦ φυτεύθῃσεται φύτευμα καὶ σταθήσεται πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος.

« Enseigne au juste, au fils de Lamech, ce qu'il fera; il conservera son âme à la vie, et sera préservé pour l'éternité, et de lui sortira une souche qui persistera à travers toutes les générations du temps. »

4. Καὶ τῷ Ἰσραήλ εἶπε· πορεύου, Ἰσραήλ, καὶ δῆσον τὸν Ἀζαήλ γερσὶ καὶ ποσὶ, συμπόδι-

ἀνοιξον τὴν ἔρημον τὴν οὐσαν ἐν τῷ Δαδουήλ
καὶ ἐκεῖ βάλει αὐτόν.

Et il dit à Raphaël : « Lie Azaël par les pieds
et par les mains et jette-le dans les ténèbres, et
ouvre le désert qui se trouve à Dadouël, et
là, jette-le.

5. καὶ ὑπόθεσ αὐτῷ λίθους τραχεῖς καὶ ὀξεῖς
καὶ ἐπικάλυψον αὐτῷ τὸ σκότος. καὶ οἰκησάτω
ἐκεῖ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ πώμα-
σον, καὶ φῶς μὴ θεωρεῖτω.

« Mets sous lui des pierres rugueuses et
aiguës et enveloppe-le de ténèbres. Qu'il y
reste éternellement; couvre sa face d'un voile
et qu'il ne voie point la lumière.

6. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς μεγάλης τῆς κρίσεως
ἀπαχθήσεται εἰς τὸν ἐμπυρισμόν.

« Et au jour du grand jugement il sera
plongé dans la fournaise.

7. καὶ ἰαθήσεται ἡ γῆ ἣν ἠφάνισαν οἱ ἄγγε-
λοι καὶ τὴν ἴασιν τῆς γῆς δῆλωσον ἵνα ἰάσωνται
τὴν πληγὴν, ἵνα μὴ ἀπόλωνται πάντες οἱ υἱοὶ τῶν
ἀνθρώπων ἐν τῷ μυστηρίῳ ὅλω ᾧ ἐπέτασαν οἱ
ἐγρήγοροι καὶ ἔδειξαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

« La terre sera purifiée, qu'ont profanée les
anges, et montre le moyen de guérir la terre
afin que l'on guérisse la blessure et que ne
soient pas anéantis tous les fils des hommes
à cause de tout le mystère que les vigilants ont
révélé et qu'ils ont montré à leurs fils.

8. καὶ ἡρημώθη πᾶσα ἡ γῆ ἀφανισθεῖσα ἐν
τοῖς ἔργοις τῆς διδασκαλίας Ἀζαήλ καὶ ἐπ' αὐτῷ
γράψον τὰς ἀμαρτίας πάσας.

« Et toute la terre, souillée par les œuvres
des enseignements d'Azaël, a été dévastée, et
c'est lui qui répondra de toutes les iniquités. »

σον αὐτόν, καὶ ἔμβαλε αὐτόν εἰς τὸ σκότος καὶ
ἀνοιξον τὴν ἔρημον τὴν οὐσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ Δου-
δαήλ καὶ ἐκεῖ πορευθεὶς βάλει αὐτόν.

Et il dit à Raphaël : « Va, Raphaël, et lie
Azaël par les mains et par les pieds, enchaîne-
le et jette-le dans les ténèbres, et ouvre le
désert qui se trouve au désert de Doudaël,
et t'y étant rendu, jette-le là.

5. καὶ ὑπόθεσ αὐτῷ λίθους ὀξεῖς καὶ λίθους
τραχεῖς καὶ ἐπικάλυψον αὐτῷ σκότος. καὶ οἰκη-
σάτω ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ
πώμασον, καὶ φῶς μὴ θεωρεῖτω.

« Mets sous lui des pierres aiguës et des
pierres rugueuses et enveloppe-le de ténèbres.
Qu'il y reste éternellement; couvre sa face
d'un voile et qu'il ne voie point la lumière.

6. καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἀπαχθήσεται
εἰς τὸν ἐμπυρισμόν τοῦ πυρός.

« Et au jour du jugement il sera plongé dans
l'embrasement du feu.

7. καὶ ἴασαι τὴν γῆν, ἣν ἠφάνισαν οἱ ἐγρή-
γοροι καὶ τὴν ἴασιν τῆς πληγῆς δῆλωσον ἵνα
ἰάσωνται τὴν πληγὴν, καὶ μὴ ἀπόλωνται πάντες
οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ μυστηρίῳ, ὃ εἶπον
οἱ ἐγρήγοροι καὶ ἐδίδαξαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

« Purifie la terre qu'ont profanée les vigi-
lants, et montre le remède de la blessure afin
que l'on guérisse la blessure et que les fils des
hommes ne soient pas tous anéantis à cause
du mystère qu'ont divulgué les vigilants et
qu'ils ont enseigné à leurs fils.

8. καὶ ἡρημώθη πᾶσα ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις,
τῆς διδασκαλίας Ἀζαήλ, καὶ ἐπ' αὐτῇ γράψον
πάσας τὰς ἀμαρτίας.

« Toute la terre a été dévastée par les œu-
vres des enseignements d'Azaël, et ce sont eux
qui sont cause de toutes les iniquités. »

9. καὶ τῷ Γαβριήλ εἶπεν ὁ κύριος · πορεύου ἐπὶ τοὺς μαζήρεους (?), ἐπὶ τοὺς κισθόλους καὶ τοὺς υἱοὺς τῆς πορνείας καὶ ἀπόλεσον τοὺς υἱοὺς τῶν ἐγρηγόρων ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. πέμψον αὐτοὺς ἐν πολέμῳ ἀπωλείας, μακρότης γὰρ ἡμερῶν οὐκ ἔστιν αὐτῶν.

Et le Seigneur dit à Gabriel : « Va vers les bâtards (?), vers les fourbes et les fils de la fornication ; fais disparaître les fils des vigilants d'entre les hommes, pousse-les à une guerre de destruction, car la longueur des jours n'existe plus pour eux.

10. καὶ πᾶσα ἐγερσις < οὐκ > ἔσται τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ περὶ αὐτῶν, ὅτι ἐλπίζουσι ζῆσαι ζωὴν αἰώνιον καὶ ὅτι ζήσεται ἕκαστος αὐτῶν ἔτη πεντακόσια.

Toute espérance cessera pour leurs pères à leur sujet ; ils espèrent qu'ils vivront d'une vie éternelle et que chacun de leurs (fils) vivra cinq cents ans. »

11. καὶ εἶπεν [τῷ] Μιχαήλ · πορεύου καὶ δῆλωσον Σεμιαζᾶ καὶ τοῖς λοιποῖς τοῖς σὺν αὐτῷ ταῖς γυναῖξιν μιγεῖσι μιανθῆναι ἐν αὐταῖς ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ αὐτῶν.

Puis il dit à Michel : « Va et porte la nouvelle à Semiazas et à ses compagnons qui se sont mêlés aux femmes pour se souiller avec elles dans leur impureté.

12. καὶ ὅταν κατασφαγῶσιν οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ ἴδωσι τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀγαπητῶν καὶ δῆσον αὐτοὺς [ἐπὶ] ἑβδομήκοντα γενεάς εἰς τὰς νάπας τῆς γῆς μέχρι ἡμέρας κρίσεως αὐτῶν καὶ συντελεσμοῦ, ἕως τελεσθῆ τὸ κρίμα τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων.

« Et quand seront égorgés leurs fils et qu'ils

9. καὶ τῷ Γαβριήλ εἶπε · πορεύου, Γαβριήλ, ἐπὶ τοὺς γίγαντας, ἐπὶ τοὺς κισθόλους, ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς πορνείας, καὶ ἀπόλεσον τοὺς υἱοὺς τῶν ἐγρηγόρων ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. πέμψον αὐτοὺς εἰς ἀλλήλους, ἐξ αὐτῶν εἰς αὐτοὺς, ἐν πολέμῳ καὶ ἐν ἀπωλείᾳ, καὶ μακρότης ἡμερῶν οὐκ ἔσται αὐτοῖς.

Et il dit à Gabriel : « Va, Gabriel, vers les géants, vers les fourbes, vers les fils de la fornication, et fais disparaître les fils des vigilants d'entre les fils des hommes. Envoie-les les uns contre les autres ; (pousse-les) les uns contre les autres à se faire la guerre et à se détruire, car la longueur des jours n'est plus pour eux.

10. καὶ πᾶσα ἐρώτησις οὐκ ἔστι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ὅτι ἐλπίζουσι ζῆσαι ζωὴν αἰώνιον, καὶ ὅτι ζήσεται ἕκαστος αὐτῶν ἔτη πεντακόσια.

« Nulle demande ne sera plus (exaucée) pour leurs pères, qui espèrent vivre une vie éternelle et pensent que chacun de leurs (enfants) vivra cinq cents ans. »

11. καὶ τῷ Μιχαήλ εἶπε · πορεύου, Μιχαήλ, δῆσον Σεμιαζᾶν καὶ τοὺς ἄλλους σὺν αὐτῷ, τοὺς συμμιγέντας ταῖς θυγατράσι τῶν ἀνθρώπων τοῦ μιανθῆναι ἐν αὐταῖς ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ αὐτῶν ·

Puis il dit à Michel : « Va, Michel, lie Semiazas et ses compagnons qui se sont mêlés aux filles des hommes pour se souiller avec elles dans leur impureté.

12. καὶ ὅταν κατασφαγῶσιν οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ ἴδωσι τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀγαπητῶν αὐτῶν, δῆσον αὐτοὺς ἐπὶ ἑβδομήκοντα γενεάς εἰς τὰς νάπας τῆς γῆς, μέχρι ἡμέρας τελειώσεως αὐτῶν, μέχρι ἡμέρας τελεσμοῦ, ἕως συντελεσθῆ κρίμα τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων.

« Et quand seront égorgés leurs fils et qu'ils

verront la destruction de ce qu'ils chérissent, enchaîne-les pour soixante-dix générations dans les vallées de la terre jusqu'au jour de leur jugement et de la consommation, jusqu'à ce que soit consommé le jugement du siècle des siècles.

13. Τότε ἀπαγλήθονται εἰς τὸ γῆρας τοῦ πυρός καὶ εἰς τὴν βίασανον καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον συγκλείσεως αἰῶνος.

« Alors ils seront emmenés dans le tourbillon du feu, dans les tourments et dans la prison qui les retiendra pendant l'éternité.

14. καὶ ὅς ἂν κατακαυθῆ καὶ ἀφανισθῆ ἀπὸ τοῦ νῦν μετ' αὐτῶν ὁμοῦ δεθήσονται μέχρι τελειώσεως γενεῶς.

« Et quiconque sera brûlé et anéanti à partir de maintenant, ils seront enchaînés avec eux jusqu'à la consommation de la génération. »

CHAP. XV. — 8. καὶ νῦν οἱ γίγαντες οἱ γεννηθέντες ἀπὸ τῶν πνευμάτων καὶ σαρκὸς πνεύμα[τα] ἰσχυρὰ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῇ γῆ ἢ κατοικήσις αὐτῶν ἔσται.

« Et maintenant les géants nés des esprits et de la chair (seront) sur la terre des esprits de violence et ils résideront sur la terre.

9. πνεῦμα πονηρὰ ἔσται τὸ πνεῦμα] ἐξελθὼν ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτῶν διότι ἀπὸ τῶν ἀνωτέρων ἐγένοντο καὶ ἐκ τῶν ἀγίων ἐρηγηγῶρων ἢ ἀρχὴ τῆς κτίσεως αὐτῶν καὶ ἀρχὴ θεμελίου, πνεύματα πονηρὰ κληθήσεται.

« L'esprit qui sortira de leur chair sera (aussi) un esprit du mal, car ils seront issus des esprits d'en haut et tiendront leur principe et leur origine des saints vigilants, et on les appellera des esprits du mal.

verront la destruction de ce qu'ils chérissent, enchaîne-les dans les vallées de la terre pendant soixante-dix générations, jusqu'au jour de leur jugement, jusqu'au jour de la consommation finale, jusqu'à ce que soit consommé le jugement du siècle des siècles.

13. Τότε ἀπεναγλήθονται εἰς τὸ γῆρας τοῦ πυρός καὶ εἰς τὴν βίασανον καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον τῆς συγκλείσεως τοῦ αἰῶνος

« Alors ils seront entraînés dans le tourbillon de feu et dans les tourments et dans la prison qui les retiendra pendant l'éternité.

14. καὶ ὅς ἂν κατακαυθῆ καὶ ἀφανισθῆ, ἀπὸ τοῦ νῦν μετ' αὐτῶν δεθήσεται μέχρι τελειώσεως γενεῶς αὐτῶν.

« Et quiconque sera condamné et anéanti, à partir de maintenant, il sera enchaîné avec eux jusqu'à la consommation de leur génération. »

CHAP. XV. — 8. καὶ νῦν οἱ γίγαντες οἱ γεννηθέντες ἀπὸ πνευμάτων καὶ σαρκὸς πνεύματα πονηρὰ ἐπὶ τῆς γῆς καλέσουσιν αὐτοὺς, ὅτι ἢ κατοικήσις αὐτῶν ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς.

« Et maintenant les géants, nés des esprits et de la chair, seront appelés esprits du mal sur la terre, car leur demeure sera la terre.

9. πνεύματα πονηρὰ ἔσονται τὰ πνεύματα ἐξελθούσιν ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς σαρκὸς αὐτῶν, διότι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐγένοντο, καὶ ἐκ τῶν ἀγίων τῶν ἐρηγηγῶρων ἢ ἀρχὴ τῆς κτίσεως αὐτῶν καὶ ἀρχὴ θεμελίου, πνεύματα πονηρὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἔσονται.

« Des esprits du mal seront (aussi) ceux qui seront procréés par leur corps charnel, car ils seront nés des hommes et tiendront leur origine et leur principe des vigilants, et sur la terre ils seront des esprits du mal.

10. πνεύμα[τα] οὐρανοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ ἢ κατοικήσις αὐτῶν ἔσται καὶ τὰ πνεύματα ἐπὶ τῆς γῆς τὰ γεννηθέντα ἐπὶ τῆς γῆς ἢ κατοικήσις αὐτῶν ἔσται.

« La demeure des esprits célestes sera le ciel, et la terre sera le séjour des esprits nés sur la terre.

11. καὶ τὰ πνεύματα τῶν γιγάντων νεφέλας ¹ ἀδικοῦντα, ἀφανίζοντα, καὶ ἐμπίπτοντα καὶ συμπαλαιοῦντα, καὶ συρόμενα ἐπὶ τῆς γῆς πνεύματα σκληρὰ γιγάντων καὶ ὀρόμους ποιοῦντα καὶ μηδὲν ἐσθίου[τα] ἀλλ' ἀσιτοῦντα καὶ διψῶντα καὶ προσκόπτοντα πνεύμα[τα].

« Les esprits des géants qui se jettent sur les nuages seront destructeurs, agressifs, querelleurs, toujours en lutte sur la terre les esprits violents des géants, et courant, ne mangeant rien, mais au contraire jeûnant et ne buvant pas et bataillant.

12. καὶ ἐξαναστήσιν ταῦτα εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν γυναικῶν ὅτι ἐξεληλύθησαν ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ ἡμέρας σφαγῆς καὶ ἀπωλείας

« Et ils dirigeront ces (attaques) contre les fils des hommes et des femmes parce que c'est d'eux qu'ils sont nés au jour du carnage et de la destruction

CHAP. XVI. — 1. καὶ θανάτου. ἀφ' ὧν τὰ πνεύματα ἐκπορευόμενα ἐκ τῆς ψυχῆς <ὡς ἐκ> τῆς σαρκὸς αὐτῶν ἔσται ἀφανίζοντα χωρὶς κρίσεως, οὕτως ἀφανίσουσι μέγρις ἡμέρας τελειώσεως τῆς κρίσεως τῆς μεγάλης, ἐν ἣ ὁ αἰὼν ὁ μέγας τελεσθήσεται.

11. τὰ πνεύματα τῶν γιγάντων νεμόμενα, ἀδικοῦντα, ἀφανίζοντα, ἐμπίπτοντα, καὶ συμπαλαιοῦντα, καὶ ῥιπτοῦντα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὀρόμους ποιοῦντα καὶ μηδὲν ἐσθίουντα, ἀλλ' ἀσιτοῦντα, καὶ φάσματα ποιοῦντα, καὶ διψῶντα καὶ προσκόπτοντα.

« Les esprits des géants seront dévastateurs, nuisibles, destructeurs, agressifs, querelleurs, toujours en lutte sur la terre, et courant et ne mangeant rien, mais jeûnant et faisant apparaître des fantômes, ne buvant pas et bataillant.

12. καὶ ἐξαναστήσονται τὰ πνεύματα ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν γυναικῶν, ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐξεληλύθησαν καὶ ἀπὸ ἡμέρας καιροῦ σφαγῆς καὶ ἀπωλείας

« Et les esprits s'insurgeront contre les fils des hommes et des femmes, car c'est d'eux qu'ils sont nés; depuis le jour du carnage et de la destruction

CHAP. XVI. — 1. καὶ θανάτου τῶν γιγάντων Ναφηλεῖμ, οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, οἱ μεγάλοι ὀνομαστοί, τὰ πνεύματα τὰ ἐκπορευόμενα ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτῶν ὡς ἐκ τῆς σαρκὸς ἔσονται ἀφανίζοντα χωρὶς κρίσεως, οὕτως ἀφανίσουσι μέγρις ἡμέρας τῆς τελειώσεως, ἕως τῆς κρίσεως τῆς μεγάλης, ἐν ἣ ὁ αἰὼν ὁ μέγας τελεσθήσεται, ἐφ' ἧ παῖξ ὁμοῦ τελεσθήσεται.

1. Ne faudrait-il pas lire ici Ναφηλεῖμ au lieu de νεφέλας. Le sens dans ce cas serait beaucoup plus logique : les esprits des géants Nephilim sont dévastateurs..... et toujours en lutte sur la terre avec les esprits des géants.

« et de la mort (des géants). Après quoi, les esprits sortis de leur âme et de leur chair exerceront leurs ravages sans jugement ; ils les exerceront ainsi jusqu'au jour de la consommation du grand jugement par lequel se terminera le grand Siècle.

et de la mort des géants Nephilim, les violents de la terre, les célèbres par leur haute taille, les esprits sortis de leur âme et de leur chair exerceront leurs ravages sans jugement ; ils les exerceront ainsi jusqu'au jour de la consommation (du monde), jusqu'au grand jugement, par lequel se terminera le grand Siècle, qui sera achevé d'un seul coup.

La comparaison des deux textes rend tout à fait sensibles les divergences qui les séparent sur certains points. On ne peut cependant pas supposer qu'ils représentent deux traductions distinctes ; des expressions entières sont absolument identiques, qui seraient certainement différentes si nous nous trouvions en présence de l'œuvre de deux traducteurs. Il faut donc admettre l'existence de deux copies grecques, s'écartant sensiblement l'une de l'autre, et dont quelque scribe aurait déformé la seconde, soit par inadvertance, soit pour un motif qui nous échappe aujourd'hui. Cette seconde copie aurait servi au traducteur éthiopien, qui peut-être même avait en main une troisième copie s'écartant à son tour de la seconde. Le 1er verset du ch. XVI, dans le fragment du Syncelle et dans le manuscrit de Gizéh, ne correspond pas pour le sens à la version éthiopienne. On pourrait peut-être supposer que cette dernière traduction a été faite directement sur le texte primitif hébreu ou araméen, mais il n'en est rien. Des erreurs comme celle que nous avons signalée, ch. XV, 11, où le nom propre des Ναφηλιμ paraît avoir été pris pour le mot νεφέλαι « nuées », nous montrent clairement que la traduction éthiopienne a été faite sur le grec. Le mot éthiopien *çakinon* (ch. XXX, 2) nom d'un arbre que Laurence n'a pas su identifier, est écrit dans le texte de Gizéh σζινω, transcription défectueuse de σζίνω « lentisque ». Au chap. XXXI, 1, le *neketro* éthiopien n'est visiblement que la transcription de νέκτρο. Je ne multiplierai pas les exemples, et je laisse volontiers aux savants compétents le soin de résoudre les questions que soulève l'origine du livre éthiopien.

Je n'insisterai pas non plus sur l'orthographe vicieuse du texte ; elle ressemble à celle de tous les manuscrits grecs de la même époque qui proviennent d'Égypte. C'est, comme toujours, sur les voyelles et les diphthongues, que portent surtout

les variations orthographiques, dans lesquelles ϵ , ι , η , $\omicron$ et υ s'échangent constamment, où α devient l'équivalent de η ou de ϵ et réciproquement. Ces accidents graphiques sont depuis longtemps familiers à tous ceux qui ont étudié les manuscrits coptes ou grecs, et j'aurais pu en débarrasser ma publication. J'ai préféré donner le texte tel qu'il est dans l'original, pensant que les hellénistes et les théologiens sauront gré à un égyptologue de ne point se hasarder sur leur territoire. Les pages qui suivent sont une pure transcription que je me suis attaché à rendre aussi fidèle que possible. J'aurais désiré revoir encore les épreuves sur l'original, mais cette dernière vérification ne m'a pas été permise; je prie les lecteurs d'être indulgents pour les fautes qui auront pu m'échapper pendant le déchiffrement et la copie hâtive d'un texte assez difficile.

M. le pasteur A. LODS, qui prépare un travail étendu sur le livre d'Énoch, a bien voulu revoir les épreuves et établir la concordance entre le texte grec et celui de la version éthiopienne, tel qu'on le trouve dans l'édition de DILLMANN. Je le prie de vouloir bien agréer tous mes remerciements pour la peine qu'il s'est donnée à mon intention.

LE LIVRE D'ÉNOCH

(Pages 21 à 66 du Manuscrit.)

PREMIER FRAGMENT

PAGE 23.

Ch. I, 1.

λογος ευλογιας ε-
νωχ' καθ' ον ευλογησεν εκλε-
κτους δικαιους οιτινες εσονται
εις ημεραν αναγκης εξαρε παν-
τας τους εχθρους και σωθησον-
ται δικαιοι — και αναλαβων την
παραβολην αυτου ειπεν αινωχ
ανθρωπος δικαιος εστιν ορασις
εκ θ̄υ αυτω ανεωγμενη ην εχων
την ορασιν του αγιου και του ουρα-
νου εδιξεν μοι και αγιολογων α-
γιων ηκουσα εγω και ως ηκουσα
παρ' αυτων παντα και εγνων εγω
θεσρων και ουκ ις την νυν γενεαν
διενοουμιην αλλα επει πορρω

PAGE 24.

ουσαν — εγω αλλω και περι των 3.
εγλεκτων νυν λεγω και περι αυ-
των ανελαβον την παραβο-
λην μου και εξελευσεται ο α-
γιος μου ο μεγας εκ της κατοι-
κησεως αυτου και ο θ̄ς του αιω-
νος — επι γην πατησει επει το σειν 4.
ορος και φαινισεται εκ της πα-
ρενβολης αυτου και φαινισε-
ται εν τη δυναμει της ισχυος αυ-
του απο του ουρανου των ουρα-
νων — και φοβηθησονται παντες 5.
και πιστευσουσιν οι εγγρηγοροι
και [σγ]ασωσιν αποκρυφα εν πα-
σιν τοις ακροις της και σισθησον-
ται παντα τα ακρα της γης και λιμι-
ψεται αυτους τρομος και φοβος
μεγας μεχρει των περατων της
γης — και σισθησονται και πεσουν- 6.
ται και διαλυθησονται ορη υψη-
λα και ταπεινωθησονται βουνοι
υψηλοι του διαρυηναι ορη και

PAGE 25.

- τακησονται ως κηρος απο προ-
 7. σωπου πυρος εν φλογει — και διασ-
 γιθησεται η γη σγισμα ραγα-
 δει και παντα οσα εστιν επει
 της γης απολειται και κρισις εστε
 8. κατα παντων — και μετα των δι-
 κων την ειρηνην ποιησει και
 επι τους εκλεκτους εσται συν-
 τηρησις και ειρηνη και επ' αυ-
 τους γενηται ελεος και εσονται
 παντες του $\overline{\theta\upsilon}$ και την ευδοκει-
 αν δωσει αυτοις και παντας ευ-
 λογησει και παντων αντειλημ-
 ψεται και βοηθησει ημιν και
 φαινησεται αυτοις φως και
 9. ποιησει επ' αυτους ειρηνην — οπει ερ-
 γεται συν τοις αγειοις αυτου ποιησαι
 κρισιν κατα παντων και απο-
 λησει παντας τους ασεβεις και
 λενηξει πασαν σαρκα περι παν-
 των εργων της ασεβειας αυτων

PAGE 26.

ων εσεβησαν και σκληρων ων
 ελαλησαν λογων και περι παν-
 των ων κατελαλησαν κατ' αυ-
 του αμαρτωλοι ασεβεις = κατανο-
 ησεται παντα τα εργα εν τω ου-
 ρανω πως ουκ ηλλυουσιν τας
 οδους αυτων και τους φωστη-
 ρας τους εν τω ουρανω ως τα
 παντα ανατελλει και θυνει
 τεταγμενος εκαστος εν τω τε-
 ταγμενω κερω και τες ερητης
 αυτων φεγονται και ου παραβεν-
 νουσιν την ειδειαν ταξιν
 — ειδετε την γην και διανοηθη-
 ται περι των εργων των εν αυ-
 τη γεινομενων απ' αρχης με-
 γρει τελιωσεως εισιν φθαρτα ως
 ουκ αλλυονται ουδεν των
 επει γης αλλα παντα εργα $\overline{\theta\upsilon}$
 υμιν φενηται — ιδετε την θε-
 ριαν και των $\overline{\gamma\epsilon\iota\mu\omicron\nu\alpha}$ = κατα-
 μαθεται και ιδεται παντα τα

Ch. II, 1.

2.

3.

Ch. III, 1.

PAGE 27.

CH. V, 1. ¹ δένδρα = πως τα φύλλα γλωρα εν
 αυτοις σκεποντα τα δένδρα και
 πας ο καρπος αυτων εις τειμην
 και δοξαν διανοηθηται και
 γνωται περι παντων των ερ-
 γων αυτου και νοησεται οτι θς
 ζων εποιησεν αυτα ουτως και
 2. ζη εις παντας τους αιωνας — και
 τα εργα αυτου παντα ος δ' εποιη-
 σεν εις τους αιωνας απο ενιαυτου
 εις ενιαυτον γεινομενα
 παντα ουτως και παντα οσα α-
 ποτελουσιν αυτω τα εργα και
 ουκ αλλουονται αυτων τα εργα
 αλλ' ωσπερει κατα επειταγην
 3. τα παντα γεινεται — ειδετε πως
 η θαλασσα και οι ποταμοι ως ο-
 μοιως αποτελουσιν και ουκ αλ-
 λουουσιν αυτων τα εργα απο των
 4. λογων αυτου — υμεις δε ουκ ενε-
 μινεται ουδε εποιησεται κα-

PAGE 28.

τα τας εντολας αυτου αλλα απεσ-
 τηται και καταλαλησεται μεγα-
 λους και σκληρους λογους εν στο-
 ματι ακαθαρσιας υμων κατα
 της μεγαλοσυνης αυτου οτι κα-
 τελαλησεται εν τοις ψευμασιν
 υμων σκληρωκαρδιοι ουκ εσ-
 τ ειρηνη υμιν — τοιγαρ τας ημερας 5.
 υμων υμεις καταρασασθη και
 τα της ζωης υμων απολιται
 και τα αιτη της απολιας υμων
 πληθυνθησεται εν καταρα αι-
 ωνων και ουκ εστε υμιν ελε-
 ος και ειρηνη — ποτε εσται τα ονο- 6.
 ματα υμων εις καταραν αι-
 ωνιον πασιν τοις δικαιοις και
 εν υμιν καταρασονται παντες
 οι καταρωμενοι και παντες οι
 αμαρτωλοι και απεθεσ εν υμιν
 ομουται (sic) και παντες οι αμαρτη-
 τοι γαρησονται και εσται αυτοις

1. La fin du chapitre III et le chapitre IV manquent, par suite d'un bourdon causé par la ressemblance du début du chapitre III et des premiers mots du chapitre V.

PAGE 29.

λυσις αμαρτιων και παν ελε-
 ος και ειρηνη και επεικειαια εσ-
 ται αυτοις σωτηρια φως αγαθον
 και αυτοι κληρονομησουσιν
 την γην και πασιν υμιν τοις α-
 μαρτωλοις ουχ υπαρξει σωτηρια
 αλλα επι παντας υμας κατα-
 7. λυσιν καταραν — και τοις εγλε-
 κτοις εσται φως και χαρις και ει-
 ρηνη και αυτοι κληρονομη-
 σουσιν την γην υμιν δε τοις α-
 8. σεβεσιν εστε καταρα — τοτε δοθη-
 σεται τοις εγλεκτοις φως και χα-
 ρις και αυτοι κληρονομησουσιν
 την γην τοτε δοθησεται πασιν
 τοις εγλεκτοις σοφιαν (*sic*) και παν-
 τες ουτοι ζησονται και ου μη α-
 μαρτησονται ετσι ου κατ' αληθει-
 αν ουτε κατα υπερηφανιαν
 και εσται εν ανπω πεφωτισ-
 μενω φως και ανπω επεισ-

PAGE 30.

τημονει νοσημα και ου μη πλημ-
 μελησουσιν — ουδε μη αμαρτω- 9.
 σιν πασας τας ημερας της ζω-
 ης αυτων και ου μη αποθανω-
 σιν εν οργη θυμου αλλα τον αρι-
 θμον αυτων ζωης ημερων
 πληρωσουσιν και η ζωη αυτων
 αυξηθησεται εν ειρηνη και τα
 ετη της χαρας αυτων πληθυν-
 θησεται εν αγαλλιασει και ει-
 ρηνη αιωνος εν πασες τες η-
 9. μερες της ζωης αυτων = και εγε-
 νετο ου αν επληθυνθησαν οι
 υειοι των ανπων εν εκεινες
 τες ημερες εγεννηθησαν θυ-
 γατερες ωραι και καλαι — και 2.
 εθεασαντο αυτας οι αγγελοι υ-
 [ει]οι ουρανου και επεθυμησαν
 αυτας και ειπαν προς αλληλους
 δευτε εγλεξομεθα εαυτοις γυ-
 ναικας απο των ανπων και

CH. VI. 1.

PAGE 31.

- γεννησομεν εαυτοις τεκνα
3. — και ειπεν σεμειαζας προς
 αυτους ος ην αρχων αυτων φο-
 βουμαι μη ου θελησεται ποιη-
 σαι το πραγμα τουτο και εσομαι
 εγω μονος οφειλητης αμαρτει-
4. ας μεγαλης — απεχρειθησαν ουν
 αυτω παντες ομοσωμεν ορκω
 παντες και αναθεματτισομεν
 παντες αλληλους μη αποστρε-
 ψε την γνωμην ταυτην με-
 χρις ου αν τελεσωμεν αυτην
 και ποιησομεν το πραγμα του-
5. το — τοτε ομοσαν παντες ομου
 και αναθεματτισαν αλληλους
- 6-7. εν αυτω — και ταυτα τα ονομα-
 τα των αρχωντων αυτων σε-
 μιαζα ουτος ην αρχον αυτων
 αραθακ' κιμβρα' σαμμανη'
 δανειηλ' αρεδρωσ' σεμιηλ'
 ιωρειηλ' χωχαρηλ' εζεκιηλ'

PAGE 32.

- βατριηλ' σαθιηλ' ατριηλ' τα-
 ριηλ' βαρακιηλ' αναθνα'
 θωνιηλ' μαριηλ' ασαλρα'
 κειηλ' τουριηλ — ουτοι εισιν αρ- 8.
 γε αυτων οι δεκα == και ελαβον CH. VII, 1.
 εαυτοις γυναικας εκαστος αυ-
 των εξελεξαντο εαυτοις γυ-
 νεκας και ηρξαντο εισπο-
 ρυεσθαι προς αυτας και μει-
 ενεσθαι εν αυτες και εδιδα-
 ξαν αυτας φαρμακειας και
 ειπασιδας και ρειζοτομιας
 και τας βοτανας εδηλωσαν
- αυτες — αιδε εν γαστριν (*sic*) λαβου- 2.
 σαι ετεκοσαν γειγαντας με-
 γαλους εκ πηγων τρισχειλι-
- ων — οιτεινες κατασθησαν 3.
 τους κοπους των ανπων
 ως δε ουκ εδυνηθησαν αυ-
 τοις οι ανποι επειγορηγιν
- οι γιγαντες ετολμησαν επ' αυ- 4.

PAGE 33.

τους και κατεσθίονσαν τους $\overline{\alpha\nu}$ -5. $\overline{\pi\omicron\upsilon\varsigma}$ — και ηρξάντο αμαρταν-

ειν εν τοις πετεινοις και τοις

θηριοις και ερπετοις και τοις

νχθυσιν και αλληλων τας

σαρκας κατεσθίειεν και το εμα

6. επιπνον (*sic*) — τότε η γη ενετυγγεν

CH. VIII, 1. κατα των ανομων = εδιδάξεν

τους $\overline{\alpha\nu\pi\omicron\upsilon\varsigma}$ αζαηλ' μαχρρας

ποιειν και οπλα και ασπειδας

και θωρακας διδαγματα αη-

γελων και υπεδιξεν αυτοις

τα μεταλα και την εργασιαν

αυτων και ψελια και κοσμους

και στεθειεις και το καλλιθλε-

φαρον και παντοιους λιθους

2. εγλεκτους και τα βαφικα — και

εγενετο ασεβια πολλη και ε-

πορνευσαν και απεπλανη-

θησαν και εφανισθησαν εν

πασαις ταις οδοις αυτων

PAGE 34.

— σεμιαζας εδιδάξεν επαυδας 3.

και ριζοτομιας αρμα-

ρωσ επασιδων λυτηριον

ρακιηλ αστρολογιας γωγ-

γιηλ τα σημειοτικα σαθι-

ηλ αστεροσκοπειαν σεριηλ

σεληνοναγιας (*sic*) τον νουν $\overline{\alpha\nu}$ - $\overline{\pi\omega\nu}$ απυλλομενων η [φωνη]

εις ουρανους ανεβη = τότε π[αρα]- CH. IX, 1.

κυψαντες μιγαηλ και ο[υρι]-

ηλ και ραφαηλ και γαβριηλ

ουτοι εκ του ουρανου εθεασ[αν]-

το εμα πολυ εκχυνομεν (*sic*)

επει της γης — και ειπαν προς 2.

αλληλους φωνη βρων των

επει της γης μεχρει πυλων

του ουρανου — εντυγγανου- 3.

σιν αι ψυχαι των $\overline{\alpha\nu\pi\omega\nu}$

λεγοντων εισαγαγεσαι την

κρισιν ημων προς τον υψιστον

— και ειπα (*sic*) τω $\overline{\kappa\omega}$ συ ει $\overline{\kappa\varsigma}$ των 4.

PAGE 35.

- κυριων και ο υς των θεων και
 βασιλευς των αιωνων ο υρο-
 νος της δοξης σου εις πασας τας
 γενεας του αιωνος και το ονομα
 σου το αγιον και μεγα και ευλογη-
 5. τον εις παντας τους αιωνας — σοι γαρ
 εποιησες τα παντα και πασαν
 την εξουσιαν εχων και παντα
 ενωπειον σου φανερα και ακα-
 6. λυπτα και παντα συ ορας — α εποι-
 ησεν αζαηλ' ος εδιδαξεν πασας
 τας αδεικιας επει της γης και ε-
 δηλωσεν τα μυστηρια του αιω-
 νος τα εν τω ουρανω α επιτη-
 7. δευοντες εγνωσαν ανπτοι — και σε-
 μιαζας ω την εξουσιαν εδω-
 κας αρχειν των συν αυτω αμα
 8. οντων — και επορευθησαν
 προς τας θυγατερας των ανπων
 της γης και συνεκοιμηθησαν
 αυταις και εμιανθησαν και
 εδηλωσαν αυτες πασας τας α-
 9. μαρτειας — και ε γυνεκες εγεν-

PAGE 36.

- νησαν τειτωνας υφ ων ολιγη
 τη γη επλησθη αιματος και α-
 10. δεικειας — και νυν ειδου βωω-
 σιν αι ψυχαι των επηλευτηκο-
 των (sic) και εντυγγανουσιν με-
 γρει των πυλων του ουρανου
 και ανεβη ο στεναγμος αυτων
 και ου δυναται εξελθειν απο
 προσωπου των επει της γης χει-
 νομενων ανομηματων
 — και συ παντα οιδες προ του αυ-
 11. τα γενεσθαι και συ ορας ταυ-
 τα και αιαs αυτους και ουδε
 ημιν λεγεις τει δει ποιειν αυ-
 τους περι τουτων = τότε υψισ-
 12. τος ειπεν περι τουτων ο με-
 γας αγιος και ελαλησεν και
 ειπεν και επεμψεν ιστρα-
 ηλ προς τον υιον λεμεγ
 — ειπων αυτω επει το εμω ονο-
 2. μαται κρυψον σεαυτον και
 δηλοσον αυτω τελος επερ-
 γομενον οτι η γη απολλυται

PAGE 37.

- πασα και κατακλυσμος μελ-
 λι γεινεσθαι πασης της γης και
 απολεσει παντα οσα εστιν αυ-
 3. τη — και διδαξον αυτον οπως εκ-
 φυγη και μενει το σπερμα αυ-
 του εις πασας τας γενεας του
 4. αιωνος — και τω ραφαηλ' ειπεν
 διδασον τον αζαηλ' ποσιν και
 γερσιν και βαλε αυτον εις το
 σκοτος και ανυξον την ηρη-
 μων την ουσαν εν τω δαδου-
 5. ηλ κακει βλε αυτον — και υπο-
 θες αυτω λειθους τραχεις και ο-
 ξις και επεικαλυψον αυτο
 τω σκοτος και οικησατο εκει
 εις τους αιωνας και την οψιν
 αυτου πωμασον και φως μη
 6. θεωριτω — και εν τη ημερα
 της μεγαλης της κρεισεως
 απαχθησεται εις τον ενπυ-
 7. ρισμον — και ειαθησεται η γη
 ην εφανεισαν οι αγγελοι και
 την ιασιν της γης διλωσον

PAGE 38.

- ινα ιασονται την πληγην
 ινα μην (*sic*) απολλωνται παν-
 τες οι υιοι των ανπων εν τω
 μυστηριω ολω ω επαταξαν
 οι ερηγοροι και εδιξαν τους
 υιους αυτων — και ηρημωθη 8.
 πασα η γη αφανιθεισα (*sic*) εν
 τοις εργοις της διδασκαλιας
 αζαηλ και επ' αυτω γραψον
 τας αμαρτιας πασας — και 9.
 τω γαβριηλ' ειπεν ο κς πο-
 ρευου επει τους μαζηρεους
 επει τους κειθδελους' και
 τους υιους της πορνειας
 και απολεσον τους υιους
 των ερηγορων απο των
 ανπων πεμψον αυτους
 εν πολεμω απωλιας μα-
 κροτης γαρ ημερων ουκ εσ-
 τιν αυτων — και πασα εργεσις (*sic*) 10.
 εσται τοις πατρασιν αυτων
 και περι αυτων οτι ελπίζου-
 σιν ζησαι ζωην αιωνειον και
 οτι ζησεται εκαστος αυτων

PAGE 39.	PAGE 40.
11. ἐτή πεντακοσία. — και εἶπεν μι- γαηλ' πορευου και δηλωσον σεμιάζα και τοῖς λοιποῖς τοῖς συν αὐτῷ τὰς γυνεξὶν μείγνυ- τας μιανθῆναι ἐν αὐτῆς ἐν τῇ	ἀνπούς — και ἀπολέσον τὴν 16. ἀδικίαν πᾶσαν ἀπὸ τῆς γῆς και πᾶν ἔργον πονηρίας ἐ- κλείπτω και ἀναφανήτω τὸ φυτόν τῆς δικαιοσύνης και τῆς ἀληθείας εἰς τοὺς αἰῶ- νας μετὰ χάρας φυτεύσε- ται. — και νυν πάντες οἱ δίκαιοι 17. ἐκφευξονται και ἐσονται ζῶντες εἰς γεννησῶσιν χιλιάδας και πᾶσαι αἱ ἡμέ- ραι νεότητος αὐτῶν και τὰ σαββάτα αὐτῶν μετὰ ἱρη- νῆς πληρωσούσιν. — τότε ἐργασ- 18. θήσεται πᾶσα ἡ γῆ ἐν δικαιο- σύνῃ και καταφυτευθήσεται δένδρον ἐν αὐτῇ και πλησ- θήσεται εὐλογίας. — και πάντα 19. τὰ δένδρα τῆς γῆς ἀγαλιά- σονται φυτευθήσεται και ἐ- σονται φυτευσόντες (sic) ἀμ- πελους αἱ ἡ ἀμπέλους τὴν ἀν- φυτεύσωσιν ποιήσουσιν προ- χους οἴνου χιλιάδας και
12. ἀκαθαρσία αὐτῶν — και ὅταν κα- τασφαγῶσιν οἱ υἱοὶ αὐτῶν και εἰδῶσιν τὴν ἀπολίαν τῶν ἀγαπητῶν και ὄψον αὐ- αυτοὺς (sic) ἐβδομηκοντα γενε- αὶ εἰς τὰς ναπᾶς τῆς γῆς μέχρι ἡμέρας κρίσεως αὐτῶν και συν- τελέσμου εἰς τελεσθῆ το κρίμα	
13. τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων — τότε ἀ- παχθήσονται εἰς τὸ χάος τοῦ πυ- ρός και εἰς τὴν βᾶσανον και εἰς τὸ θεσ (sic) τὸ δεσμοτηριον συγκλι-	
14. σεως αἰῶνος — και ὅταν κατακαυσ- θῇ και ἀφανισθῇ ἀπὸ τοῦ νυν με- (sic) μετ' αὐτῶν οἰμοῦ δεθήσονται	
15. μέχρι τελειώσεως γενεᾶς — ἀπο- λέσον πάντα τὰ <u>πάντα</u> τῶν ἐ- γρηγορῶν διὰ τὸ ἀδικῆσαι τοὺς	

PAGE 41.

υπ' ορου ποιησει καθ' εκαστον

μετρον ελεας ποιησει ανα βα-

20. τους δεκα — και συ καθαρισον την

γην απο πασης ακαθαρσιας

και απο πασης αδικιας και α-

πο [πα]σης αμαρτιας και ασεβει-

ας και πασας τας ακαθαρσιας

τας γενομενας επει της γης

21. εξελειψον — και εσουνται παν-

τες λατρευοντες οι λαοι και ευ-

λογουντες παντες εμοι και

22. προσκουνουντες — και καθαρισ-

θησεται πασα η γη απο παν-

τος μιαμιματος και απο πα-

σης ακαθαρσιας και οργης και

μαστιγος και ουκ εσει πεμ-

ψω επ' αυτους εις πασας τας γε-

CH. XI, 1. νεας του αιωνος == και τότε ανυ-

ξω τα ταμια της ευλογιας τα

ουτα εν τω ουρανω και κα-

τενευκεν αυτα επει τα ερ-

γα επει τον κοπον των υιων

2. των ανπων — και τότε αληθεια

και ιστηνη κοινωγησουσιν

PAGE 42.

ομου εις πασας τας ημερας του

αιωνος και εις πασας τας γε-

νεας των ανπων == προ τουτων

CH. XII, 1.

των λογων ελημφθη αιωνω

και ουδης των ανπων εγνω

που ελημφθη και που εστιν

και τι εγενετο αυτω — και τα

2.

εργα αυτων μετα των ερη-

γορων και μετα των αγιων

διημερε αυτου — και εστως η-

3.

μην αιωνω' ευλογων τω

κω της μεγαλοσυνης τω

βασιλι των αιωνων και ι-

δου οι ερηγοροι του αγιου του

μεγαλου εκαλουν με — αι-

4.

νω' οι γραμματεις της

δικεσυνης πορευου και ει-

πε τοις ερηγοροις του ουνου

οιτινες απολιποντες τον

ουρανω τον υψηλων το α-

γιασμα της στασεως του αιω-

νος μετα των γυνεκων

εμιανησαν και ωσπερ οι υ-

ιοι της γης ποιουσιν ουτως

PAGE 43.

και αυτοι ποιουσιν και ελαβον

εαυτοις γυνεκας αφανισμον

μεγαν και ηφανισατε την γην

5. — και ουκ εστε υμιν ιρηνη ουτε

αφησις και περι ων γερουσιν

6. των υιων αυτων — τον φρονον

των αγαπητων αυτων οφνον-

ται και επει τη απολεια των υ-

ιον αυτων στεναξουσιν και

δεηθησονται εις τον αιωνα

και ουκ εστε αυτοις εις ελεον και

Ch. XIII, 1. ιρηνην=ο δε ενωχ τω αζαηλ'

ειπεν πορευου ουκ εστε σοι ιρη-

νη κρειμα μεγα εξηλθεν κα-

2. τα σου διησε σε — και ανοχη και ε-

ρωτησις σοι ουκ εσται περι ων

εδιξας αδικηματων και περι

παντων των εργαων των α-

σεβιων και της αδικιας και

της αμαρτιας οσα υπεδι-

3. ξας τοις ανποις — τοτε πορευ-

θις ειρηκα πασιν αυτοις και αυ-

PAGE 44.

τοι παντες εφοβηθησαν και

ελαβεν αυτους τρομος και

φοβος — και ηρωτησαν οπως

4.

γραψω αυτοις υπομνημα-

τα ερωτησεως ινα γενον-

ται αυτοις αφεσις και ινα ε-

γω αναγνοι αυτοις το υπο-

μνημα της ερωτησεως ενω-

πιον κυ του ουρανου — οτι αυτοι

ουκ ετι θυνονται λαλη-

σαι οδε επαρε αυτον τους

οφθαλμους εις τον ουρανον

απο εσχυνις περι ων

ημαρτηκεισαν και κατε-

κριθησαν — τοτε εγραψα το υ-

6.

πομνημα της ερωτησεως

αυτων και τας δεησεις

περι των πνατων αυτων

και περι ων θεονται οπως

αυτων γενωνται αφεσις

και μαχροτης — και πορευ-

7.

θις εκαθισα επι των υδα-

PAGE 45.

των θαν εν γη θαν ητις
 εστιν εκ δεξιων ερμων ει
 ειμ' δυσσεως ανεγινωσκων
 το υπομνημα των δεησε-
 ων αυτων ως εκοιμη-

8. θην — και ιδου ονηροι επ' ε-
 με ηλθον και ορασις επ' εμα
 επεπιπτον και ιδων ορασις
 οργης και ηλθιν φωνη λεγου-
 σα ειπον τοις υοις του ουρανου
 9. του ελενξε αυτους — και εξυ-
 πνος γενομενος ηλθον προς
 αυτους και παντες συνηγμε-
 νοι εκαθηντο πενθουντες
 σενεβελσατα ητις εστιν ανα
 μεσον του λιθανου και σενε-
 σηλ περιεκαλυμμενοι
 10. την οψιν — ενοπιον αυτων και
 ανηγγιλα αυτοις πασας
 τας ορασις ας ειδον κατα τους
 υπνους και ηρξαμην λαλιν
 τους λογος της δικεοσυνης

PAGE 46.

- ελεγχων τος εγρηγορους του ου-
 ρανου = βιβλος λογων δικεοσυνης Ch. XIV, I.
 και ελενξεος εγρηγορων
 των απο του αιωνος κατα
 την εντολην του αγιου του
 μεγαλου εν ταυτη τη ορασι
 — εγω ειδων κατα τους υπνους 2.
 μου ων νυν λεγω εν γλωσ-
 ση σαρκεινη εν τω πνατι του
 στοματος μου ο εδωκεν
 ο μεγας τοις ανποις λαλιν
 εν αυτοις και νοησει καρδι-
 ας — ος εκτεισεν και εδωκεν εκ- 3.
 λεξασθαι εγρηγορους τους
 υιους του ουρανου — εγω την 4.
 ερωτησιν υμων των ανγγελων
 εγραψα και εν τη ορασι μου
 τουτο εδιγθη και ουτε η ερω-
 τησις υμων παρεδεγθη
 — ινα μηκετι εις τον ουρανον 5.
 αναθηται επι παντας τους
 αιωνας και εν τοις δεσμοις

PAGE 47.

- της γης ερρεθη δησαι υμας
 εις πασας τας γενεας του αιω-
 6. νος — και ινα περι τουτων ει-
 δητε την απολιαν των υι-
 ων υμων των αγαπητων και
 οτι ουκ εστε υμιν ονησις αυ-
 των αλλα πεσουτε ενωπι-
 7. ων υμων εν μαγερρα — και
 η ερωτησις υμων περι αυ-
 των ουκ εσται ουδε περι υ-
 μων και υμις κλειοντες και
 δεομενοι και μη λαλουντες
 παν ρημα απο της γραφης
 8. ης εγραψα — και εμοι εφ' ορασι
 ουτως εδιγθη ιδου νεφε-
 λε εν τη ορασι εκαλουν και
 ομογλε με εφρονουν και
 διαδρομε των αστερων
 και διαστραπε και κατεσ-
 πουδαζον και εθορυβα-
 ζον και και ανεμοι εν τη
 ορασι μου εξεπετασαν και

PAGE 48.

- και επιραν και ανω — και 9.
 ειστηληκαν και εις τον
 ορανον και εφτηληον με-
 γρις τηγερρα τεγρους οικοδο-
 μης εν λιθοις γαλαζης και
 γλωσσης πυρος κυκλω αυ-
 των και τηρξαντο εκφο-
 θιν και — και ειστηληον εις 10.
 τας γλωσσας του πυρος και
 τηγεισα εις οικον μεγαν
 οικοδομημενον εν λι-
 θοις γαλαζης και οι τοιχοι
 του οικου ως λιθωπλακες
 και πασαι ησαν εκ γιουνος
 και εδαφη γιονεικα
 — και αι στεγαι ως διαδρομαι 11.
 αστερον και αστραπαι και με-
 ταξυ αυτων γερουθιν πυρι-
 να και ουρανος αυτων υδωρ
 — και πυρ φλεγόμενον κυκλω 12.
 των τυγων και θυραι πυρι κε-
 ομενοι — ειστηληον εις τον (οι-) 13.

PAGE 49.	PAGE 50.
οικον εκεινον θερμον ως πυρ	γον — εθερουν δε και ειδον θρο-
και ψυχρον ως χιων και πασα	νον υψηλον και το ειδος αυ-
τροφη ζωης οκ την εν αυτω	του ως κρυσταλλιων και τρε-
φοβος και εκαλυψεν και τρο-	χος ως ηλιου λαμποντος και
14. μος και ελαβεν — και εμην	ορας χερουβιν — και υποκατω
σιομενος και τρεμον και ε-	του θρονου εξεπορευοντο πο-
πεσον εθερουν εν τη ορα-	ταμοι πυρος φλεγόμενοι και
15. σι μου — και ιδου αλλην θυ-	ουκ εδυνασθηγ ιδιν — και η
ραν ανεωγμενην κατε-	δοξα η μεγαλη εκαθητο ε-
ναντι μου και ο οικος μει-	π' αυτω το περιβολεον αυτου ως
ζων τουτου και ολος οικοδου-	ειδος ηλιου λαμπροτερον
μημενος εν γλωσσης πυρος	και λευκοτερον πασης χιο-
16. — και ολος θειαφερων εν δο-	νος — και ουκ εδυνατο πας
ξη και εν τειμη δυνασθαι	αγγελος παρελθειν εις τον
και εξειπειν υμιν περι της	οικον τουτον και ειδειν το
δοξης και περι της μεγαλοσυ-	προσωπον αυτου δια το εν-
17. νης αυτου — το εδαφος αυ-	τιμον και ενδοξον και ουκ ε-
του την πυρος το δε ανωτε-	δυνατο πασα σαρχ ιδιν αυ-
ρων αυτου ησαν αστραπαι	του — το πυρ φλεγόμενον κυκλω
και διαδρομαι ασπερων	και πυρ μεγα παριστηκει
και η στεγη αυτου την πυρ φλε-	αυτω και ουδεις εγγιζει αυτω κυ-
	κλω μυριε μυριαδες εστηκα
	18.
	19.
	20.
	21.
	22.

DEUXIÈME FRAGMENT

(faisant suite immédiatement au premier).

PAGE 51.

ενωπιον αυτου και πας λογος αυτου εργον

23. — και οι αγιοι των αγγελων οι ενγιζοντες

αυτω ουκ αποχωρουσιν νυκτος ουτε α-

24. φισταντε αυτου — καγω ημην εως τουτου

επι προσωπον μου βεβλημενος και

τρεμων και ο $\overline{\kappa\varsigma}$ τω στοματι αυτου εκα-

λεσεν με και ειπεν μοι προσελθε ωδε

25. ενω χ και τον λογον μου ακουσον — και

προσελθων μοι εις τον αγιον ηγειρεν

με και εστησεν με και προσηγαγεν με

μεχρι της θυρας εγω δε το προσωπον

Ch. XV, 1. μου κατω εκυφον = και αποκριθεις ει-

πεν μοι ο ανθρωπος αληθεινος και

γραμματευς της αληθειας προσελθε

2. ωδε και της φωνης μου ακουσον — πο-

ρευθητι και ειπε τοις πεμφασιν σε ε-

ρωτησαι υμας εδει περι των ανθρωπων

3. και μη τους ανθρωπους περι υμων — δια

τι απελειπεται τον ουρανον τον υψη-

λον τον αγιον του αιωνος και μετα των

γυναικων εκυμηθηται και μετα των

θυγατερων των ανθρωπων εμικνηθη-

PAGE 52.

τε και ελαβεται εαυτοις γυναικας ωσπερ

υιοι της γης εποησατε και εγεννησατε

4. εαυτοις τεκνα υιους γιγαντας — και

υμεις ητε αγιοι και πνευμα ζωντα

αιωνια εν τω αιματι των γυναικων

εμιανθηται και εν αιματι σαρκος εγε-

νησατε και εν αιματι ανθρωπων επε-

θυμησατε καθως και αυτοι ποιουσιν

σαρκα και αιμα οτινες αποθνησκου-

5. σιν και απολλυντε — δια τουτο εδωκα

αυτοις θηλιας ινα σπερματιζουσιν

εις αυτας και τεκνωσουσιν εν αυτοις

τεκνα ουτως ινα μη εκλειπει αυτοις

6. παν εργον επι της γης — υμεις δε υπερ-

γητε πνευμα ζωντα αιωνια και ουκ α-

ποθνησκοντα εις πασας τας γενεας

7. του αιωνος — και δια τουτο ουκ εποησα

εν υμειν θηλιας τα πνευμα του ουρανου

8. εν τω ουρανω η κατοικησις αυτων — και

νυν οι γιγαντες οι γεννηθεντες απο

των πνευματων και σαρκος πνευμα

ισχυρα επι της γης και εν τη γη η κα-

9. τοικησις αυτων εσται — πνευμα πονη-

ρα εξελθων απο του σωματος αυτω

διοτι απο των ανοτερων εγενοντο

PAGE 53.

και εκ των αγιων εγγρηγορων η αρχη

της κτισσεως αυτων και αρχη θεμελιου

10. πνευματα πονηρα κληθησετε — πνευ-

μα ουρανου εν τω ουρανω η κατοικησις

αυτων εσται και τα πνευματα επι της

γης τα γεννηθεντα επι της γης η κατοικη-

11. κησις αυτων εσται — και τα πνευματα

των γιγαντων νεφελας αδικουντα αφαι-

νιζοντα και ενπιπτοντα και συναλα-

οντα και συνριπτοντα επι της γης πνευ-

ματα σκληρα γιγαντων και οδρομους ποι-

ουντα και μηδεν εσθειον αλλ' ασιτου-

τα και δευψωντα και προσκοπτοντα

12. — πνευμα και εξαναστησι ταυτα εις τους

υιους των ανθρωπων και των γυναι-

κων οτι εξεληλυθασιν απ' αυτων απο

ημερας σφαγης και απωλειας και θανα-

Ch. XVI, I. του = αφ' ων τα πνευματα εκπορευομενα

εκ της ψυχης της σαρκος αυτων εσται

αφανιζοντα χωρις κρισεως ουτως αφαι-

νησουσιν μεχρις ημερας τελιωσεως

της κρισεως της μεγαλης εν η ο αιων ο

2. μεγας τελεσθησεται — και νυν εγγρηγοροις

τοις πεμψασιν σε ερωτησαι περι αυτω

3. οιτινες εν ουρανω ησαν — υμεις εν τω

ουρανω ητε και παν μυστηριον ο ου-

PAGE 54.

κ ανεκαλυφθη ὑμιν και μυστηριον το εκ
του Ἰϋ γεγενημενον εγνωτε και τουτο
εμενυσατε ταις γυναιξι εν ταις σκλη-
ροκαρδiais ὑμων και εν τω μυστηριω
τουτο πληθυνουσιν αι θηλιαι και οι αν-

4. θρωποι τα κακα επι της γης — ειπον ουν αυ-

Ch. XVII, 1. τοις ουκ εστιν ειρηνη = και παραλαβον-

τες μαι εις τινα τοπον απηγαγον εν ω οι
οντες εκει γινονται ως πυρ φλεγων και ο-
ταν θελωσιν φαινονται ως ει ανθρωποι

2. — και απηγαγον μαι εις ζοφωδη τοπον
και εις ορος ου η κεφελη αφικνυτο εις τον

3. ουρανον — και ἴδον τοπον των φωστηρων
και τους θησαυρος των αστηρων και των
βροντων και εις τα αεροβαθη οπον το-
ξον πυρος και τα βελη και τας θηκας αυ-

4. των και τας αστραπας πασας — και απηγα-
γον μαι μεχρι ὑδατων ζωντων και
μεχρι πυρος δυσσεως ο εστιν και παρε-

5. γων πασας τας δυσεις του ηλιου — και ηλθο-
μεν μεχρι ποταμου πυρος εν ω κατατρε-
χει το πυρ ως ὑδωρ και ρει εις θαλασσαν

6. μεγαλην δυσσεως — ἴδον τους μεγαλους
ποταμου και μεχρι του μεγαλου ποτα-
μου και μεχρι του μεγαλου σκοτους κα-
τηντησα και απηλθον οπου πασα σαρξ

PAGE 55.

7. ου περιπατει — ἴδον τους ανεμους των γνο-
φων τους χειμερινους και την εκχυσιν
8. της αβυσσου παντων ὑδατων — ἴδον το στο-
μα της γης παντων των ποταμων και

Ch. XVIII, 1. το στομα της αβυσσου = ἴδους τους θησαυ-

- ρους των ανεμων παντων ἴδον οτι εν
αυτοις εκοσμησεν πασας τας κτισεις
2. και τον θεμελιον της γης — και τον λιθῶ
ἴδον της γωνιας της γης ἴδον τους τεσ-
σαρας ανεμους την γην βασταζοντας
3. και το στερεωμα του ουρανου — και αυτου
4. ειστασιν μεταξυ γης και ουρανου — ἴδῶ
ανεμους των ουρανων στρεφοντας
και διανευοντας τον τροχον του ηλιου
5. και παντας τους αστερας — ἴδον τους επι
της γης ανεμους βασταζοντας εν νεφελη
ἴδον περατα της γης το στεριγμα
6. του ουρανου επανω — παρηλθον και ἴδον
τοπον κεομενον νυκτος και ημερας
οπου τα επτα ορη απο λιθων πολυτελω
εις ανατολας και τρις εις νοτον βαλλῶ-
7. τας — και τα μεν προς ανατολας απο λιθου
χρωματος το θε ην απο λιθου μαργαρι-
του και το απο λιθου ταβεν το θε κατὰ
8. νοτον απο λιθου πυρρου — το δε μεσον αὐτῶ

PAGE 56.

- ην εις ουρανον ωσπερ $\overline{\theta\nu\sigma}$ $\overline{\theta\nu}$ απο λιθου
 φουκα και η κορυφη του θρονου απο λιθου
9. σαφφειρου — και πυρ κεομενον $\overline{\iota\delta\omicron\nu}$ κακει-
10. να των ορειων τουτων — τοπος εστιν περας
 της μεγαλης γης εκει συντελεσθησον-
11. ται οι ουρανοι — και $\overline{\iota\delta\omicron\nu}$ $\overline{\chi\alpha\sigma\mu\alpha}$ μεγα εις
 τους στυλος του πυρος καταβαινον-
 τας και ουκ ην μετρον ουτε εις βαθος ου-
12. τε εις υψος — και επεκεινα του $\overline{\chi\alpha\sigma\mu\alpha\tau\omicron\varsigma}$
 τουτου $\overline{\iota\delta\omicron\nu}$ τοπον οπου ουδε στερεωμα
 ουρανου επανω ουτε γην την τεθεμελι-
 ωμενην $\overline{\upsilon\pi\omicron\kappa\alpha\tau\omega}$ αυτου ουτε $\overline{\upsilon\delta\omega\rho}$ ην
 υπο αυτο ουτε πετεινον αλλα τοπος ην
13. ερημος και φοβερους — εκει $\overline{\iota\delta\omicron\nu}$ επτα αστε-
 ρας ως ορη μεγαλα κεομενα περι ων $\overline{\pi\upsilon}$ -
14. θανομενον μον — ειπεν ο αγγελος ουτος
 εστιν ο τοπος το τελος του ουρανου και
 γης δεσμωτηριον τουτο εγενετο τοις
 αστροις και ταις δυναμεσιν του ουρανου
15. — και οι αστερες οι κοιλιόμενοι εν τω πυρι
 ουτοι εισιν οι παραβαντες $\overline{\pi\rho\sigma\tau\alpha\gamma\mu\alpha}$ $\overline{\kappa\upsilon}$
 εν αρχη της ανατολης αυτων οτι τοπος
 εξω του ουρανου κενος εστιν οτι ουκ ε-
16. $\overline{\xi\eta\lambda\theta\omicron\nu}$ εν τοις καιροις αυτων — και οργισθη

PAGE 57.

αυτοῖς καὶ ἐδήσεν αὐτοὺς μετρί καίρου τελιω-
σεως εαυτῶν ἀμαρτίας αὐτῶν ἐνιαυτῶν μυρι-

Ch. XIX, 1. ὧν = καὶ εἶπεν μοι οὐριήλ ἐνθάδε οἱ μεγεν-

τες ἀγγελοὶ ταῖς γυναῖξιν στήσονται καὶ

τὰ πνεύματα αὐτῶν πολυμορφά γενομέ-

να λυμένεσθαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ πλανή-

σι αὐτοὺς ἐπιθύσειν τοῖς ὀσιμονοῖς μετρί

τῆς μεγάλης κρίσεως ἐν ἣ κριθήσονται εἰς

2. ἀποτελιώσιν — καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τῶν

παράβαντων ἀγγέλων εἰς σιρήνας γενή-

3. σονται — κατὰ ἐνώμ. ἴδον τὰ θεωρήματα

μόνος τὰ περὰ πάντων καὶ οὐ μή ἴδῃ οὐ-

Ch. XX, 1. δε εἰς ἀνθρώπων ὡς ἐγὼ ἴδον = ἀγγελοὶ τῶ

2. δυνάμεων — οὐριήλ ὁ εἰς τῶν ἁγίων ἀγγε-

3. λῶν ὁ ἐπεὶ τοῦ κόσμου καὶ τοῦ τάρταρου — ρα-

φαήλ ὁ εἰς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐπὶ τῶν

4. πνευματῶν τῶν ἀνθρώπων — ραχουήλ

ὁ εἰς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐκδέσσαν τὸ

5. κόσμον τῶν φωστῆρων — μετρίηλ ὁ εἰς

τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐπὶ τοῦ λαοῦ ἀ-

6. γαθῶν τεταγμένος καὶ ἐπὶ τῷ γαῶ — σαρι-

ηλ ὁ εἰς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐπὶ τῶν πνευ-

ματῶν οἰκτιρῆσαι ἐπὶ τῷ πνεύματι ἀμαρτα-

7. νουσιν — γαβριήλ ὁ εἰς τῶν ἁγίων ἀγγελῶ

ὁ ἐπὶ τοῦ παραδίστου καὶ τῶν ὄρακοντῶ

καὶ γερουβεί ἀρχαγγέλων ὀνόματα ἑπτα

*Partie reproduite en tête du premier fragment,
de la page 21 à la ligne 8 de la page 23.*

PAGE 21.

ἀνθρώπων ὡς ἐγὼ εἶδον = ὡς εἰς τῶν

Ch. XX, 2.

ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐπεὶ τοῦ κόσμου καὶ

τοῦ τάρταρου — ραφαήλ ὁ εἰς τῶν

3.

ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐπεὶ τῶν πνεύτων

τῶν ἀνπῶν — ραχουήλ ὁ εἰς τὸν

4.

ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐκεκῶν τὸν κόσμον

τῶν φωστῆρων — μετρίηλ ὁ εἰς τῶν ἁγίων

ἀγγέλων ὡς ἐπεὶ τὸν τοῦ λαοῦ ἀγαθῶν

τεταχται καὶ ἐπεὶ τῷ γαῶ — σαριήλ

6.

ὁ εἰς τὸ ἅγιον ἀγγέλων ὁ ἐπεὶ τῶν πᾶσι

ἀμαρτανουσιν — γαβριήλ ὁ εἰς τὸν

7.

ἁγίων ἀγγέλων ὁ ἐπεὶ τοῦ παραδίστου

καὶ τῶν ὄρακοντῶν καὶ γερουβείν

ρεμειήλ εἰς τῶν ἁγίων ἀγγέλων ὃν ἐτάξεν

ὁ ἦς ἐπεὶ τῶν ὀκτισταμένων ὀνομάτων ζ

PAGE 58.

Ch. XXI, 1. — και εφωδευσα εως της ακατασκευαστου 2. — κακει εθεασαμην εργον φοβερον εωρακα ουτε ουρανον επανω ουτε γην τεθεαμαι τεθεμελιωμενην αλλα τοπον 3. ακατασκευαστον και φοβερον — και εκει τεθεαμαι επτα των αστερων του ουρανου δεδεμενους και εριμμενους εν αυτω ομοιους ορασιν μεγαλοις και εν πυρι 4. κεομενους — τοτε ειπον δια ποιαν αιτιαν 5. επαιδεθησαν και δια τι ωδε εριφησαν — τοτε ειπεν μοι ουριηλ ο εις των αγιων αγγελων ος μετ' εμου ην και αυτος ηγειτο αυτων και ειπεν μοι ενωγ, περι τινος ερωτας η περι τινος την αληθειαν φιλοσπευδεις — ουτοι εισιν των αστερων του ουρανου οι παραθαντες την επιταγην του κυ και εδεθησαν ωδε μεγρι του πληρωσαι μυρια ετη τον χρονον των αμαρτηματων αυτων — κακειθεν εφωδευσα εις αλλον τοπον τουτου φοβερωτερον και τεθεαμαι εργα φοβερωτερα πυρ μεγα εκει κεομενον και φλεγομενον και διακοπην ειγεν ο τοπος εως της αυστου πληρης στυλλων πυρος μεγαλου καταφερομενον ουτε μετρον ουτε πλατος ηδυνηθη ην ιδειν ουδε εικασαι 8. — τοτε ειπον ως φοβερος ο τοπος και ως δει- 9. νος τη ορασει — τοτε απεκριθη μοι ο εις των αγιων αγγελων ος μετ' εμου ην και ειπε	αγγελων — και εφωδευσα μεγρι της ακατα- Ch. XXI, 1. σκευαστου — και εκει εθεασαμην εργον 2. φοβερον εωρακα ουτε ουρανον επαϊνω ουτε γην τεθεμελιωμενην (P. 22) αλλα τοπον ακατασκευαστον και φοβερον — και εκει 3. τεθεαμε ζ' αστερας του ουρανου δεδεμενους και εριμμενους εν αυτω ομοιους ορασει μεγαλη και εν πυρι κεομενους — τοτε ειπον δια ποιαν αιτιαν 4. εριφησαν ωδε — και 5. ειπεν μοι ουριηλ ο εις τον αγιον αγ- γελων ο μετ' εμου ων και αυτος αυτων ηγειτο και ειπεν μοι ενωγ, περι τινος ερωτας η περι τινος την αληθειαν φιλο- σπευδεις — ουτοι εισιν των αστερων του 6. ουρανου οι παραθαντες την επιταγην του κυ και εδεθησαν ωδε μεγρι πλη- ρωθησαι μυρια ετη τον χρονον των αμαρ- τηματων αυτων — κακειθεν εφωδευσα εις 7. αλλον τοπον τουτου φοβερωτερον και τεθεαμε εργα φοβερα πυρ με- γα εκει κεομενον και φλεγομε (P. 23) νον και διακοπην ειγεν ο τοπος εως της αυστου πληρης στυλλων πυρος μεγαλου κατα- φερομενον ουτε μετρον ουτε μεγα- θος ηδυνηθη ην ειδειν ουτε εικασαι — τοτε ειπον ως φοβερος ο τοπος ουτος και ως δει- 8. νος τη ορασει — τοτε απεκριθη μοι και ειπεν 9. . . . . .

PAGE 59.

μοι ενωγγ δια τι εφοβηθης ουτως και επτο-
 ηθης και απεκριθη περι τουτου του φο-
 βερου και περι της προσοψεως της θεινης

10. — και ειπεν ουτος ο τοπος δεσμοτηριων
 αγγελων ωδε συνσχηθησονται μεχρι

Ch. XXII, 1. ενος εις τον αιωνα = κακειθεν εφοδευσα

εις αλλον τοπον και εδειξεν μοι προς
 θυσμας αλλο ορος μεγα και υψηλον πε-

2. τρας εισπερας και πεσσαρις τοποι — εν
 αυτω κοιλοι βαθος εχοντες και λειαν

λιοι τρις αυτων εισκοτινοι και εις φω-
 τινος και πηγη υδατος ανα μεσον αυτου
 και ειπον πως λια τα κοιλωματα ταυτα και

3. ολοβαθη και σκοτεινα τη ορασι — τοτε α-
 πεκριθη ραφαηλ ο εις των αγιων αγγε-
 λων ος μετ' εμου ην και ειπεν μοι ουτοι
 οι τοποι οι κοιλοι ινα επισυναγονται εις
 αυτους τα πνευματα των ψυχων των
 νεκρων εις αυτο τουτο εκρειθησαν ω-

4. ανθρωπων — και ουτοι οι τοποι εις επι-
 συνσχεσι αυτων εποιησαν μεχρι της
 ημερας της κρισεως αυτων και με-
 χρι του διορισμου και διορισμενου
 χρονου εν ω η κρισις η μεγαλη εσται

5. εν αυτοις — τεθεαμαι ανθρωπους νε-
 κρους εντυγγανοντος και η φωνη
 αυτου μεχρι του ουρανου προσθενεν

6. και ενετυγγανεν — και ηρωτησεν ραφαηλ

PAGE 60.

τον αγγελον ος μετ' εμου ην και ειπα αυ-
 τω τουτο το πνευμα το εντυγγανον τι-
 νος εστιν διο ουτως η φωνη αυτου προ-
 θεντι και εντυγγανει εως του ουρανου

— και απεκριθη μοι λεγων τουτο το πνευ-

μα εστιν το εξελθων απο αβελ ον εφο-
 νευσεν καειν ο αδελφος και αβελ εντυγ-

γανει περι αυτου μεχρι του απολεσαι το
 σπερμα αυτου απο προσωπου της γης και

απο του σπερματος των ανθρωπων αρα-

νισθη το σπερμα αυτου — τοτε ηρωτησα πε-

8. ρι των κυκλωματων παντων δια τι εγω-

μισθησαν ην απο του αιωνος — και απεκρι-

9. ηθη μοι λεγων ουτοι οι τρις εποιηθησαν

χωρισθη τα πνευματα των νεκρων και

ουτως χωρισθη εις τα πνευματα των δι-

καιων ου η πηγη του υδατος εν αυτω φω-

10. τινη — και ουτως εκτισθη των αμαρτωλω

οταν αποθανωσιν και ταφωσιν εις την

γην και κρισεις ουκ εγενηθη επ' αυτων

εν τη ζωη αυτων — ωδε χωρειζεσθαι τα πνευ-

11. ματα αυτων εις την μεγαλην βασανον

ταυτην μεχρι της μεγαλης ημερας της

κρισεως των μαστιγων και των βασα-

νων των κατηραμενων πνευματων ε-

12. και δησει αυτους μεχρις αιωνος — και ου-

τως εχωρισθη τοις πνευμασιν των εντυγ-

γανοντων οτινες ενφρανιζουσιν περι

PAGE 61.

- της απωλειας οταν φρονευθωσιν εν ταις ημεραις των αμαρτωλων — και ουτως εκτισθη τοις πνευμασιν των ανθρωπων οσοι ουκ εσονται οσοι αλλα αμαρτωλοι οσοι ασεβεις και μετα των ανομιων εσονται μετοχοι τα δε πνευματα οτι οι ενθαδε θλειθοντες ελαττον κολαζονται αυτων ου τειμωρηθησονται εν ημερα της κρισεως ουδε μη μετεγερθωσιν εντευθεν — τοτε ηυλολησα τον $\bar{\kappa}\nu$ της δοξης και ειπα ευλογητος ει $\bar{\kappa}\epsilon$ ο της δικαιοσυνης κυριευων του αιωνος
- Ch. XXIII, 1. — κακειθεν ερωθευσα εις αλλον τοπον προς
2. θυσμας των περατων της γης — και εθεασαμην πυρ διατρεγων και ουκ αναπεομενον ουδε ενλειπον του οδρομου ημερας και νυκτος αμα διαμενον — και ηρωτησα λεγων τι
  4. εστιν το μη, εχον αναπαυσιν — τοτε απεκριθη μοι ραγουηλ ο εις των αγιων αγγελων ος μετ' εμου ην ουτος ο οδρομος του πυρος το προς θυσμας πυρ το εκδιωκων εστιν παντα τους φωστηρας του ουρανου = και εδιξεν
  2. μοι ορη πυρος κεομενα νυκτος — και επι εκεινα αυτων επορευθη ην και εθεασαμην επτα ορη ενδοξα παντα εκατερα του εκαπερου διαλλασσοντα ων οι λιθοι εντιμοι τη κालωνη και παντα εντιμα και ενδοξα και ευειδη ανατολας εστεριγμενα εν τω ενι και τρια επι νοτον εν τω ενι και φαραγγας βαθειαι και τραχια μια τη μια ουκ εν-

PAGE 62.

- χειζουσαι και τω ορι — εβδομον ορος ανα μεσο 3. τουτων και υπερειγεν τω $\bar{\upsilon}\psi$ ομοιον καθεδρα θρονου και περιεκυκλου δενδρα αυτω ευειδη — και ην εν αυτοις δενδρον ουδε ποτε ωφρανη και ουδεις ετερος αυτων ηυφρανη και ουδεν ετερον ομοιον αυτω οσμην ειγεν ευωδεςτερον παντων αρωματων και τα φυλλα αυτου και το ανθος και το δενδρον ου φθεινι εις τον αιωνα οι δε περι τον καρπον ως ει βοτρυες φοινικων — τοτε ειπον ως καλλον το δενδρον 5. τουτο εστιν και ευωδες και ωρεα τα φυλλα και τα ανθη αυτου ωραια τη ορασι — τοτε απεκριθη μοι μεγαλη εις των αγιων αγγελων ος μετ' εμου ην και αυτος αυτων ηγειτο — και Ch. XXV, 1. ειπεν μοι ενωχ τι ερωτας και τι εθαυμασας εν τη οσμη του δενδρου και δια τι θελεις την αληθειαν μαθειν — τοτε απεκριθη αυτω περι παντων ειδεναι θελω μαλιστα δε περι του δενδρου τουτου σφοδρα — και απεκριθη λεγων τουτο το ορος το $\bar{\upsilon}\psi$ ηλον ου η κορυφη ομοια θρονου $\bar{\theta}\nu$ καθεδρα εστιν ου καθειξει ο μεγας $\bar{\kappa}\varsigma$ ο αγιος της δοξης ο βασιλευς του αιωνος οταν καταβη επισκεψασθαι την γην επ' αγαθω — και τουτο το δενδρον ευωδειας και ουδεμια σαρξ εξουσιαν εχει αφασθαι αυτου μεχρι 4.

PAGE 63.

της μεγάλης κρίσεως ει η εκδεικίσις παν-
των κατελειώσις μέχρις αιώνας τότε

5. δικαιοις και οσιοις δοθησεται — ο καρπος
αυτου τοις εκλεκτοις εις ζωην εις βοραν
και μεταφυτευθησεται εν τοπω αγιω πα-
ρα τον οικον του θ̄υ βασιλευς του αιωνος.
6. — τότε ευφρανθησονται ευφραινομενοι
και χαρισονται και εις το αγιον εισελευσ̄-
ται αι οσμε αυτου εν τοις οσταιοις αυτων
και ζωην πλειονα ζησονται επι γης ην ε-
ζησαν οι πατερες σου και εν ταις ημεραις
αυτων και βασανοι και πληγαι και μαστει-
7. γες ουχ αιφονται αυτων — τότε ηυλογησαν
τον θ̄ν της δοξης τον βασιλεα του αιωνος
ος ητοιμασεν ανθρωποις τα τοιαυτα δικαι-
οις και αυτα εκτισεν και ειπεν δουναι αυ-
τοις = και εκειθεν εφωδευσα εις το μεσον
της γης και ιδ̄ον τοπον ηυλογημενον
εν ω δενδρα εχοντα παραφυαδας μενου-
σας και βλαστουσας του δενδρου εκκο-
2. πεντος — κακει τεθεαμε ορος αγιον υπο
κατω του ορους υδωρ εξ ανατολων και
3. την δυσιν ειχεν προς νοτον — και ιδ̄ον
προς ανατολας αλλο ορος υψηλοτερον του-
του και ανα μεσον αυτου φαρανγαν βαθει-
αν ουκ εχουσαν πλατος και δι' αυτης υδωρ

Ch. XXVI, 1.

PAGE 64.

- πορευεται υποκατω (υπο) το ορος — και προς 4.
δυσμας τουτου αλλο ορος ταπεινοτερον
αυτου και ουκ εχον υψος και φαρανγαν
βαθειαν και ξηραν ανα μεσον αυτων
και αλλην φαρανγαν βαθειαν και ξηραν
επ' ακρων των τριων ορειων — και πως φαρα- 5.
νγες εισιν βαθειαι εκ πετρας στερεας
και δενδρον ουκ εφυτευετο επ' αυτας — και 6.
εθαυμασα περι της φαρανγας και λειαν
εθαυμασα = και ειπον δια τι η γη αυτη η ευ- Ch. XXVII, 1.
λογημενη και πασα πληρης δενδρων αυ-
τη δε η φαρανξ κεκατηραμενη εστι — η γη 2.
καταρατος τοις κεκαταραμενοις εστιν με-
γρι αιωνος ωδε επισυναχθησονται παν-
τες οι κεκατηραμενοι τινες ερουσιν τω
στοματι αυτων κατα κυριου φωνην απρε-
πη και περι της δοξης αυτου σκληρα λαλι-
σουσιν ωδε επισυναχθησονται και ωδε
εσται το οικητηριον — επ' αισχρατοις αιωσιν 3.
εν ταις ημεραις της κρίσεως της αληθει-
νης εναντιον των δικαιων εις τον απα-
τα χρονον ωδε ευλογησουσιν οι ασεβεις
τον κ̄ν της δοξης τον βασιλεα του αιωνος
— εν ταις ημεραις ταις κρίσεως αυτων ευλογη- 4.
σουσιν εν ελεει ως εμερισεν αυτοις — τότε ηυ- 5.
λογησα τον κ̄ν της δοξης και την δοξαν αυ-
του εδηλωσα και υμνησα μεγαλοπρεπως

PAGE 65.

- Ch. XXVIII, 1. = και εκειθεν εφορευθη εν εις το μεσον μαν-
δοβαρα και ιδον αυτο ερημον και αυτο μο-
2. νον — πληρης δενδρον και απο των σπερμα-
των υδωρ ανομβρον ανοθεν φαιρομενο
3. — ως υδραγωγος θαψιλης ως προς βορραν ε-
πι δυσμων παντοθεν αναγει υδωρ και ορο-
Ch. XXIX, 1. σον = ετι εκειθεν εφορευθη εν εις αλλον το-
πον εν τω βαβδηρα και προς ανατολας
2. του ορους τουτου ωγομην — και ιδον κρι-
σεως δενδρα πνεοντα αρωματων λιθα-
νων και ζυμυρα και τα δενδρα αυτων ο-
Ch. XXX, 1. μοια καρουης = και επεκεινα τουτων ωγο-
μην προς ανατολας μακραν και ιδον το-
2. πον αλλον μεγαλην φαρανγην υδατος — εν ω
και δενδρον χροα αρωματω ομοιων σγυ-
3. νω — και τα παρα τα χειλη των φαρανγηων
τουτων ιδον κινναμωμον αρωματων
και επεκεινα τουτων ωγομην προς α-
Ch. XXXI, 1. νατολας = και ιδον αλλα ορη και εν αυτοις
αλσι δενδρων και εκπορευομενων
εξ αυτων νεκταρ το καλουμενον σαρ-
2. ραν και γαλθανι — και επεκεινα των ορε-
ων τουτων ιδον αλλο ορος προς ανατο-
λας των περατων της γης και παντα
τα δενδρα πληρης εξ αυτης εν ομοιο-
3. ματι αμυδαλω — όταν τριβωσιν οιο ευω-

PAGE 66.

- δεσπερον υπερ παν αρωματων = εις βορραν Ch. XXXII,
προς ανατολας τεθεαμε επτα ορη πληρη
ναρδου χρηστου και σγυνου και κινναμω-
μου και πιπερεως — και εκειθεν εφοδευσα 2.
επι τας αρχας παντων των ορειων τουτων
μακραν απεχων προς ανατολας της γης
και διεβην επανω της ερυθρας θαλασσης
και ωγομην επι ακρων και απο τουτου δι-
εβην επανω του ζωτιελ — και ελθων προς 3.
τον παραδισον της δικαιοσυνης και ιδον
μακροθεν των δενδρων τουτων δει-
δρα πλειονα και μεγαλα δυω μεν εκει
μεγαλα σφοδρα καλα και ενδοξα και μεγα-
λοπρεπη και το δενδρον της φρονησε-
ως ου εσθιουσιν αγιου του καρπου αυτου και
επιστανται φρονησιν μεγαλην — ομοιον 4.
το δενδρον εκεινος προβιλεα το υψος
τα δε φυλλα αυτου κερατι ομοια ο δε καρ-
πος αυτου ως ει βοτρυες αμπελου ιλα-
μοι λιαν η δε οσμη αυτου διετρεχεν
παρω απο του δενδρου — τοτε ειπον ως 5.
καλον το δενδρον και ως επιχαρη τη
ορασι — τοτε απεκριθη ραφαηλ ο αγιος αγ- 6.
γελος ο μετ' εμου ων τουτο το δενδρον
φρονησεως εξ ου εφαγεν ο πατηρ σου

Tels sont les chapitres conservés du *Livre d'Énoch*, dans toute la barbarie de leur orthographe. Voici maintenant les textes qui les accompagnent dans notre manuscrit. Le premier d'entre eux nous présente un récit de la Passion du Christ qui, comme nous l'apprend la dernière phrase, forme un épisode détaché de l'évangile apocryphe de saint Pierre. Ce fragment, comme je l'ai déjà dit¹, occupe les pages 2 à 10 du manuscrit. L'écriture en est plus cursive que celle des fragments d'Énoch, mais l'orthographe est de beaucoup plus correcte. Cet évangile n'a jusqu'à présent, à ma connaissance au moins, été signalé nulle part.

2 Τ[ῶν] δὲ Ἰουδαίων οὐδεὶς ἐνίψατο τὰς χεῖρας οὐδὲ Ἡρώδης οὐδεὶς τῶν κριτῶν αὐτοῦ καὶ [τῶν] βουλευθέντων νίψασθαι. Ἀνέστη Πειλάτης καὶ τότε κελεύει Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς παρ[αλιμ]ψῆσθαι τὸν Κύριον εἰπὼν αὐτοῖς ὅτι ὅσα ἐκέλευ(η)σα ὑμῖν ποιῆσαι αὐτῷ ποιήσατε. Ἦκει δὲ ἐκεῖ Ἰωσήφ ὁ φίλος Πειλάτου καὶ τοῦ Κυρίου καὶ εἰδὼς ὅτι σταυρίσκειν αὐτὸν μέλλουσιν ἤλθεν πρὸς τὸν Πειλάτον καὶ ᾔτησε τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου πρὸς ταφήν. Καὶ ὁ Πειλάτος πέμψας πρὸς Ἡρώδην ᾔτησεν αὐτοῦ τὸ σῶμα καὶ ὁ Ἡρώδης ἔφη ἀδελφεῖ Πειλάτε εἰ καὶ μή τις αὐτὸν ᾔτησει ἡμεῖς αὐτὸν ἐθάπτομεν ἐπεὶ καὶ σάββατον ἐπιφώσκει γέγραπται γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἥλιον μὴ θῆναι ἐπὶ πεφονευμένῳ πρὸ μιᾶς τῶν ἀζύμων, τῆς ἑορτῆς αὐτῶν. Οἱ δὲ λαβόντες τὸν Κύριον ὤθουσαν αὐτὸν πρέχοντες καὶ ἔλεγον εὐρωμεν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἐξουσίαν αὐτοῦ ἐσχηκότες καὶ προφύραν αὐτὸν περιέβαλλον καὶ ἐκάθισαν αὐτὸν ἐπὶ καθέδραν κρίσεως λέγοντες δικαίως κρινε βασιλεῦ τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τις αὐτῶν ἐνεγκὼν στέφανον ἀκάνθιον ἔθηκεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Κυρίου

Aucun des Juifs ne se lava les mains, non plus qu'Hérode, ni ses juges, ni ceux qui avaient voulu se les laver. Pilate se leva et le roi Hérode ordonna de se saisir du Seigneur, disant aux Juifs : « Tout ce que je vous ai ordonné de faire, faites-le lui. » Joseph, l'ami de Pilate et du Seigneur, était venu là et ayant appris qu'on se disposait à le crucifier, il se rendit auprès de Pilate et lui demanda le corps du Seigneur pour l'ensevelir. Pilate envoya demander le corps à Hérode qui répondit : « O mon frère Pilate, si personne ne l'avait demandé, nous l'aurions nous-mêmes enseveli avant l'aube de samedi, car il est écrit dans la loi que le soleil ne doit pas se coucher sur un homme mis à mort la veille des Azymes, c'est-à-dire de leur fête. » Les Juifs donc ayant pris le Seigneur le poussaient en courant et disaient : « Nous avons trouvé le fils de Dieu et pouvons le traiter à notre guise. » Et l'ayant revêtu de pourpre et fait asseoir sur le trône de justice, ils lui dirent : « Juge avec justice, roi d'Israël. » L'un d'eux ayant apporté une couronne d'épines la posa sur la tête du Seigneur, d'autres lui crachèrent au

1. Voir plus haut, p. 94 du présent volume.

3 καὶ ἕτεροι ἐστῶτες ἐνέπτουν αὐτοῦ ταῖς ὄψεσι καὶ ἄλλοι τὰς σιαγόνας αὐτοῦ ἐράπισαν ἕτεροι καλὰ μῶ ἐνυσσον αὐτὸν καὶ τινες αὐτὸν ἐμάστιζον λέγοντες ταύτη τῇ τιμῇ τιμήσαμεν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ ἤνεγκον δύο κακούργους καὶ ἐσταύρωσαν ἀνὰ μέσον αὐτῶν τὸν Κύριον. Αὐτὸς δὲ ἐσιωπάσας μηδὲν πόνον ἔχων καὶ ὅτι ἐώρθωσαν τὸν σταυρὸν ἐπέγραψαν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ θεθεικότες τὰ ἐνδύματα ἔμπροσθεν αὐτοῦ διμερίσαντο καὶ λαχμὸν ἔβαλον ἐπ' αὐτοῖς. Εἷς δὲ τις τῶν κακούργων ἐκείνων ὠνεῖδῃσεν αὐτοὺς λέγων ἡμεῖς διὰ τὰ κακὰ ἃ ἐποιήσαμεν οὕτω πεπόνθαμεν, οὗτος δὲ σωτήρ γενόμενος τῶν ἀνθρώπων τί ἠδίκησεν ὑμᾶς καὶ ἀγανακτήσαντες ἐπ' αὐτῷ ἐκέλευσαν ἵνα μὴ σκελοκοπιθῆ ὅπως βασανιζόμενος ἀποθάνοι. Ἦν δὲ μεσεμβρία καὶ σκότος κατέσχε πᾶσαν τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἐθοροβοῦντο καὶ ἠγώνισαν μήποτε ὁ ἥλιος ἔδουε ἐπειδὴ ἔτι ἔζη γέγραπται αὐτοῖς ἥλιον μὴ θῦναι ἐπὶ πεφωτισμένῳ καὶ τις αὐτῶν

4 εἶπεν ποτίσατε αὐτὸν γαλήνη μετὰ ὄξους καὶ κεράσαντες ἐπότισαν καὶ ἐπλήρωσαν πάντα καὶ ἐτελείωσαν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν τὰ ἀμαρτήματα. περιέρχοντο δὲ πολλοὶ μετὰ λύχνων νομίζοντες ὅτι νύξ ἐστιν ἐπέσαντο καὶ ὁ Κύριος ἀνεβόησε λέγων ἡ δύναμις μου ἡ δύναμις κατέλειψάς με καὶ εἰπὼν ἀνελήφθη καὶ αὐτὸς ὥρας διεράγη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ τῆς Ἱερουσαλήμ εἰς δύο καὶ τότε ἀπέσπασαν τοὺς ἥλους ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Κυρίου καὶ ἔθηκαν αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἡ γῆ πᾶσα ἐγείσθη καὶ φόβος μέγας ἐγένετο τότε ἥλιος ἔλαμψε καὶ εὐρήθη ὥρα ἐνάτη ἐχάρησαν δὲ οἱ

visage; les uns lui souffletèrent les joues, d'autres le frappèrent d'un roseau, d'autres le fouettèrent en disant : « Tel est le châtement que nous infligeons au fils de Dieu. » Et ayant amené deux criminels, ils crucifièrent le Seigneur entre eux. Le Seigneur, gardant le silence, n'eut aucun mot de plainte; quand la croix fut dressée, ils y mirent cette inscription : « Voici le roi d'Israël. » Et ayant mis ses vêtements devant la croix, ils en firent des parts qu'ils tirèrent au sort. Or, l'un de ces voleurs se mit à les invectiver et à dire : « Nous autres nous sommes ainsi punis à cause des crimes que nous avons commis, mais celui-ci, qui est le Sauveur des hommes, quel mal vous a-t-il fait? » Les Juifs, irrités contre lui, décidèrent qu'on ne lui romprait pas les jambes afin que sa mort fut plus douloureuse. Il était midi et les ténèbres couvrirent toute la Judée; ils furent épouvantés, redoutant que le soleil ne se fût couché tandis que (le Seigneur) vivait encore. Car il est écrit dans leur loi : « Le soleil ne doit pas se coucher sur un homme que l'on a mis à mort. » Quelqu'un d'entre eux dit : « Donnez-lui à boire du fiel et du vinaigre », et ayant fait le mélange, ils le lui présentèrent. Ils accomplirent ainsi toutes choses et les consommèrent, (accumulant) les crimes sur leurs têtes. Un grand nombre de gens circulaient avec des flambeaux et accouraient, pensant que la nuit était venue. Le Seigneur poussa un cri : « O ma puissance, dit-il, ma puissance, tu m'as abandonné! » Et ayant parlé, il expira. A ce moment, le voile du temple de Jérusalem se déchira en deux; alors on arracha les clous des mains du Seigneur et on déposa son corps à terre, et la terre tout entière trembla, et une grande terreur se répandit. Alors le soleil brilla et on vit qu'on était à la neu-

Ἰουδαῖοι καὶ δεδώκασι τῷ Ἰωσήφ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἵνα αὐτὸ θάψῃ ἐπειδὴ θεασάμενος ἦν ὅσα ἀγαθὰ ἐποίησεν. λαβὼν δὲ τὸν Κύριον ἔλουσε καὶ εἴλησε σινδόνι[ν] καὶ εἰσήγαγεν εἰς ἴδιον τάφον καλούμενον κήπον Ἰωσήφ. τότε οἱ Ἰουδαῖοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ ἱερεῖς ἰδόντες οἶον

ὃ κακὸν ἑαυτοῖς ἐποίησαν ἤρξαντο κόπτεσθαι καὶ λέγειν οὐαὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν ἤγγισεν ἡ κρίσις καὶ τὸ τέλος Ἰερουσαλήμ. Ἐγὼ δὲ μετὰ τῶν ἐταίρων μου ἐλυπούμην καὶ τετρωμένοι κατὰ διάνοιαν ἐκρυβόμεθα ἐξητούμεθα γὰρ ὑπὲρ αὐτῶν ὡς κακοῦργοι καὶ ὡς τὸν ναὸν θέλοντες ἐμπροῆσαι. ἐπὶ δὲ τούτοις πᾶσιν ἐνηστένομεν καὶ ἐκαθεζόμεθα πενηθῶντες καὶ κλαίοντες νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἕως τοῦ σαββάτου. εὐναγθέντες δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι καὶ πρεσβύτεροι πρὸς ἀλλήλους ἀκούσαντες ὅτι ὁ λαὸς ἅπας γογγύζει καὶ κόπτεται τὰ στήθη λέγοντες ὅτι εἰ τῷ θανάτῳ αὐτοῦ ταῦτα τὰ μέγιστα σημεῖα γέγονεν ἴδετε ὅτι πόσον δίκαιός ἐστιν ἐφοβήθησαν οἱ πρεσβύτεροι καὶ ἤλθον πρὸς Πειλᾶτον δεόμενοι αὐτοῦ καὶ λέγοντες παράδος ἡμῖν στρατιώτας ἵνα φυλάξω τὸ μνήμα αὐτοῦ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας μήποτε ἐλθόντες

ὅ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ κλέψωσιν αὐτὸν καὶ ὑπολάβῃ ὁ λαὸς ὅτι ἐκ νεκρῶν ἀνέστη καὶ ποιήσωσιν ἡμῖν κακὰ. Ὁ δὲ Πειλᾶτος παραδέδωκεν αὐτοῖς Περωνίων τὸν κεντυρίωνα μετὰ στρατιωτῶν φυλάσσειν τὸν τάφον καὶ σὺν αὐτοῖς ἤλθον πρεσβύτεροι καὶ γραμματεῖς ἐπὶ τὸ μνήμα καὶ κυλίσαντες λίθον μέγαν κατὰ τοῦ κεντυρίωνος καὶ τῶν στρατιωτῶν ὅμοι πάντες οἱ ὄντες ἐκεῖ ἔθηκαν ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ μνήματος καὶ ἐπέχρυσαν ἑπτὰ σφραγιῶν καὶ σκηλῆν ἐκεῖ πήξαντες ἐφύλαξαν. Πρωίας δὲ ἐπιφώ-

vième heure; les Juifs furent remplis de joie et donnèrent le corps du Seigneur à Joseph pour qu'il l'ensevelît, car il avait été témoin de tout le bien qu'il avait fait. Ayant donc pris le corps du Seigneur, il le lava, l'enveloppa d'un linceul et le déposa dans son propre tombeau nommé « le jardin de Joseph ». Alors les Juifs, les vieillards et les prêtres ayant vu quel mal énorme ils s'étaient fait à eux-mêmes, commencèrent à se lamenter et à dire : « Malheur à nos crimes! le jugement approche ainsi que la fin de Jérusalem! » Pour moi, je me désolais avec mes compagnons, et tous, l'esprit harcelé, nous nous cachions, car les Juifs nous recherchaient comme des malfaiteurs cherchant à incendier le temple. Nous gémissions de toutes ces choses et restâmes à nous lamenter et à pleurer nuit et jour jusqu'au jour du sabbat. Les scribes, les pharisiens et les vieillards s'étant réunis apprirent les uns des autres que le peuple tout entier murmurait et se frappait la poitrine en disant : « C'est à cause de la mort de cet homme que tous ces grands signes se sont manifestés, voyez quel juste c'était ! » Les vieillards effrayés se rendirent auprès de Pilate et le prièrent disant : « Donne-nous des soldats pour garder son tombeau pendant trois jours, de peur que ses disciples ne viennent l'enlever et que le peuple, supposant qu'il est ressuscité d'entre les morts, ne nous fasse un mauvais parti. » Pilate leur donna donc Pétronius, le centurion, avec une troupe pour garder le tombeau; les vieillards et les scribes se rendirent avec eux au tombeau, et ayant roulé une grosse pierre, avec l'aide du centurion et des soldats, tous ceux qui étaient présents aidèrent à la placer à la porte du tombeau; puis on la scella de sept cachets et ayant dressé une tente, la garde commença. Au matin de samedi, une foule de

σκοντος τοῦ σαββάτου ἦλθεν ὄγκλος ἀπὸ Ἱερουσαλήμ καὶ τῆς περιχώρου ἵνα ἴδωσι τὸ μνημεῖον ἐσφραγισμένον. Τῆ δὲ νυκτὶ ἤ ἐπέφωσκεν ἡ κυριακὴ φυλασσόντων τῶν στρατιωτῶν ἀνὰ δύο δύο κατὰ φρουρὰν, μεγάλη φωνὴ ἐγένετο ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ εἶδον ἀνοιχθέντες τοὺς οὐρανοὺς καὶ δύο ἄνδρας

7 κατελθόντας ἐκεῖθε πολὺ φέγγος ἔχοντας καὶ ἐπίσαντας τῷ τάφῳ ὁ δὲ λίθος ἐκεῖνος ὁ βεβλημένος ἐπὶ τῆ θύρᾳ ἀφ' ἑαυτοῦ κυλισθεὶς ἐπεχώρησε παρὰ μέρος καὶ ὁ τάφος ἐνοίγη καὶ ἀμφοτέροι οἱ νεανίσκοι εἰσῆλθον. ἰδόντες οὖν οἱ στρατιῶται ἐκεῖνοι ἐξύπνισαν τὸν κεντυρίωνα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους παρῆσαν γὰρ καὶ ἂν οἱ φυλάσσοντες καὶ ἐξηγουμένων αὐτῶν ἃ εἶδον πάλιν ὄρασαν ἐξελθόντος ἀπὸ τοῦ τάφου τρεῖς ἄνδρες καὶ τοὺς δύο τὸν ἕνα ὑπορθοῦντας καὶ σταυρὸν ἀκολοθοῦντα αὐτοῖς καὶ τῶν μὲν δύο τὴν κεφαλὴν χωροῦσαν μέχρι τοῦ οὐρανοῦ τὸν δὲ χεῖρα τῷ τουμένου ὑπ' αὐτῶν ὑπερβαίνουσιν τοὺς οὐρανοὺς καὶ φωνὴ ἤκουον ἐκ τῶν οὐρανῶν λεγούσης ἐκήρυξας τοῖς κοινωμένοις καὶ ὑπακοῆ. ἤκούετο ἀπὸ τοῦ σταυροῦ τιναι συνησκέπτοντο οὖν ἀλλήλοις ἐκεῖνοι ἀπελθεῖν

8 καὶ ἐμφανίσαι ταῦτα τῷ Πειλάτῳ καὶ ἔτι διανοουμένων αὐτῶν φαίνονται πάλιν ἀνοιχθέντες οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀνθρωπός τις κατελθὼν καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ μνημα. ταῦτα ἰδόντες οἱ περὶ τὸν κεντυρίωνα νυκτὸς ἔσπευσαν πρὸς Πειλᾶτον ἀφέντες τὸν τάφον ὃν ἐφύλασσαν καὶ ἐξηγήσαντο πάντα ἅπερ εἶδον ἀπανιῶντας μεγάλως καὶ λέγοντες ἀληθῶς υἱὸς ἦν θεοῦ ἀποκριθεὶς ὁ Πειλᾶτος ἔφη ἐγὼ καθαρεύω τοῦ αἵματος τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῖν δὲ τοῦτο ἔδοξεν εἶτα προσελθόντες πάντες ἐδέοντο αὐτοῦ καίπερ ἐκάλουν κλεῦσαι τῷ κεντυρίωνι καὶ τοῖς στρατιώταις μηδὲν εἰπεῖν ἃ εἶδον συμφέρει γάρ, φασὶν ἡμῖν

peuple vint de Jérusalem et des environs pour voir le tombeau scellé; mais dans la nuit qui commence le dimanche, les soldats montant la garde deux par deux, une grande voix se fit entendre dans le ciel et l'on vit les cieux s'entr'ouvrir et deux hommes environnés d'une gloire éclatante en descendre et se poser au sommet du tombeau. La pierre qu'on avait placée contre la porte roula d'elle-même et s'écarta laissant ouvert le tombeau dans lequel les deux jeunes gens entrèrent. A cette vue, les sentinelles éveillèrent le centurion et les vieillards; et quand tous les gardes furent réunis, après que les premiers eurent expliqué ce qu'ils avaient vu, (tous) virent une nouvelle apparition: trois hommes sortant du tombeau, deux d'entre eux soutenant le troisième et suivis par la croix. Deux d'entre eux, la tête atteignant le ciel, de la main . . . . . indiquaient (?) les cieux et l'on entendit une voix venant des cieux qui disait: « Tu as proclamé (?) aux gens unis et soumis. » On entendit aussi une voix qui venait de la croix. Les témoins discutèrent donc entre eux la question de partir et d'aller révéler tout cela à Pilate, et tandis qu'ils délibéraient encore, ils virent les cieux s'entr'ouvrir de nouveau et un homme en descendre qui entra dans le tombeau. Voyant cela, ceux qui étaient avec le centurion, coururent de nuit chez Pilate, abandonnant le tombeau qu'ils avaient gardé; ils expliquèrent tout ce qu'ils avaient vu, s'affligeant grandement et disant: « C'était vraiment le fils de Dieu. » Pilate répondit: « Je suis pur du sang du fils de Dieu; nous le savions bien. » Puis tous étant venus, lui demandèrent et le supplièrent d'ordonner au centurion et aux soldats de ne rien dire de ce

ὀφλήσαι μεγίστην ἁμαρτίαν ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων καὶ λιθασθῆναι. ἐκέλευσεν οὖν ὁ Πειλᾶτος τῷ κεντυρίῳ[ι] καὶ τοῖς στρατιώταις μηδὲν εἰπεῖν. ὁρθοῦ δὲ τῆς κυριακῆς Μαριάμ ἡ Μαγδαλινὴ μαθήτρια τοῦ Κυρίου φοβουμένη διὰ τοὺς Ἰουδαίους ἐπειρᾶ ἐφλέγοντο

9 ὑπὸ τῆς ὀργῆς οὐκ ἐποίησεν ἐπὶ τῷ μνήματι τοῦ Κυρίου ἃ εἰώθεσαν ποιεῖν αἱ γυναῖκες ἐπὶ τοῖς ἀποθνήσκουσι καὶ τοῖς ἀγαπωμένοις αὐτοῖς. λαβοῦσα μεθ' ἑαυτῆς τὰς φίλας ἦλθε ἐπὶ τὸ μνημεῖον ὅπου ἦν τεθεῖς καὶ ἐφοβοῦντο μὴ ἴδωσιν αὐτὰς οἱ Ἰουδαῖοι καὶ ἔλεγον εἰ καὶ μὴ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἦ ἐσταυρώθη ἐδυνήθημεν κλαῦσαι καὶ κόψεσθαι καὶ νῦν ἐπὶ τοῦ μνημείου αὐτοῦ ποιήσωμεν ταῦτα. Τίς δὲ ἀποκυλίσει ἡμῖν καὶ τὸν λίθον τὸν τεθέντα ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ μνημείου ἵνα εἰσελθούσῃ παρακαθεσθῶμεν αὐτῷ καὶ ποιήσωμεν τὰ ὀφειλόμενα. μέγας γὰρ ἦν ὁ λίθος καὶ φοβούμεθα μὴ τις ἡμᾶς ἴδῃ καὶ εἰ μὴ δυνάμεθα κἄν ἐπὶ τῆς θύρας βάλωμεν ἃ φέρομεν εἰς μνημοσύνην αὐτοῦ κλαύσομεν καὶ κοψόμεθα ἕως ἔλθωμεν εἰς τὸν οἶκον ἡμῶν. καὶ ἀπελθούσῃ εὗρον τὸν τάφον ἠνεφεγμένον καὶ προσελθούσῃ παρέκυψαν ἐκεῖ καὶ ὀρώσιν ἐκεῖ τινα νεανίσκον καθεζόμενον μέσῳ τοῦ τάφου ὠραῖον καὶ περιβεβλημένον

10 σπολήν λαμπροτάτην ὅστις ἔφη αὐταῖς τί ἦλθατε τίνα ζητεῖτε μὴ τὸν σταυρωθέντα ἐκεῖνον ἀνάστη καὶ ἀπῆλθεν εἰ δὲ μὴ πιστεύεται παρακύψατε καὶ ἴδατε τὸν τόπον ἔνθα ἔκειτο ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάστη γὰρ καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖ ὅθεν ἀπεστάλη. τότε αἱ γυναῖκες φοβηθεῖς ἔφυγον ἦν δὲ τελευταῖα

qu'ils avaient vu. « Il nous suffit, dirent-ils, d'avoir été coupables d'un grand crime vis-à-vis de Dieu, sans tomber entre les mains du peuple des Juifs et être lapidés. » Pilate ordonna donc au centurion et aux soldats de ne rien dire.

Or, le dimanche, Marie Magdeleine, disciple du Seigneur, redoutant la colère dont étaient enflammés les Juifs, n'avait pas encore fait au tombeau du Seigneur ce que les femmes ont coutume de faire pour les morts et pour ceux qui leur sont chers. Ayant donc pris ses amies avec elle, elle se rendit au monument où le corps avait été placé. Et craignant d'être vues des Juifs, elles disaient : « Puisque nous n'avons pu pleurer et nous lamenter le jour même où on l'a crucifié, nous allons le faire aujourd'hui sur son tombeau. Mais qui donc fera rouler pour nous la pierre qu'on a placée à la porte du tombeau, afin que nous puissions entrer et nous asseoir près de lui et accomplir les rites ? Car la pierre était grande et nous craignons que quelqu'un ne nous voie. Si nous ne pouvons faire autrement, nous répandrons du moins à la porte ce que nous avons apporté en souvenir de lui, et nous pleurerons et nous lamenterons jusqu'à ce que nous soyons arrivées à notre maison. » Et s'en étant allées, elles trouvèrent le tombeau ouvert et, s'étant approchées, elles glissèrent un regard dans l'intérieur et virent un jeune homme assis au milieu du tombeau ; il était beau et vêtu d'une robe éclatante et il leur dit : « Pourquoi êtes-vous venues et qui cherchez-vous ? Ne serait-ce pas celui qu'on a crucifié ? Il est ressuscité et est parti. Si vous n'y croyez pas, regardez et voyez qu'il n'est plus au lieu où il était couché. Car il est ressuscité et s'est en allé là d'où il avait été envoyé. » Les femmes épouvantées

ἡμέρα τῶν ἄζύμων καὶ πολλοὶ τινες ἐξήρχοντο ὑποστρέφοντες εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν τῆς ἑορτῆς παυσαμένης. ἡμεῖς δὲ οἱ δώδεκα μαθηταὶ τοῦ Κυρίου ἐκλαίομεν καὶ ἐλυπούμεθα καὶ ἕκαστος λυπούμενος διὰ τὸ συμβῆναι ἀπηλλάγη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ Σίμων Πέτρος καὶ Ἀνδρέας ὁ ἀδελφός μου λάβοντες ἡμῶν τὰ λίνα ἀπήλαμεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἦν σὺν ἡμῖν Λευεὶς ὁ τοῦ Ἀλφαίου ὃν Κύριος. . . . .

s'enfuirent. On était au dernier jour de la Pâque et beaucoup de gens étaient partis et étaient retournés chez eux la fête étant finie. Pour nous autres, les douze disciples du Seigneur, nous pleurions et nous désolions; et chacun, affligé de ce qui était arrivé, se retira dans sa maison. Moi, Simon Pierre et mon frère André, ayant pris nos filets, nous allâmes à la mer, accompagnés de Lévi, fils d'Alphée, que le Seigneur. . . . .

A la suite de cet extrait de l'évangile de saint Pierre, on lit le fragment d'un livre apocryphe qui occupe les pages 13 à 19; seulement le volume a été retourné pour l'écrire, de sorte que le commencement se trouve à la page 19 et la fin à la page 13. L'auteur n'est pas nommé et le texte ne se trouve ni dans THILO ni dans TISCHENDORF; il est possible, étant donné le voisinage de l'évangile de saint Pierre, que notre fragment appartienne à un ouvrage attribué au même apôtre. Une apocalypse apocryphe de saint Pierre étant cité par TISCHENDORF dans ses *Apocalypses apocryphae*, j'admettrai provisoirement que notre morceau en est un débris.

Page 19. Πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἔσονται ψευδοπροφῆται καὶ ὁδοὺς καὶ δόγματα ποικιλοὶ τῆς ἀπωλείας διδάξωσιν. ἐκεῖνοι δὲ υἱοὶ τῆς ἀπολείας γενήσονται καὶ τότε ἐλεύσεται ὁ θεὸς ἐπὶ τοῦ πιστοῦς μου τοὺς πινῶντας καὶ διψῶντας καὶ θλιβομένους καὶ ἐν τούτῳ τῷ βίῳ τῆς ψυχῆς ἑαυτῶν δοκιμάζοντας καὶ κρινεῖ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀνομίας καὶ προσθεῖς ὁ Κύριος ἔφη ἄγωμεν εἰς τὸ ὄρος εὐζώμεθα ἀπεργόμενος δὲ μετ' αὐτοῦ ἡμεῖς οἱ δώδεκα μαθηταὶ ἐδείχθημεν ὅπως δεῖξῃ ἡμῖν ἕνα τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν δικαίων τῶν ἐξεληθόντων ἀπὸ τοῦ κόσμου ἵνα ἴδωμεν ποταποὶ εἶσι τὴν μορφὴν καὶ θαρσύναντες παρα-
θαρσύνωμεν καὶ τοὺς ἀκούοντας ἡμῶν ἀνθρώπους καὶ εὐχόμενων ἡμῶν α. . . φ. . . ονται ὅσο

Beaucoup d'entre eux seront de faux prophètes, et certains enseigneront les voies et les dogmes de la perdition. Ceux-là seront les fils de la perdition, et alors le Seigneur viendra, sur mon . . . ., ceux qui ont faim et soif et qui sont opprimés et ont dans cette vie épuré leurs âmes, et il jugera les fils de l'iniquité. Et le Seigneur ajouta et dit: « Allons prier à la montagne. » Et étant partis avec lui, nous, les douze disciples, nous le suppliâmes de nous montrer un de nos frères, un juste ayant quitté le monde, afin que nous pussions voir quelle forme ils avaient. Et nous étant enhardis, nous voilà remplis d'audace; et les gens qui nous écoutaient et . . . .

ἄνδρες ἐστῶτες ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου πρὸς ε. . . . οὐκ ἐδυνήθημεν ἀντιβλέψαι ἐξήρχετο γὰρ ἀπὸ τῆς . . . ψεως αὐτῶν ἀκτὴν ὡς ἡλίου καὶ φωτινὸν ἦν αὐ. . . . ἔνδυμα ὅποιον οὐδέποτε ὀφθαλμὸς ἀνθρώπου. . . . ῥ στόμα θύναται ἐξηγήσασθαι ἡ καρ. . . . τὴν δόξαν ἦν ἀνεδέδυντο καὶ τὸ καλῶ. . . . ψεως

18 αὐτῶν οὓς ἰδόντες ἐθαμβώθημεν τὰ μὲν γὰρ σώματα αὐτῶν ἦν λευκότερον πάσης χιόνος καὶ ἐρυθρότερα παντὸς ῥόδου συνεκέκρατο δὲ τὸ ἐρυθρὸν αὐτῶν τῶν λευκῶν καὶ ἀπλῶς οὐ θύναμαι ἐξηγήσασθαι τὸ κάλλος αὐτῶν ἢ τε γὰρ κόμη αὐτῶν οὐλη ἦν καὶ ἀνθερά καὶ ἐπιπρέπουσα αὐτῶν τῷ τε προσώπῳ καὶ τοῖς ὤμοις ὡσπερ εἰς στέφανος ἐκ ναρδυστάχους πεπλευμένος καὶ ποικίλων ἀνθῶν ἢ ὡσπερ ἶρις ἐν ἀέρι τοιαύτην ἦν αὐτῶν ἢ εὐπρέπεια. ἰδόντες οὖν αὐτῶν τὸ κάλλος ἐκθαμβοὶ γεγόναμεν πρὸς αὐτοὺς ἐπειδὴ ἄφνω ἐφάνησαν καὶ προσελθὼν τῷ Κυρίῳ εἶπον τίνες εἰσὶν οὗτοι; λέγει μοι οὗτοί εἰσιν οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν οἱ δίκαιοι ὧν ἠθελήσατε τὰς μορφὰς ἰδεῖν καὶ γὰρ ἔφη αὐτῷ καὶ ποῦ εἰσι πάντες οἱ δίκαιοι ἢ ποῖός ἐστιν ὁ αἰὼν ἐν ᾧ εἰσι ταύτην ἔχοντες τὴν δόξαν. καὶ ὁ Κύριος ἔδειξέ μοι μέγιστον χώρον ἐκτὸς τούτου τοῦ κόσμου ὑπέρλαμπρον τῷ φωτὶ καὶ τὸν ἀέρα τὸν ἐκεῖ ἀκτῖσιν ἡλίου καταλαμπόμενον

17 καὶ τὴν γῆν αὐτὴν ἀνθοῦσαν ἀμαράντοις ἀνθεσι καὶ ἀρωμάτων πλήρη καὶ φυτῶν εὐανθῶν καὶ ἀφθάρτων καὶ καρπῶν εὐλογημένον φερόντων. τοσοῦτον δὲ ἦν τὸ ἄνθος ὡς καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐκεῖθεν φέρεσθαι οἱ διοικήτορες τοῦ τόπου ἐκείνου ἐνδεδυμένους ἦσαν ἔνδυμα ἀγγέλων φωτινῶν καὶ ὅμοιον ἦν τὸ ἔνδυμα αὐτῶν τῇ χύρῳ αὐτῶν. ἀγγελοὶ δὲ περιέτρεχον αὐτοὺς ἐκεῖσε. ἔστι δὲ ἦν ἡ δόξα τῶν ἐκεῖ

prière. . . . deux hommes se tenant devant le Seigneur et que nous ne pouvions regarder. Car il sortait de leur visage un rayon semblable à un rayon de soleil et leur vêtement était tellement lumineux qu'en aucune façon le regard humain [ne pouvait le supporter] ni la bouche l'expliquer. . . . la gloire qui les revêtait et la beauté de leur visage dont la vue nous stupéfiait. Car leurs corps étaient plus blancs que toute neige et plus rose que toute rose, et le rose en était mélangé avec le blanc; bref je ne puis décrire leur beauté. Leur chevelure était épaisse et fleurie et seyait à leurs fronts et à leurs épaules comme une couronne d'épis de nard . . . et de diverses fleurs, ou comme un arc-en-ciel dans l'air, tant était grande leur beauté. Ayant donc vu leur beauté, nous en restions stupéfaits, car ils étaient apparus tout à coup. Et m'étant approché du Seigneur, je lui dis : « Qui sont ceux-ci ? » Il me répondit : « Ceux-ci sont vos frères les justes dont vous avez voulu voir la forme. » Et moi je lui dis : « Et où sont-ils tous ! ou plutôt dans quel *éon* résident ceux qui possèdent une telle gloire ? » Et le Seigneur me montra un lieu très étendu situé en dehors de ce monde, tout resplendissant de lumière et dont l'air était illuminé par les rayons du soleil, tandis que le sol était couvert de fleurs qui ne se flétrissent jamais, et rempli de parfums et d'arbres aux fleurs toujours fraîches, aux fruits bénis. Le parfum des fleurs était tel qu'il venait de ce lieu jusqu'à nous. Les habitants de ce séjour portaient le vêtement des anges de lumière, et leur vêtement était semblable au pays qu'ils habitaient. Des anges y couraient autour d'eux, et la gloire était la même pour chacun des habi-

οἰκητόρων καὶ μίᾳ φωνῇ τοῦ Κυρίου Θεοῦ ἀνευφημοῦν εὐφραϊνόμενοι ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. λέγει ἡμῖν ὁ Κύριος οὗτός ἐστιν ὁ τόπος τῶν ἀρχέρων ὑμῶν τῶν δικαίων ἀνθρώπων. εἶδον δὲ καὶ ἐταῖρον τόπων κατανατικρὺς ἐκείνου ἀρχιμηρόντων καὶ ἦν τόπος κολάσεως καὶ οἱ κολαζόμενοι ἐκεῖ καὶ οἱ σκολάζοντες ἄγγελοι σκοπινὸν εἶχον αὐτῶν ἐνδεδυμένα κατὰ τὸν ἄερα τοῦ τόπου καὶ τινες ἦσαν ἐκεῖ ἐκ τῆς γλώσσης κρεμάμενοι οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ βλασφημοῦντες τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης καὶ ὑπέκειτο αὐτοῖς πῦρ φλεγόμενον καὶ κολάζον αὐτούς καὶ λίμνη τις ἦν μεγάλη πεπληρωμένη

16 βορβόρου φλεγόμενου ἐν ᾧ ἦσαν ἄνθρωποι τινες ἀποστρέφοντες τὴν δικαιοσύνην καὶ ἐπέκειντο αὐτοῖς ἄγγελοι βασανισταί. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλοι γυναῖκες τῶν πλοκάμων ἐξηρτημένα ἀνωτέρω τοῦ βορβόρου ἐκείνου τοῦ ἀναπαφλάζοντος. αὐτ[αι] δὲ ἦσαν ἦν πρὸς μοιχείαν κοσμηθεῖσαι οἱ δὲ συμμί[ξαντες] αὐτῶν τῷ μιάσματι τῆς μετρίας ἐκ τῶν ποδῶν . . . . . καὶ . . . . . τὰς κεφαλὰς εἶχον ἐν τῷ βορβόρῳ . . . . .] ἔλεγον οὐκ ἐπίστευον ἐνελεύσθαι εἰς τοῦτον τὸν τόπον καὶ τοὺς φρονεῖς ἔβλεπον καὶ τοὺς συνεισότηας αὐτοὺς βεβλημένους ἐν τινι τόπῳ τεθλιμένῳ καὶ πεπληρωμένῳ ἐρπετῶν πονηρῶν καὶ πλησσομένους ὑπὸ τῶν θηρίων ἐκείνων καὶ οὕτως τρεφομένους ἐκεῖ ἐν τῇ κολάζει ἐκείνῃ. ἐπέκειντο δὲ αὐτοῖς σκόλικες ὥσπερ νεφέλαι σκότους. αἱ δὲ ψυχὰι τῶν πεφρονεμένων ἐστῶσαι καὶ ἐφορῶσαι τὴν κόλασιν ἐκείνων τῶν φρονέων ἔλεγον ὁ θεὸς δικαία σου ἦ κρίσις. πλησίον δὲ τοῦ τόπου ἐκείνου εἶδον ἕτερον τόπον

15 τεθλιμένον ἐν ὃ ἰγῶρ καὶ ἡ ὀυσωδία τῶν κολαζομένων κατέρρεε καὶ ὥσπερ λίμνη ἐγίνετο ἐκεῖ καὶ ἐκεί ἐκάρθητο γυναῖκες ἔχουσαι τὸν ἰγῶρα μέγρι τῶν τραχίλων καὶ ἀντικρὺς αὐτῶν πολλοὶ

tants de ce lieu, et d'une seule voix ils louaient le Seigneur Dieu, remplis d'allégresse en ce lieu. Et le Seigneur nous dit : « C'est ici le séjour des hommes justes, vos. . . . . » Et à l'opposé de ce lieu j'en vis un autre peuplé de gens hideux ; c'était un lieu de châtement, et les gens qui y étaient châtiés ainsi que les anges qui les châtiaient étaient vêtus de vêtements sombres semblables à l'atmosphère de ce lieu, et quelques maudits y étaient suspendus par la langue. C'étaient ceux qui avaient blasphémé les voies de la justice ; un feu brûlant et vengeur les enveloppait et l'on y voyait un étang immense rempli de fange bouillonnante, dans laquelle étaient plongés ceux qui avaient perverti la justice, et des anges tortionnaires se tenaient auprès d'eux. Des femmes aussi étaient suspendues par les cheveux au-dessus de cette fange bouillonnante ; c'étaient celles qui s'étaient parées pour l'adultère, et ceux qui avaient été les complices de leurs crimes étaient suspendus par les pieds. . . . . la tête plongeant dans la boue. . . . . Je disais : « Je ne croyais pas devoir venir dans cet endroit », et je voyais les meurtriers et leurs complices jetés dans un certain lieu resserré et rempli de reptiles féroces et harcelés par ces bêtes et entretenus là dans ce châtement. Sur eux rampaient des vers comme des nuages obscurs ; les âmes des assassinés assistaient au châtement de ces meurtriers. Et je dis : « O Dieu, ton jugement est juste. » Dans le voisinage de ce lieu, je vis un autre lieu resserré dans lequel un pus infect découlait du corps des suppliciés et formait comme un marais. Il s'y trouvait des femmes ayant du pus jusqu'au cou et en face d'elles un grand nombre d'enfants. . . . .

παῖδες οὐ . . . σα.ωροι ἐτίκτοντο καθήμενοι ἔκλαιον καὶ προήρχοντο ἐξ αὐτῶν . . . ἐς πυρὸς καὶ τὰς γυναῖκας ἔπλησσον κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν. αὗται δὲ ἦσαν ἀρα. . . . οὐσαι καὶ ἐκτρώσασαι. καὶ ἕτεροι. . . . καὶ γυναῖκες φλεγόμενοι ἦσαν μέχρι τοῦ ἡμίσεος αὐτῶν καὶ βεβλημένοι ἐν τόπῳ σκοτινῷ καὶ μαστιζόμενοι ὑπὸ πνευμάτων πονηρῶν καὶ ἐσθιόμενοι τὰ σπλάγγνα ὑπὸ σκωλήκων ἀκοιμήτων οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ διώξαντες τοὺς δικαίους καὶ παραδόντες αὐτοὺς καὶ πλησίον ἐκείνων πάλιν γυναῖκες καὶ ἄνδρες μασώμενοι αὐτῶν τὰ χεῖλη καὶ κολαζόμενοι καὶ πεπυρωμένον σίδηρον κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν λαμβάνοντες. οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ βλασφημήσαντες καὶ κακῶς εἰπόντες τὴν ὁδὸν τῆς

14 δικαιοσύνης καὶ καταντικρὺ τούτων ἄλλοι πάλιν ἄνδρες καὶ γυναῖκες τὰς γλώσσας αὐτῶν μασώμενοι καὶ πῦρ φλεγόμενον ἔχοντες ἐν τῷ στόματι οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ψευδομάρτυρες καὶ ἐν ἑτέρῳ τινὶ τόπῳ γάλικες ἦσαν ὀξύτεροι ξιφῶν καὶ παντὸς ὀβελίσκου πεπυρωμένοι καὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες ῥάκη ῥυπαρὰ ἐνδεοῦμενοι ἐκυλίοντο ἐπὶ αὐτῶν κολαζόμενοι. οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ πλουτοῦντες καὶ τῷ πλούτῳ αὐτῶν πεποιθότες καὶ μὴ ἐλεήσαντες ὄρφανούς καὶ χήρας ἀλλ' ἀμελήσαντες τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ. ἐν δὲ ἑτέρῳ λίμνη μεγάλη πεπληρωμένη ποίου καὶ αἵματος καὶ βορβόρου ἀναξέοντες ἰσθήκεισαν ἄνδρες καὶ γυναῖκες μέχρι γονάτων οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ θανίζοντες καὶ ἀπαιτοῦντες τόκους τόκων ἀλλὰ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἀπὸ κρημνοῦ μεγάλου καταστρεφόμενοι ἤρχοντο κάτω καὶ πάλιν ἐλαύνοντο ὑπὸ τῶν ἐπικειμένων ἀνοθῆναι ἄνω

13 ἐπὶ τοῦ κρημνοῦ καὶ καταστρέφοντο ἐκεῖθεν κάτω καὶ ἤσυχίαν οὐκ εἶχον ἀπὸ ταύτης τῆς κολάσεως. οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ μιάναντες τὰ σώματα ἑαυτῶν ὡς γυναῖκες ἀναστρεφόμενοι αἱ δὲ μετ'

avaient été enfantés, étaient assis pleurant et s'avançaient de. . . . de feu, qui harcelaient les yeux de ces femmes. C'étaient celles qui. . . . s'étaient fait avorter; d'autres. . . . et des femmes brûlées jusqu'à mi-corps étaient plongées dans un lieu de ténèbres, châtiées par des esprits méchants, et les entrailles mangées par des vers incessants. Ceux-là avaient accusé les justes et les avaient livrés; et près d'eux se trouvaient encore des hommes et des femmes aux lèvres rongées et comme châtement ayant devant les yeux un fer brûlant. C'étaient les blasphémateurs et ceux qui avaient raillé les voies de la justice. Et en face d'eux, d'autres hommes et d'autres femmes dont la langue était rongée et ayant dans la bouche un feu brûlant; c'étaient les faux témoins. Et dans un autre lieu se voyaient des cailloux brûlants plus aigus que des épées ou que des aiguilles, sur lesquels, pour leur châtement, roulaient des hommes et des femmes vêtus de vêtements en lambeaux. C'étaient les riches qui, se fiant à leurs richesses, n'avaient pas eu pitié de l'orphelin ni de la veuve, mais avaient négligé les recommandations divines. Dans un autre marais plein de pus et de sang, et bouillants dans ce mélange, se trouvaient des hommes et des femmes enfouis jusqu'aux genoux. C'étaient ceux qui avaient prêté de l'argent et avaient réclamé les intérêts des intérêts. Mais des hommes et des femmes se précipitaient du haut d'un escarpement considérable, et étaient chassés aussitôt par leurs bourreaux pour regagner le sommet de l'escarpement d'où ils se précipitaient de nouveau, conservant toujours l'horreur d'un pareil châtement. C'étaient ceux qui avaient souillé leur propre corps en se

αὐτῶν γυναῖκες αὐταὶ ἦσαν αἱ συγκοιμηθεῖσαι ἀλλήλαις ὡς ἂν ἀνὴρ πρὸς γυναῖκα καὶ παρὰ τῷ κρημνῷ ἐκείνῳ τόπος ἦν πρὸς πλείστου γενῶν κάκει ἰστέκεισαν ἄνδρες οἵτινες ταῖς ἰδίαις χερσὶ ξόανα ἑαυτοῖς ἐποίησαν ἀντὶ θεοῦ καὶ παρ' ἐκείνοις ἄνδρες ἕτεροι καὶ γυναῖκες ῥάβδους ἔχοντες καὶ ἀλλήλους τύπτοντες καὶ μηδέποτε παύομενοι τῆς ποιούτης κολάσεως καὶ ἕτεροι πάλιν ἐγγὺς ἐκείνων γυναῖκες καὶ ἄνδρες φλεγόμενοι καὶ στρεφόμενοι καὶ τριγανιζόμενοι οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ἄφθαντες τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ.

comportant comme des femmes; et les femmes qui étaient avec eux étaient celles qui s'étaient unies les unes aux autres comme l'homme s'unit à la femme; et auprès de ce précipice était un lieu, le plus peuplé de tous, où se tenaient les hommes qui, de leurs propres mains, s'étaient fait des statues pour divinités et auprès d'eux d'autres femmes et d'autres hommes tenant des bâtons et se frappant les uns les autres, sans que ce châtement cessât jamais; et d'autres encore, dans le voisinage de ceux-ci, des hommes et des femmes qui brûlaient, se tordaient, grillaient; c'étaient ceux qui avaient profané la voie de Dieu. . . . .

Enfin, sur la garde intérieure de la reliure du manuscrit, se trouve collé un feuillet couvert d'une belle écriture en onciale et qui a dû appartenir à un livre renfermant les actes de saint Julien.

ΜΑΡΚΙΑΝΟΣ ΕΙΠΕΝ ΙΔΕ ΠΟΣΑ ΣΥ
 ΝΕΠΑΘΟΝ ΠΙΘΩΝ ΣΕ ΑΠΟΣΤΗ
 ΝΕ ΤΗΣ ΜΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΘΥΣ ΤΟΙΣ ΘΕ
 ΟΙΣ ΑΤΙΜΑΖΩΝΑ ΥΠΙΣΘΗΤΩ
 5 ΑΠΟΛΛΩΝΙ Ο ΘΕΟΣ ΜΕΓΑΣ ΕΣΤΙΝ
 ΑΠΕΚΡΙΘΗ ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ ΔΙΚΕΩΣ
 ΑΠΟΛΛΩΝΑ ΘΕΟΝ ΛΕΓΙΣ ΚΑΙ ΕΝ
 ΤΟΥΤΩ ΦΟΒΟΥΜΑΙΑΚΟΥ
 ΩΝΟΣ ΓΑΡ ΑΝΕΠΙΘΥΣΙ
 10 ΑΠΟΛΛΙ ΤΗΝ ΕΑΥΤΟΥ ΨΥΧΗΝ
 ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ ΑΠΟΛΛΩΝ ΕΚΛΗΘΗ
 ΤΟΥΤΟ ΔΕ ΕΙΔΩΣ ΕΑΥΤΟΝ ΝΟΥ
 ΘΕΤΗΣΟΝ ΕΙΝΑ ΜΗ ΚΑΚΩΣ Α
 ΠΑΛΛΑΗΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΟΛΑΣ ΤΑΣ
 15 ΠΟΛΙΣ ΑΣΣΧΗΜΟΝΩΝ ΠΕΣΡΙΗΛ
 ΘΕΣ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΛΕΣΘΗΣ ΙΟΥΛΙΑ
 ΝΟΣ [ΕΙ]ΠΕΝ ΟΥ ΔΥΝΑΜΕ ΤΟΝ ΘΕ
 ΟΝ ΚΑΤΑΛΙΨΕ ΜΑΡΚΙΑΝΟΣ ΕΙΠΕΝ
 ΠΑΤΗΡ ΣΟΥ ΕΙΜΕΙΚΑΙΝΟΥ ΘΕΤΩ
 20 ΣΕ ΑΝΑΧΟΥ ΜΟΥ ΩΣ ΠΑΤΡΟΣ ΣΟΥ
 ΚΑΙ ΩΣΟΝ ΣΟΥ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑΝ
 ΑΡΚΕΣΘΗΤΙ ΟΣΑΣ ΒΑΣΑΝΟΥΣ

Les matériaux sont importants; maintenant qu'ils sont à la disposition des savants mon rôle est terminé. Comme je n'ai nulle prétention à la qualité d'Helléniste, j'espère qu'on sera indulgent pour les imperfections de ce travail. J'ai visé avant tout à être exact; j'espère l'avoir été.

LE CAIRE, novembre 1891.

L'ÉVANGILE & L'APOCALYPSE DE PIERRE
LE TEXTE GREC DU LIVRE D'ÉNOCH

APPENDICE

Les textes dont nous donnons le fac-simile ont été publiés pour la première fois ici même par M. Bouriand (t. IX, fasc. Ier, p. 93 ss.).

Cette première édition a besoin de quelques rectifications. On s'expliquera les fautes qu'elle contient, lorsqu'on saura comment a été exécutée la copie sur laquelle elle a été faite. M. Bouriand reçut le manuscrit quelque temps après la découverte : il en reconnut aussitôt l'importance, le transcrivit rapidement, puis le rendit ; il ne le revit plus et, quand il se décida à le publier, n'eut devant lui que sa première copie faite à la hâte. Quand, plus tard, le manuscrit redevint accessible, il ne put qu'y vérifier quelques passages ; il aurait dû sans doute différer encore la publication, mais il lui sembla que les retards avaient trop duré et il se décida d'autant plus aisément à donner sa copie qu'il espérait y joindre à bref délai les fac-simile du manuscrit. Ici encore les délais ont été plus longs qu'il ne s'y attendait, pour des motifs sur lesquels il n'y a plus lieu de revenir.

Ce sont ces fac-simile, exécutés d'après des photographies prises au musée de Gizéh, que nous présentons aujourd'hui au public. Nous les avons fait précéder de quelques notes destinées à compléter ou à corriger l'édition de M. Bouriand.

On trouvera d'abord la transcription complète des fragments de l'évangile et de l'apocalypse de Pierre : les parties du texte mises entre crochets sont celles qui, n'étant pas assez distinctes sur les épreuves, ont été reproduites d'après la copie du premier éditeur sans pouvoir être vérifiées. Pour faciliter la lecture, on a

séparé les mots les uns des autres; le manuscrit lui-même, à part l'apostrophe (employée une fois, après le nom propre de $\mu\alpha\rho\iota\alpha\mu'$, p. 8, l. 16) et les doubles points mis quelquefois sur les ι et υ initiaux, ne présente aucun signe aidant le lecteur à distinguer les mots ou les phrases (un seul point, à la fin de l'évangile).

Les abréviations dont a usé le copiste ont été respectées :

$\overline{\alpha\nu\omicron\varsigma}$, $\overline{\alpha\nu\omicron\iota}$, $\overline{\alpha\nu\omega\nu}$, $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon\varsigma}$ = ἄνθρωπος, etc...

$\overline{\kappa\varsigma}$, $\overline{\kappa\upsilon}$, $\overline{\kappa\nu}$, $\overline{\omicron\kappa\varsigma}$ = κύριος, etc..., ὁ κύριος,

$\overline{\theta\upsilon}$, $\overline{\omicron\theta\varsigma}$, $\overline{\kappa\nu\theta\nu}$ = θεοῦ, ὁ θεός, κύριον θεόν,

un tiret pour le ν à la fin des lignes, même au milieu d'un mot.

On a indiqué en note les cas où la lettre a été, soit par le scribe lui-même, soit par un correcteur, ajoutée au-dessus de la ligne. On remarquera la forme particulière de l' υ à la fin des lignes 17, 5 et 16, 17. Dans le dernier mot de la page 17, il semble qu'il ait été fait usage du procédé d'abréviation qui consistait à accoler les lettres finales.

Les passages corrigés ont été également signalés en note.

Pour le caractère de l'écriture, on comparera avec fruit les tables paléographiques dressées par M. Baillet (Mémoires, t. IX, f. I, p. 88) pour le papyrus mathématique d'Akhmim. A noter un ι adscrit (6, 14) et, dans la même ligne, un $\tilde{\tau}$ pointé.

L'aspect général de cette partie du manuscrit est celui d'une copie courante. Le parchemin sur lequel elle a été faite avait été, semble-t-il, déjà utilisé précédemment : en certains endroits, on distingue des restes d'écriture mal effacés; on remarquera notamment page 3, entre les lignes 5 et 6 un μ , entre les lignes 6 et 7 un ω et un π (?). Il ne faut pas confondre ces traces avec les lettres qui ont très fréquemment transparu d'une page à l'autre.

1° Fragment de l'évangile de Pierre.

- PAGE 2. τ . . . δε ιουδαιων ουδεις ενιψατο τας χειρας ουδε
 ηρωδης ουδε εις των κριτων αυτου κ. . . . βουληθεντω
 νιφασθαι ανεστη πειλατης και τοτε κελευει ηρωδης
 ο βασιλευς παρ. . . μφθηναι τον κυ ειπων αυτοις οτι
 5 [οσα] εκελευσα υμιν ποιησαι αυτω ποιησατε ιστηκει δε
 εκει ιωσηφ ο φιλος πειλατου και του κυ και ειδως οτι
 [στα]υρικειν αυτον μελλουσιν ηλθεν προς τον πειλατον
 [κα]ι ητησε το σωμα του κυ προς ταφην και ο πειλατος πεμ-
 ψας προς ηρωδη ητησεν αυτου το σωμα και ο ηρωδης
 10 [εφη] αδελφε πειλατε ει και μη τις αυτον ητηκει ημεις
 αυτον εθαπτομεν επει και σαββατον επιφωσκει γεγρα-
 πται γαρ εν τω νομω ηλιον μη δυναι επι πεφονευμενω
 και παρεδωκεν αυτον τω λαω προ μιας των αζυμων
 της εορτης αυτων οι δε λαβοντες τον κυ ωθουν αυτων
 15 τρεχοντες και ελεγον συρωμεν τον υιον του θυ εξουσιαν
 αυτου εσχηκοτες και πορφυραν αυτον περιεβαλλον και εκα-
 θισαν αυτον επι καθεδραν κρισεως λεγοντες δικαιως κρινε
 βασιλευ του ισραηλ και τις αυτων ενεγκων στεφανον
 ακανθινον εθηκεν επι της κεφαλης του κυριου
- PAGE 3. [και ετεροι εσ]τωτ[ες ε]νεπ[τυον αυτου ταις οψεσι και]
 αλλοι τας σια[γονας] αυτου εραπισαν ετεροι καλαμω
 ενυσσον αυτον και τινες αυτον εμαστιζον λεγοντες
 ταυτη τη τιμη [τι]μησωμεν τον υιον του θυ και η[νεγκον]
 5 δυο κακουργους και εσταυρωσαν ανα μεσον αυτ[ων τον κυ]
 αυτος δε εσιωπα ως μηδεν πονον εχων και οτ[ι εωρθω]
 σαν τον σταυρων επεγραψαν οτι ουτος εστιν ο [βασιλευς]
 του ισραηλ και τεθεικοτες τα ενδυματα εμπ[ροσθεν]

Page 2, l. 1. τ. . . : tache sur le parchemin. — 2. ουδε εις : lecture douteuse : peut-être ουδε τις — των : la hampe du τ manquē. — κ. . . . : les lettres manquantes semblent être αιμη

αυτού διεμερισαντο και λαχμον εβαλον επ [αυτοις]
 10 εις δε τις των κακουργων εκεινων ωνειδισεν
 αυτους λεγων ημεις δια τα κακα α εποιησαμεν ουτω
 πεπονθαμεν ουτως δε σωτηρ γενομενος των ανων
 τι ηδίκησεν υμας και αγανακτησαντες επ αυτω εκε
 λευσαν ινα μη σκελοκοπηθη οπως βασανιζομενος
 15 αποθανοι την δε μεσημβρια και σκοτος κατεσχε
 πασαν την ιουδαιαν και εθορυβουντο και ηγωνιων
 μηποτε ο ηλιος εδύ επειδη ετι εζη γεγραπται αυτοις
 ηλιον μη δυναι επι πεφωνευμενω και τις αυτων
 PAGE 4 ειπεν ποτισατε αυτον [χ]ολην μετα οξους και κερα
 σαντες εποτισαν και επληρωσαν παντα και ετε
 λειωσαν κατα της κεφαλης αυτων τα αμαρτημα
 τα περιηρχοντο δε πολλοι μετα λυχνων νομιζον
 5 τες οτι νυξ εστιν επεσαντο και οκς ανεβοησε
 λεγων η δυναμις μου η δυναμις κατελειψας με
 και ειπων ανεληφθη και αυτος ωρας διεραγη το
 καταπετασμα του ναου της ιερουσαλημ εις δυο
 και τότε απεσπασαν τους ηλους απο των χειρω
 10 του κυ και εθηκαν αυτον επι της γης και η γη πα
 σα εσεισθη και τροβος μεγας εγενετο τότε ηλιος
 ελαμψε και ευρεθη ωρα ενατη εχαρησαν δε
 οι ιουδαιοι και δεδωκασι τω ιωσηφ το σωμα
 αυτου ινι αυτο θαψη επειδη θεασαμενος την οσ
 15 α αγαθα εποιησεν λαβων δε τον κυριον ελουσε
 και ειλησε σινδονιν και εισηγαγεν εις ιδιον
 ταφον καλουμενον κηπον ιωσηφ τότε οι ιουδαιοι
 και οι πρεσβυτεροι και ο ιερεις γνοντες οιον
 PAGE 5 [κακον εα]υτοις εποιησαν [η]ρξ[α]ντο κοπτεσθα[ι]
 και λεγειν ουαι ταις αμαρτιας ημων ηγγισεν
 η κρισις και το τελος ιερουσαλημ εγω δε μετα τω

εταιρων μου ελυπουμην και τετρωμενοι κ[ατα δια]
 5 νοιαν εκρυβομεθα εξητουμεθα γαρ υπ αυτων
 ως κακουγροι και ως τον ναον θελοντες ε[μπρησαι]
 επι δε τουτοις πασιν ενηστευσμεν και εκα[θεζομε]θα
 πενθουντες και κλαιοντες νυκτος και ημερας
 εως του σαββατου συναχθεντες δε οι γραμματεις
 10 και φαρισαιοι και πρεσβυτεροι προς αλληλους ακου
 σαντες οτι ο λαος απας γογγύζει και κοπτεται
 τα στηθη λεγοντες οτι ει τω θανατω αυτου ταυτα τα
 μεγαιστα σημεια γεγονεν ιδετε οτι ποσον δικαιος
 εστιν εφοβηθησαν οι πρεσβυτεροι και ηλθον
 15 προς πειλατον δεσμενοι αυτου και λεγοντες
 παραδος ημιν στρατιωτας ινα φυλαξω το μνημα
 αυτου επι τρεις ημ.... μηποτε ελθοντες
 PAGE 6 οι μαθηται αυτου κλειψωσιν αυτον και υπολαβη
 ο λαος οτι εκ νεκρων ανεστη και ποιησωσιν
 ημιν κακα ο δε πειλατος παραδεδωκεν αυτοις
 πετρωνιον τον κεντυριωνα μετα στρατιωτων
 5 φυλασσειν τον ταφον και συν αυτοις ηλθον
 πρεσβυτεροι και γραμματεις επι το μνημα και
 κυλισαντες λιθον μεγαν κατα του κεντυριωνος
 και των στρατιωτων ομου παντες οι οντες εκει
 εθηκαν επι τη θυρα του μνηματος και επεχρησαν
 10 επτα σφραγιδας και σκηνην εκει πηξαντες
 εφυλαξαν πρωιας δε επιφωσκοντος του σαβ
 βατου ηλθεν οχλος απο ιερουσαλημ και της περι
 χωρου ινα ιδωσι το μνημειον εσφραγισμενο
 τη δε νυκτι ημ επεφωσκεν η κυριακη φυλασσον
 15 των των στρατιωτων ανα δυο δυο κατα φρουρα
 μεγαλη φωνη εγενετο εν τω ουρανω και ειδον
 ανοιχθεντες τους ουρα.ους και δυο ανδρας
 PAGE 7 κατελθοντας εκειθε πολυ φειγος εχοντας
 και εγγισαντας τω ταφω ο δε λειθος εκει[νος]

ο βεβλημένος ἐπὶ τῆ θύρᾳ ἀφ' ἑαυτοῦ κυλ[ισθεῖς]
 ἐπεχώρησε παρὰ μέρος καὶ ὁ τάφος ἐνοι[γῆ]
 5 καὶ ἀμφοτέροι οἱ νεανίσκοι εἰσηλθόντες
 οὖν οἱ στρατιῶται ἐκεῖνοι ἐξυπνίσαν τὸν κ[εντυ]
 ρῶνα καὶ τοὺς πρεσβυτέρους παρήσαν γὰρ καὶ [ἀν οἱ]
 φυλάσσοντες καὶ ἐξηγουμένων αὐτῶν ἅ ἐιδ[όν]
 10 πάλιν ὄρασιν ἐξελθόντος ἀπο τοῦ τάφου τρεῖς
 ἀνδρες καὶ τοὺς δύο τὸν ἕνα υπορθούντας καὶ
 σταυρὸν ἀκολοθούντα αὐτοῖς καὶ τῶν μὲν δύο
 τὴν κεφαλὴν χωρούσαν μέχρι τοῦ οὐρανοῦ
 τοῦ δὲ χειρατωτούμενου ὑπ' αὐτῶν υπερβαίνου
 15 σαν τοὺς οὐρανούς καὶ φωνὴ ἤκουον ἐκ τῶν
 οὐρανῶν λεγούσης ἐκηρυξάς τοῖς κοινωμένοις
 καὶ ὑπακοή ἤκουετο ἀπο τοῦ σταυροῦ τίναί συνε
 σκεπτόντο οὖν ἀλλήλοις ἐκεῖνοι ἀπελθεῖν
 PAGE 8 καὶ ἐνθρανίσαι ταῦτα τῷ πειλατῷ καὶ ἐτι διανοοῦμε
 ῶν αὐτῶν φαίνονται πάλιν ἀνοιγθέντες οἱ οὐρανοὶ
 καὶ ἄνῳς τις κατελθὼν καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ μνημα
 ταῦτα ἰδόντες οἱ περὶ τὸν κεντυρῶνα νυκτὸς ἐσπευσαν
 5 πρὸς πειλατὸν ἀφέντες τὸν τάφον ὃν ἐφυλάσσον καὶ
 ἐξηγήσαντο πάντα ἀπερ' εἶδον ἀπανιωντες μεγάλως
 καὶ λεγόντες ἀληθῶς υἱὸς ἦν Ἰησοῦς ἀποκριθεὶς ὁ πειλατὸς
 ἔφη ἐγὼ καθάρειω τοῦ αἵματος τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῖν δὲ
 τοῦτο ἐδόξεν εἶπα προσελθόντες πάντες ἐδέοντο αὐτοῦ
 10 καὶ περεκαλοῦν κέλευσαι τῷ κεντυρῶνι καὶ τοῖς στρατιῶ
 ταις μὴδὲν εἶπειν ἅ ἐιδὼν συμφέρει γὰρ φασὶν ἡμῖν
 ὀφλήσαι μεγίστην ἀμαρτιαν ἐμπροσθεν τοῦ θεοῦ
 καὶ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ τῶν ἰουδαίων
 καὶ λιθασθῆναι ἐκέλευσεν οὖν ὁ πειλατὸς τῶν κεν
 15 τυρῶν καὶ τοῖς στρατιῶταις μὴδὲν εἶπειν ὀρθοῦ δὲ
 τῆς κυριακῆς μαριαμ' ἡ μαγδαλινὴ μαθητρία τοῦ κυ

φοβουμένη δια τους ιουδαιους επειδη εφλεγοντο

PAGE 9. υπο της οργης ουκ εποιησεν επι τω μνηματι του κυ
 α ειωθεσαν ποιεν αι γυναικες επι τοις αποθνησκου[σι]
 και τοις αγαπωμενοις αυταις λαβουσα μεθ εκυτης τας φιλας
 ηλθε επι το μνημειον οπου ην τεθεις και εφοβουντο
 5 μη ιδωσιν αυτας οι ιουδαιοι και ελεγον ει και μη εν ε
 κεινη τη ημερα η εσταυρωθη εδυνηθημεν κλαυσαι
 και κοψεσθαι και νυν επι του μνηματος αυτου ποιησωμε
 ταυτα τις δε αποκυλισει ημιν και τον λιθον τον τεθεντα
 επι της θυρας του μνημειου ινα εισελθουσαι παρακαθεσ
 10 θωμεν αυτω και ποιησωμεν τα οφιλομενα μεγας γαρ
 ην ο λιθος και φοβουμεθα μη τις ημας ιδη και ει μη δυ
 ναμεθα καν επι της θυρας βαλωμεν α φερομεν εις
 μνημοσυνην αυτου κλαυσομεν και κοφομεθα εως
 ελθωμεν εις τον οικον ημων και απελθουσαι ευρον
 15 τον ταφον ηνεωγμενον και προσελθουσαι παρεκυ
 ψαν εκει και ορωσιν εκει τινα νεανισκον καθεζο
 μενον μεσω του ταφου ωραιον και περιβεβλημενο

PAGE 10 στολην λαμπροτατην οστις εφη αυται οτι ηλθα
 τε τινα ζητειτε μη τον σταυρωθεντα εκεινον
 ανεστη και απηλθεν ει δε μη πιστευεται παρακυ
 ψατε και ιδατε τον τοπον ενθα εκειτο οτι ουκ εστιν
 5 ανεστη γαρ και απηλθεν εκει οθεν απεσταλη
 τοτε αι γυναικες φοβηθεις εφυγον ην δε τελευταια
 ημερα των αζυμων και πολλοι τινες εξηρχοντο
 υποστρεφοντες εις τους οικους αυτων της εορτης
 παυσαμινης ημεις δε οι δωδεκα μαθηται του κυ
 10 εκλαιομεν και ελυπουμεθα και εκαστος λυπουμενος
 δια το συμβαν απηλλαγη εις τον οικον αυτου εγω δε
 σιμων πετρος και ανδρεας ο αδελφος μου λα

Page 9, l. 7. ποιησωμε: la dernière lettre n'est pas bien distincte. — Page 10, l. 4. εκειτο: το est écrit au-dessus de la ligne.

βοντες ημων τα λινα απηλθαμεν εις την θαλ
 λασσαν και ην συν ημιν λευεις ο του αλφαιου ον $\overline{\kappa\varsigma}$.

2° *Fragment de l'apocalypse de Pierre.*

PAGE 19. πολλοι εξ αυτων εσονται ψευδοπροφηται και οδους και

δογματα ποικιλοι της απωλειας διδαξωσιν εκοινοι δε
 υιοι της απωλειας γενησονται και τοτε ελευσεται $\overline{\omicron\theta\varsigma}$
 επι του πιστους μου τους πινωντας και διψον. . . και
 5 θλιβομενους και εν τούτω τω βιω τας ψυχας εαυτων
 δοκιμαζοντας και κρινει τους υιους της ανομιας και
 προσθεις $\overline{\omicron\kappa\varsigma}$ εφη αγωμεν εις το ορους ευζωμεθ.

απερχομενοι δε μετ αυτου ημεις οι δωδεκα μ. θ. ται
 εδεηθημεν οπως δειξη ημιν ενα των αδελφων

10 ημων δικαιων των εξελθοντων απο του κοσμου

ινα ιδωμεν ποταποι εισι την μορφην και θαρσησαν
 τες παραθαρσυνωμεν και τους ακουντας ημων $\overline{\alpha\nu\omicron\upsilon\varsigma}$

και ευχομενων ημων αφ. . φ. . ονται δυο ανδρες
 εστωτες εμπροσθε του κυριου προς ο . . ουκ εδυνηθη

15 μεν αντιβλεψαι εξηρ . ετο γαρ απο της οψεως αυτω
 ακτιν ως ηλιου και φωτινον ην αυ . . . . ενδυμα σοι
 ον ουδεποτε οφθαλμος $\overline{\alpha\nu}$ . . . . ρ στομα
 δυναται εξηγησασθαι η κ. . . . . ι την
 δοξαν ην νεδεδυντο και το καλ . . . . . εως

PAGE 18. αυτων ους ιδοντες εθαμβωθημεν τα μεν γαρ

σωματα αυτων ην λευκοτερον πασης χιονος

και ερυθροτερα παντος ροδου συνεκεκρατο δε το

ερυθρον αυτων των λευκων και απλως ου δυναμαι

P. 19, l. 2. après απωλειας, lacune qui existait déjà lorsqu'a été copiée l'apocalypse; *id.* l. 3, après τοτε, l. 8, après δε, et l. 9 entre δει et ξη — 4. πινωντας, surcharge: le scribe avait commencé πισ (de πιστους). — 6. και (2e): ι en surcharge sur un ζ — 18. Les deux premières lettres de la lacune paraissent être αρ — 19. νεδεδυντο: le 1er ν, précédé d'une lettre qui devait être un ε, est écrit au-dessus de la ligne. — καλ: la lettre suivante paraît être ω ou α.

5 ἐξηγησασθαι το καλλος αυτων η τε γαρ κομη αυτων
 ουλη ην και ανθερα και επιπρεπουσα αυτων τω τε προ
 σωπω και τοις ωμοις ωσπερ εις στεφανος εκ ναρθου σ
 ταχυος πεπλεγμενος και ποικιλων ανθων η ωσ
 περ ιρις εν αερι τοιαυτην ην αυτων η ευπρεπεια ιδ̄ο
 10 τες συν αυτων το καλλος εκθαμβοι γεγοναμεν προς
 αυτους επειδη αφνω εφρανησαν και προσελθων
 τω κ̄ω ειπον τινες εισιν ουτοι λεγει μοι ουτοι [ε]ισιν
 οι αδελφοι ημων οι δικαιοι ων ηθελησατε τας
 μορφας ιδειν καγω εφην αυτω και που εισι παντες
 15 οι δικαιοι η ποιος εστιν ο αιων εν ω εισι ταυτην εχον
 τες την δοξαν και ο̄κς εδειξε μοι μεγαιστον χωρον
 εκτος τουτου του κοσμου υπερλαμπρον τω φωτι
 και τον αερα τον εκει ακτ[ισιν ηλιου] κατα
 λαμπομενον

PAGE 17. και την γην αυτην ανθουσαν αμαραντοις ανθεσι
 και αρωματων πληρη και φυτων ευανθων
 και αφθαρτων και καρπον ευλογημενον φερον
 των τοσουτον δε ην το ανθος ως και εφ ημας εκει
 5 θεν φερεσθαι οι δε οικητορες του τοπου εκεινου
 ενδεδυμενοι ησαν ενδυμα αγγελων φωτινω̄
 και ομοιον ην το ενδυμα αυτων τη χωρα αυτων
 αγγελοι δε περιετρεχον αυτους εκεισε ιση δε ην
 η δοξα των εκει οικητορων και μια φωνη τον κ̄νθν
 10 ανευφημουν ευφραينوμενοι εν εκεινω τω τοπω
 λεγει ημιν ο κυριος ουτος εστιν ο τοπως των αρχιερ̄ω
 υμων των δικαιων ανων ειδον δε και εταιρον τοπω̄
 κανταντικρυς εκεινου αυχηροντων και ην τοπος
 κολ . σεως και οι κολασζομενοι εκει και οι σγολαζον

Page 18, l. 18-19. Lacune antérieure au moment où fut copiée l'apocalypse. — 19. La ligne 19 n'a pu être prolongée jusqu'au bout de la page parce que la ligne 18 est écrite en descendant. — Page 17, l. 10. ανευφημουν : le premier υ au-dessus de la ligne. — 14. σγολαζοντες : γ surchargé sur un κ, peut-être par une autre main (il dépasse beaucoup la ligne : ce qui n'est pas conforme aux habitudes de notre copiste).

15 τες αγγελιοι σκοτινον ειχον αυτων ενδεδυμενα
κατα τον αερα του τοπου και τινες ησαν εκει εκ της
γλωσσης κρεμαμενοι ουτοι δε ησαν οι βλασφη
μουντες την οδον της διοκαιουσνης και υπεκει
το αυτοις πυρ φλεγομενον και κολαζον αυτους
20 και λιμνη τις ην μεγαλη πεπληρωμενη

PAGE 16. βορβορου φλεγομενου εν ω ησαν ανοι τινες αποστρε
φοντες την διοκαιουσνην και επεκειντο αυτοις αγγελιοι
βασανισται ησαν δε και αλλοι γυναικες των πλοκαμω
εξηρητημενα ανωτερω του βορβορου εκειν . . του
5 αναπαφλαζοντος αυτ . . . ε ησαν ην προς μοιχειαν
κοσμηθεισαι οι δε συμμιγ . . . ες αυτων τω μiasμα
τι της μειχιας εκ των ποδων . . . κ . . . . . αι
τας κεφαλαις ειχον εν τω βορβορ . . . . . ρ . . . . .
ελεγον ουκ επιστευσομεν ελευσεθαι εις τουτον τον
10 τοπον και τους φονεις εβλεπον και τους συνειδοτας
αυτοις βεβλημενους εν τινι τοπω τεθλιμμενω και
πεπληρωμενω ερπετων πονηρων και πλησσομενους
υπο των θηριων εκεινων και ουτω στρεφομενους εκει
εν τη κολαζει εκεινη επεκειντο δε αυτοις σκωληκες
15 ωσπερ νεφελαι σκοτους αι δε ψυχαι των πεφο
νευμενων εστωσαι και εφορωσαι την κολασιν
εκεινων των φονεων ελεγον οθς δικαια σου
η κρισις πλησιον δε του τοπου εκεινου ειδον
ετερον τοπον

PAGE 17. τεθλιμμ . νον εν ο ιχωρ και η δυσωδια των κολα
ζομενων κατερρεε και ωσπερ λιμνη εγινετο εκει
κακει εκαθηντο γυναικες εχουσαι τον ιχωρα μεχρι
των τραχηλ . . και αντικρυς αυτων πολλοι παιδες

Page 17, l. 16. τον : ν au-dessus de la ligne. — 19-20. Lacune ancienne après πυρ et après λιμνη. — Page 16,
l. 2. διοκαιουσνην : κ surchargé (sur un ο?). — 3. βασανισται : σα au-dessus de la ligne. — 5. αναπαφλαζοντος :
π surchargé; le copiste avait commencé αναφ — 12. πλησσομενους : ς final au-dessus de ου — 15. Entre ψυ et
χαι lacune ancienne dans le parchemin. — 19. Cf. p. 18, l. 19.

5 ο . . . . . αωροι ετ . κτοντο καθημενοι εκλαιον και
 προηργοντο εξ αυ . . . . . ες πυρος και τας γυναικας
 επλησσον κατα τω. οφθαλμων αυται δε ησαν αι α
 . . . . . υσαι και εκτρωσασαι και ετεροι
 . . . . . και γυναικες φλεγόμενοι ησαν μεχρι του
 10 ημισους αυτων και βεβλημενοι εν τοπω σκοτινω
 και μαστιζόμενοι ὑπο πνευματων πονηρων και
 εσθιομενοι τα σπλαγγα ὑπο σκοληκων ακοιμητῶ
 ουτοι δε ησαν οι διωξαντες τους δικαιους και παραδο
 τες αυτους και πλησιον εκεινων παλιν γυναικες
 15 και ανδρες μασωμενοι αυτων τα χειλη και κολα
 ζομενοι και πεπυρωμενων σιδηρον κατα των
 οφθαλμων λαμβανοντες ουτοι δε ησαν οι βλασφη
 μησαντες και κακως ειποντες την οδον
 PAGE 14. της δικαιοσυνης και καταντικρυ τουτων αλλοι
 παλιν ανδρες και γυναικες τας γλωσσας αυτον μα
 σωμενοι και πυρ φλεγόμεν.ν εχοντες εν τω στο
 ματι ουδη δε ησαν οι ψευδομαρτυρες και εν ετερω
 5 τινι τοπω χαλικες ησαν οξυτεροι ξιφων και παντος
 οβελισκου πεπυρωμενοι και γυναικες και ανδρες
 ρακη ρυπαρα ενδεδυμενοι εκυλιοντο επ αυτων
 κολαζόμενοι ουτο δε ησαν οι πλουτουντες και
 τω πλουτω αυτων πεποιθοτες και μη ελεησ[αν]
 10 τες ορφανους και γηρας αλλ αμελησαντες της
 εντολης του θυ εν δε ετερα λιμνη μεγαλη
 πεπληρωμενη ποιου και αιματος και βορ
 βορω αναζέοντες ιστηκεισαν ανδρες και γυ
 ναικες μεχρι γονατων ουτο δε ησαν οι θαν[ι]
 15 ζοντες και απαιτουντες τοκους τοκων αλλοι [ανθ]
 ρες και γυναικες απο κρημνου μεγαλου κατα
 στρεφομενοι ηργοντο καγω και παλιν ηλαυν[ον]

το υπο των επικειμενων αναβηται ανω
 PAGE 13. επι του κρημνου και κατεστρεφοντο εκειθεν
 κατω και ησυχιαν ουκ ειχον απο ταυτης της
 κολασεως ουτοι δε ησαν οι μιαναντες τα σωματα
 εαυτων ως γυναικες αναστρεφομενοι αι δε μετ
 5 αυτων γυναικες αυται ησαν αι συγκοιμηθεισαι
 αλληλαις ως αν ανηρ προς γυναικα και παρα τω
 κρημνω εκεινω τοπος ην πυρος πλειστου γεμω
 κακει ιστηκεισαν ανδρες οιτινες τας ιδιαις χερσι
 ξοανα εαυτοις εποησαν αντι θεου και παρ εκει
 10 νοις ανδρες ετεροι και γυναικες ραβδους πυρος
 εχοντες και αλληλους τυπτοντες και μη
 δεποτε παυομενοι της τοιαυτης κολασεως
 και ετεροι παλιν εγγυς εκεινων γυναικες και
 ανδρες φλεγομενοι και στρεφομενοι και τη
 15 γανιζομενοι ουτοι δε ησαν η αφθαντες την
 οδον του θεου

Texte grec du livre d'Énoch.

Les fragments de Pierre, on le sait, sont suivis dans le manuscrit de deux morceaux, d'écriture différente, formant ensemble le cinquième environ du livre d'Énoch : le premier embrasse les pp. 21 à 50, le deuxième les pages 51 à 66. Donnons d'abord quelques détails sur l'exécution de cette double copie.

Le parchemin était réglé à la pointe sèche, de telle sorte que les lignes, visibles sur les deux faces de la feuille, d'un côté en creux, de l'autre en relief, servaient pour quatre pages à la fois. On remarque aussi, à droite et à gauche, des lignes verticales destinées à fixer la largeur des marges.

L'écriture est une onciale penchée, plus grande dans la première partie, plus fine et plus serrée dans la seconde. Le P et le Y dépassent sensiblement la ligne au dessous, surtout chez le premier copiste; le Φ et le Ψ

dépassent par le haut et par le bas; le T et le Ξ, dans la seconde partie, sont également prolongés un peu au-dessous de la ligne.

Les abréviations ne sont pas tout à fait les mêmes dans la première et dans la seconde section. Dans la première on relève :

$\overline{\kappa\varsigma}$, $\overline{\kappa\upsilon}$, $\overline{\kappa\omega}$ = κύριος, etc...

$\overline{\theta\varsigma}$, $\overline{\theta\upsilon}$, $\overline{\theta\eta\varsigma}$ = θεός, etc..., ó θεός

$\overline{\alpha\nu\pi\omega}$, $\overline{\alpha\nu\pi\omicron\iota}$, $\overline{\alpha\nu\pi\omega\nu}$, $\overline{\alpha\nu\pi\omicron\iota\varsigma}$, $\overline{\alpha\nu\pi\omicron\upsilon\varsigma}$, $\overline{\sigma\iota\alpha\nu\pi\omicron\iota}$ = άνθρωπος, etc..., οί άνθρωποι

$\overline{\pi\nu\alpha\tau\iota}$, $\overline{\pi\nu\alpha\tau\alpha}$, $\overline{\pi\nu\alpha\tau\omega\nu}$ et une fois (21, 5) $\overline{\pi\nu\tau\omega\nu}$ = πνεύματι, etc...

$\overline{\sigma\upsilon\nu\sigma\upsilon}$ = οὐρανός

On remarquera l'abréviation employée pour καί (22, 3), les ligatures pour μου (33, 14), ου (31, 10), αι (? 22, 2; du reviseur?); l'usage fréquent des lettres inscrites au-dessus de l'alignement, surtout à la fin des lignes; quelques-unes cependant, qui sont d'une autre encre ou d'une autre forme, paraissent avoir été ajoutées par un correcteur (p. 29, l. 17; 30, 1 et 4; 44, 9; 47, 5).

Chez le second copiste on trouve les abréviations suivantes :

$\overline{\kappa\varsigma}$, $\overline{\kappa\epsilon}$, $\overline{\kappa\upsilon}$, $\overline{\kappa\nu}$ = κύριος, etc...

$\overline{\theta\upsilon}$, $\overline{\theta\nu}$ = θεός, etc...

$\overline{\theta\nu\omicron\varsigma}$ = θρόνος

$\overline{\pi\nu\epsilon\upsilon\mu\alpha}$ (ch. 15) = πνεύματα :

le scribe, qui veille à l'exact alignement de ses pages et ne manque pas de remplir les lignes trop courtes par de petits signes spéciaux (employés aussi par le premier copiste, p. 21, 3), prend soin de raccourcir la fin des lignes trop longues : il remplace alors le ν par un tiret, abrège le mot καί, accolle ou réduit les lettres finales.

On remarque assez souvent, notamment aux pages 59-62, des points placés entre les mots; mais, en général, il est manifeste qu'ils ont été ajoutés après coup. Il n'y a que fort peu de passages où les copistes eux-mêmes aient, entre deux mots, laissé un blanc (comme à la p. 58, l. 15), ou mis un point (comme aux pp. 28, l. 10; 34, l. 10; 41, l. 24; et peut-être 38, l. 22). Des apostrophes étaient seulement placées après

les noms propres et parfois après les noms communs terminés par une consonne, surtout lorsqu'on pouvait être tenté de les joindre au mot suivant : par exemple, 48, 5 ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ' ΕΝ. Dans la seconde partie, les ι et les υ pointés, étant réservés presque exclusivement au début des mots, pouvaient servir également à faciliter la lecture.

Signalons dans la première partie deux Γ pointés (26, l. 10 et 11) et deux Ν surmontés d'un trait horizontal (33, l. 8).

Notons enfin quelques corrections : dans ΕΚΧΥΝΝΟΜΕΝ. . (34, 13), il y avait primitivement un Χ au lieu du Κ. Dans ΑΙΩΝΕΙΟΝ (38, 23), le second Ι a été surajouté, probablement par un reviseur. Dans ΟΜΟΣΑΝ (31, 14), le premier Ο avait peut-être été corrigé en Ω.

Le texte grec du livre d'Énoch publié par M. Bouriant peut, grâce aux photographies, être rectifié sur un certain nombre de points. Les observations générales que nous venons de présenter nous permettront de négliger dans le relevé qui va suivre les inexactitudes sans portée pour le sens, telles que apostrophes, tirets d'abréviations, points sur les Ι ou les Υ ajoutés ou omis, erreurs dans la coupe des lignes, substitution du Ν au tiret.

Page ligne Chap. vers.

23, 8-9; 1, 1 : Lisez α|νωγ' καθως au lieu de
ε|νωγ' καθ' ον
23, entre 11 et 12 en marge : Σῆμ (cf. Mont-
faucon, *Paléographie grecque*,
p. 313)
23, 12; 1, 1 : εκχῦρους = εγχῦρους
24, 7; 1, 4 : επει = επι
24, 7; 1, 4 : σεινα (l'α au-dessus du ν) = σειν
24, 8 et 9-10; 1, 4 : φανησεται = φαινισεται
24, 14; 1, 5 : και ασωσιν = και [σγ]ασωσιν
24, 20-21; 1, 6 : υψελλα = υψη|λα
25, 6; 1, 8 : μεγα = μετα
25, 15; 1, 8 : φανησεται = φαινισεται
25, entre 15 et 16 en marge : ιουδα (très effacé)
25, 17-18; 1, 9 : συν τοις μυριασιν αυτου| και
τοις αγειοις = συν τοις
αγειοις

Page ligne Chap. vers.

25, 20; 1, 9 : ασεβεις = ασεβις
26, 10-11; 2, 1 : τε|ταχμενο = τε|ταχμενω -
26, 18; 2, 2 : αλλουσονται = αλλουονται
26, 21; 2, 3 : χειμωνα = χειμονα -
27, 6; 5, 1 : νοησεται = νοησεται
27, 9; 5, 2 : οσα = ος δ'
27, 20; 5, 4 : οκ = ουκ
28, 19; 5, 6 : ασεβις = ασεβες
29, 7; 5, 6 : επει = επι
30, 17-18; 6, 2 : υ|ιοι = υ|[ει]οι
31, 2-3; 6, 3 : προς αυ|αυτους = προς |αυτους
31, 20; 6, 7 : αρεαρως' = αρεδρωσ'
31, 21; 6, 7 : ιωμειηλ' = ιωρειηλ'
32, 1-2; 6, 7 : τα|μειηλ' = τα|ριηλ'
32, 3-4; 6, 7 : ραμειηλ' ασεαλρα|κειηλ = μα-
ριηλ' ασεαλρα' |κειηλ'
32, 14; 7, 2 : εν δε = αιδε

Page ligne Chap. vers.	Page ligne Chap. vers.
32, 15; 7, 2 : γειγοντας = γειγαντας	41, 5-6; 10, 20 : α πο σης = α πο [πα]σισ
32, 21-33, 1; 7, 4 : αυ. ους = αυ τους	41, 9; 10, 20 : εξ λειψον = εξε λειψον
33, 2-3; 7, 5 : αμαρταν . ειν = αμαρταν ειν	41, 20-21; 11, 1 : κα τενενκιν = κα τενενκιν
33, 4; 7, 5 : . ηριοις = θηριοις	42, 10; 12, 2 : αι ημερε = θημερε
33, 5; 7, 5 : . γηυσιν = ιγηυσιν	44, 17; 13, 6 : δεησις = δεησες
33, 6; 7, 5 : . αρκας = σαρκας	45, 9; 13, 8 : ηλθεν = ηληιν
33, 7; 7, 5 : επινον = επιπον	45, 10; 13, 8 : υιοις = υοις
33, 13; 8, 1 : μεγαλα = μεταλα	45, 16-17; 13, 9 : σενι σηλ' = σενε σηλ'
34, 1-2; 8, 3 : επα . . ¹ δας = επαδας	46, 13; 14, 3 : εδωεν = εδωκεν
34, 4-5; 8, 3 : γωγ. ¹ γηηλ' = γωγ γηηλ	47, 7; 14, 6 : πεσουντε = πεσουτε
34, 5-6; 8, 3 : σημειωτεικα σαθ (?) ¹ . ηλ' = σημειωτικα σαθι ηλ	48, 3; 14, 9 : εισηλθον = εφηλθον
34, 6; 8, 3 : σεριη . ¹ = σεριηλ	48, 4; 14, 9 : ηγγισα = ηγγισα
34, 8; 8, 4 : απολλυμενων η βο (?) ¹ . = απυλ- λομενων η [φωνη]	48, 19; 14, 11 : ο ουρανος = ουρανος
34, 9; 8, 4 : ορανους = ουρανους	49, 11-12; 14, 15 : οικοδο μημενος = οικο- δο μημενος
34, 9-10; 9, 1 : παρ . κυψαντες . = π[αρα]- κυψαντες	49, 14-15; 14, 16 : εν τειμη και εν μεγαλο- συνη ωσται μη δυνασθαι = εν τειμη δυνασθαι
34, 10; 9, 1 : και στ (?) . ηλ' = και ο[υρι] ηλ	50, 3-4; 14, 18 : ωστυ κρυσταλλινον και τρι- γος = ως κρυσταλλινον και τρι γος
34, 11; 9, 1 : γαβριη . = γαβριηλ	50, 5; 14, 18 : ορος = ορας
34, 12-13; 9, 1 : εθεασα . το = εθεασ[αν] το	51, 12; 14, 25 : καγω = κατω
34, 14; 9, 2 : προ . = προς	51, 13-16; 15, 1 : ο ανθρωπος ο αληθινος ανθρωπος της αληθειας ο γραμματευσ και της φωνης αυτου ηκουσα μη φοβη θης ενωγ' ανθρωπος αληθινος = ο ανθρωπος αληθινος
34, 15; 9, 2 : τω . = των	52, 14-15; 15, 6 : υπηρ γετε = υπερ γετε
35, 14-15; 9, 6 : επιτε δουουσιν = επιτη δου- οντες	54, 3; 16, 3 : γυναιξιν = γυναιξι
36, 1; 9, 9 : τειτωναις (?) = τειτωνας	54, 12; 17, 2 : κεφαλη = κεφελη
36, 4-5; 9, 10 : τετηλευτηχο των = ετηλευ- τηχο των	54, 14; 17, 3 : αστερων = αστηρων
38, 7; 10, 8 : αφανισθεισα = αφανιθεισα	54, 15; 17, 3 : σπου = σπον
38, 11; 10, 9 : των γαβριηλ' = τω γαβριηλ'	55, 5; 18, 1 : υδον τους = υδους τους
39, 22-24; 10, 15 : τα πανα των κιβδηλων και τους υιους των ε γρηγο- ρων = τα πανα των ε γρη- γορων	
41, 1; 10, 19 : σπορου = υπ' ορου	

1. Passage indistinct sur la photographie; il semble de plus y avoir une lacune.

Page ligne Chap. vers.

- 55, 11; 18, 3 : αυτοι = αυτου
 56, 7; 18, 11 : στυλους = στυλος
 56, 15-16; 18, 13 : πῦ|θανομαιον μοι = πῦθανο-
 μενον μον
 56, 21; 18, 15 : παραθοντες = παραθαντες
 56, 23-24; 18, 15 : ε|ξη|λθαν = εξηλθον
 57, 2; 18, 16 : αυτων αμαρτιας = αυτων
 αμαρτιας
 57, 3-4; 19, 1 : μεγα|ντες = μεγα|ντες
 57, 15; 20, 2 : επι = επει
 21, 5; 20, 3 : αγγελον = αγγελων
 21, 5-6; 20, 3 : τω|αντων = των αντων
 57, 18; 20, 4 : εκδεικων = εκδεισαν
 21, 8; 20, 5 : μεγα|χιλ ο εις τον = μεγα|χιλ ο
 εις των
 57, 20; 20, 5 : επι τον του = επι του
 21, 10; 20, 5 : και = και
 21, 11-13; 20, 6 : ο ει...¹ |των παντων οπει-
 νες επει τω π...¹ |τι = ο
 επει των παντι
 21, 13; 20, 7 : ο εις των = ο εις τον
 21, 17-18; 20, 7 : ανισ (?)|ταμενων = δηιστα-
 μενων
 21, 19; 21, 1 : μεγα|ρει = μεγα|ρι
 21, 19-20; 21, 1 : ακατακασ (?)|κευαστου =
 ακατακκευαστου
 21, 21-22; 21, 2 : επα|νω¹ = επα|νω
 22, 2; 21, 3 : τεθεαμαι (?) = τεθεαμε
 22, 4-5; 21, 3 : ο|ασει = ορασει
 22, 6-8; 21, 4 : δια ποιαν αιτει|αν επιδηθη-
 σαν και δια ποιαν| αιτιαν
 = δια ποιαν αιτιαν
 23, 3; 21, 7 : καταφρομεν..² = καταφρομενον
 23, 4-5; 21, 7 : ηδυ..²|θηγ = ηδυνηθηγ

Page ligne Chap. vers.

- 23, 5; 21, 8 : ειπο..² = ειπον
 23, 6; 21, 8 : φοθηρος = φοβερους
 23, 6-7; 21, 8 : ω..² |δεινος = ως δεινος
 23, 7; 21, 9 : απεκρι..² = απεκριθη
 59, 9; 22, 1 : τεσσαροις = τεσσαρις
 60, 12-13; 22, 8 : εγω|ρισθησαν = εγω|μισ-
 θησαν
 60, 21; 22, 11 : χωρειζεται = χωρειζεσθαι
 60, 25-26; 22, 11 : των κατηραμενων μεγα|ρι
 αιωνος| ην ανταποδωσεις των
 πνευματων = των κατηρα-
 μενων πνευματων
 61, 4; 22, 13 : αλλ αμαρτωλοι = αλλα αμαρ-
 τωλοι
 61, 6; 22, 13 : θλειθεντες = θλειθοντες
 61, 9; 22, 14 : ηυλογησα = ηυλογησα
 61, 17; 23, 3 : εγων = εγον
 61, 22-23; 24, 2 : επεκει|να = επι εκει|να
 62, 4; 24, 4 : δενδρον ο = δενδρον
 62, 11; 24, 5 : καλον = καλλον
 62, 23; 25, 3 : καθειζει = καθειξει
 63, 14; 25, 7 : αιωνο. = αιωνος
 64, 12; 27, 1-2 : εστιν γη = εστι η γη
 65, 15; 30, 2 : αρωματων = αρωματω
 65, 25-26; 31, 2 : ομοιω|ματι (l'ω est endom-
 magé) = ομοιο|ματι
 65, 26-66, 1; 31, 3 : ευ. |δεσπερον (probable-
 ment ω) = ευω|δεσπερον
 66, 9; 32, 2 : ζωτηλ = ζωτιελ
 66, 15; 32, 3 : αγιοι = αγιου
 66, 17; 32, 4 : εκεινο στροβιλεα = εκεινος
 προβιλεα
 66, 19-20, 32, 4 : ιλα|ροι = ιλα|μοι

1. Peu net sur la photographie. — 2. Lacune sur la photographie.

Fragment des actes du martyre de saint Julien.

Le feuillet collé sur la garde intérieure de la reliure du manuscrit est écrit sur les deux faces. La première page (p. 67) a été publiée par M. Bouriant; il faut y lire :

- ligne 4 : υπισθητω au lieu de υπισθητω
 l. 13-14 : απαλλαξης au lieu de απαλλαξης
 l. 16 : εδεσθης au lieu de ελεσθης
 l. 16-17 : ιουλιανος πεν au lieu de ιουλιανος [ειπεν]

Voici la transcription de la deuxième page; le manuscrit ne présente aucune séparation entre les mots :

PAGE 68. υπεδεξο υε (?) ιουλιανος ειπεν
 σα αν εννοηθης και καυχη
 ση απαντω σου ταις τεχνες
 μαρκιανος ειπεν αναληφθη
 5 τω εν τω δεσμωτηριω εσταη η
 τεκουσα αυτου παραγενητε
 απεκριθη ιουλιανος ελευσε
 τε μου η τεκουσα ητις
 ου φισετε μου μαρκια
 10 νος ηγεμων ειπεν κα
 λι ιουλιανον και ασκηπιοδω
 ραν την μρα αυτου δια τι ψευδη
 ιουλιανε ειπων οτι μρα ουκ εχω
 λεγι ιουλιανος εξεστιν μοι
 15 υπερ της ηδίας τεκουσης
 ψευσασθαι της πολλα καμου
 σης εις εμε μαρκιανος ειπεν
 σωφως σοι ει η ηδε ασκηπιο
 δωρα κατα πολιν ηκολουθι

20 επιφερομενη οθονια και
 μυρα προς την τελευτην
 του υιου αυτης μαρκιανος

Ce fragment appartient évidemment aux actes du martyr d'un saint Julien. Seulement il y a beaucoup de Julien martyrs, et l'histoire de ces différents saints a été plus ou moins confondue : des traits qui n'appartenaient originairement qu'à l'un d'entre eux sont venus enrichir la légende des autres bienheureux du même nom. C'est ainsi que saint Julien d'Anazarbe, mort à Égée en Cilicie, saint Julien époux de Basilissa, martyr en Égypte, saint Julien né en Istrie, martyr à Flavias (Cilicie) et patron de Rimini, ont tous trois, comme notre héros, été condamnés par un gouverneur du nom de Marcien (Marcianus ou Martianus); une scène qui rappelle fort la seconde partie de notre morceau se retrouve dans l'histoire de ces trois Julien : la mère d'un jeune martyr, invitée par le gouverneur à passer trois jours dans la prison auprès de son fils pour l'exhorter à la soumission, profite de ce temps pour l'encourager à la résistance.

C'est aux actes du patron de Rimini que notre fragment ressemble le plus : voici les passages caractéristiques de ce document (d'après les Bollandistes, Juin IV, p. 139 ss.) : « *Temporibus Decii Caesaris, in civitate Flaviade, sedente Martiano proconsule, Julianus Istricus, nobili genere ortus, dum esset decem et octo annorum fide prudentiaque conspicuus, apud eum ut Christianus accusatur; ad cujus tribunal adductus, praeses sic eum alloquitur dicens : Sacrifica, Juliane, et tuae juventuti salutem acquire; nam aliter in tormentis finem vitae accipies..... Et Martianus : Noli amplius insanire, diis sacrifica; sin autem, tu cum malus sis, pessime morieris. Et ait illi : Estne tibi mater? Cui ille est, inquit. Et praeses : Ubi est? Et ille : Ubi me comprehendistis. Tunc Martianus jussit eam adduci ad se, ipsum vero custodiri. Cumque Asclepiodora genitrix ejus ad praesidem pervenisset, sic eam alloquitur dicens : Instrue filium tuum, ut sacrificet : vides enim quantos patitur cruciatus. »*

Saint Julien n'a commencé d'être vénéré à Rimini que fort tard, du temps d'Othon Ier. Mais, comme l'a montré l'auteur de l'étude sur ce saint dans les Bollandistes, le début des actes qui viennent d'être cités est purement et simplement emprunté au récit du martyr d'un autre saint Julien,

probablement Julien d'Anazarbe en Cilicie, celui dont Chrysostome a prononcé l'éloge.

L'identification s'impose en effet : voici le plus ancien récit du martyre du saint d'Anazarbe, récit qui se trouve dans le ménologe de Basile Porphyrogénète¹ : « *Certamen S. Juliani Cilicis. Julianus Christi martyr erat ex Anazarbena urbe oriundus, filius senatoris cujusdam gentilis, at matrem habuit christianam : quae eum etiam in sacris litteris instruxit. Postquam autem annos attigisset aetatis suae octodecim, adductus est in Aegaei civitatem, et ab idololatriis oblati Marciano praesidi; et impulsus ad sacrificandum idolis, noluit obedire. Quapropter lictores violenter os ejus aperuerunt, et vinum carnemque aliaque idolis oblata infuderunt. Conjectus dein in carcerem est, et mater ejus adducta : quae de illo interrogata, petiit sibi pro filio suo concedi tres dies, quibus cum illo possit consultare. Quo facto rursus in quaestionem abducuntur, etc....* » Les traits de l'histoire de ce Julien conviennent bien au nôtre pour la plupart. Chrysostome raconte que son héros a été traîné longtemps de ville en ville à travers la Cilicie avant d'être mis à mort. Cela expliquerait ce qu'on lit p. 68, l. 19 : que la mère du martyr le suivait de ville en ville. Il est vrai que d'autre part notre Julien est fils du gouverneur Marcien, tandis que le Julien de Cilicie n'est fils que d'un sénateur. On peut remarquer toutefois que dans le martyre de saint Julien d'Égypte, un des compagnons du confesseur, le jeune Celsus, qui a lui aussi une entrevue de trois jours avec sa mère², est présenté comme le fils unique de Marcien : n'y aurait-il pas là l'indice que, dans quelque rédaction des actes de Julien, on faisait du gouverneur le père du martyr principal lui-même?

Sommes-nous en présence d'un morceau des actes perdus de saint Julien d'Anazarbe, ou d'une nouvelle adaptation de la légende à quelque autre martyr du même nom? C'est une question que je laisse aux spécialistes le soin de trancher.

1. D'après Boll., 16 mars, II, p. 421. Pour le texte grec, voyez, par exemple, *Menologium Graecorum jussu Basilii imperatoris graece olim editum, . . . in tres partes divisum, nunc primum graece et latine prodit, studio et opera Annibalis Tit. S. Clementis . . .*, Urbini, 1727, III, p. 17 (16 mars).

2. Boll., 9 Janv., I, p. 584.

TABLE DES PLANCHES

Reliure du manuscrit.....	Pl. I.
Fragment de l'évangile de Pierre.....	Pl. II-VI
Fragment de l'apocalypse de Pierre.....	Pl. VII-X
Fragment du livre d'Énoch.....	Pl. XI-XXXIII
Fragment des actes du martyre de saint Julien.....	Pl. XXXIV

Handwritten text in an ancient script, likely Georgian, on a parchment fragment. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The script is dense and characteristic of medieval Georgian manuscripts. The parchment shows signs of age and wear, with some staining and a hole on the left side.

Handwritten text in an ancient script, likely Georgian, on a parchment fragment. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines. The script is dense and characteristic of medieval Georgian manuscripts. The parchment shows signs of age and wear, with some staining and a hole on the left side.

ΑΝΤΙΠΟΝΟΙΩΝ ΟΥΤΩΣ ΕΙΣ
 ΤΩΝ ΑΝΟΝΤΕΝΩΝ ΟΥ ΠΕΡ
 ΤΡΟΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΟΥΤΕ ΑΡΟΥΤ
 ΔΕ ΤΕ ΟΜΟΙΕΠΕΤΩΝ ΤΩΝ
 ΚΑΠΩΝ ΡΑ ΓΟΥΧΛΑ ΑΝΤΟΝ ΚΑΝ
 ΑΓΓΕΛΩΝ ΑΕΚΩΝ ΤΩΝ ΚΟΝΤΩΝ
 ΤΩΝ ΦΩΤΗΡΩΝ ΚΑΙ ΧΑΡΑΤΕΡ
 ΔΕ ΤΩΝ ΔΕ ΤΕΧΩΝ ΟΥ ΕΙΤΟΝ ΤΟΥ
 ΟΥ ΔΕ ΤΕΧΩΝ ΤΑ ΚΑΙ ΚΙ ΕΠΕΤΩΧ
 ΣΑΡΗ ΔΟΙΕΤΟ ΑΝΟΝΤΕΝΩΝ ΟΥ
 ΤΩΝ ΑΝΤΟΝΟΝΤΕΝΩΝ ΟΥ ΕΠΕΤΩΧ
 ΤΙ ΑΝΤΟΝΟΝΤΕΝΩΝ ΟΥ ΕΠΕΤΩΧ
 ΔΕ ΤΩΝ ΔΕ ΤΕΧΩΝ ΟΥ ΕΠΕΤΩΧ
 ΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΕ ΤΕΧΩΝ ΟΥ ΕΠΕΤΩΧ
 ΒΙΝΕΜΕΤΗ ΧΑΙ ΕΠΕΤΩΧ ΟΥ ΕΠΕΤΩΧ
 ΔΕ ΤΩΝ ΔΕ ΤΕΧΩΝ ΟΥ ΕΠΕΤΩΧ
 ΤΑ ΜΕΝΩΝ ΑΝΟΝΤΕΝΩΝ ΟΥ ΕΠΕΤΩΧ
 ΚΑΙ ΦΩΤΗΡΩΝ ΚΑΙ ΧΑΡΑΤΕΡ
 ΚΑΙ ΑΝΤΟΝΟΝΤΕΝΩΝ ΟΥ ΕΠΕΤΩΧ
 ΟΥ ΕΠΕΤΩΧ ΟΥ ΕΠΕΤΩΧ ΟΥ ΕΠΕΤΩΧ
 ΝΑΝΤΕΝΩΝ ΟΥ ΕΠΕΤΩΧ ΟΥ ΕΠΕΤΩΧ

ΕΡΧΟΝΤΟ ΜΑΧΑΤΑ ΚΕΡΑΤΟΝ ΚΑΙ
 ΦΟΒΕΡΟΝ ΚΑΙ ΚΕΡΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕ
 ΒΑΤΟ ΟΥΡΑΝΟΝ ΟΥ ΔΕ ΕΜΕΝ ΟΥΤΕ
 ΕΡΙΜΜΕΝΟ ΟΥΤΕΝΑΥΤΩ ΜΟΙ ΟΥΤΕ
 ΚΣΙΜΕ ΓΑΛΗ ΚΑΙ ΕΝ ΠΥΡΙ ΚΕΘΜΕ
 ΝΟΥ ΚΤΟΤΕ ΕΙΠΟΝ ΔΙΔΙΘΙ ΔΑΝ ΑΤΕΙ
 ΑΝ ΕΠΗ ΔΗΘΗΝ ΣΑΝ ΚΑΙ ΔΙΔΙΘΙ ΔΑΝ
 ΑΠΙ ΑΝ ΕΡΕΙ ΦΗΙ ΔΑΝ Ω ΔΕ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ
 ΜΟΙ ΟΥΡΗΝ ΧΟΕΙ ΤΟΝ ΔΙΟΝ ΑΓΓΕ
 ΔΥΝΟ ΜΕΤΕ ΜΟΥ ΚΑΙ ΔΥΤΟ ΔΑ
 ΤΩΝ ΗΠΤΟ ΚΑΙ ΕΙΠΕΝ ΜΟΙ ΕΝΩΧ
 Η ΕΡΕΠΙ ΜΟΙ ΕΡΩΤΑΙ Η ΕΡΕΠΙ ΜΟΙ
 ΠΗ ΔΑΝ ΦΙΔΙΝ ΦΙΔΙΝ ΟΥ ΕΠΕΤΩΧ
 ΤΟΙ ΕΙΣΙΝ ΤΩΝ ΔΕ ΤΕΧΩΝ ΟΥ ΕΠΕΤΩΧ
 ΜΟΥ ΟΙ ΠΑΡΑΒΑΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΕΤΩΧ
 ΠΗΝΤΟ ΟΥ ΚΥΚΛΕ ΔΕ ΘΗΝ ΚΑΙ ΦΑΙ
 ΜΕΧΡΕΙ ΠΑΡΩΘΗΝ ΔΑ ΜΥΡΙΑ ΕΝ
 ΤΕΧΡΟΝ ΟΝΤΩΝ ΔΑ ΜΑΡΤΗΜΑΤΩΝ
 ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΘΕΝ ΕΦΑΔΕΥΤΑ ΕΙΣ
 ΑΛΛΟΝ ΤΟΝ ΤΟΥ ΦΟΒΕΡΩΤΕΡΟΝ
 ΚΑΙ ΤΕΘΕΑΜΕΡ ΓΑΦΟΒΕΡ ΔΙΤΡΟΜΙ
 ΓΑΚΕΙ ΚΕ Ο ΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΦΑΙ ΤΟΜΕ

ρωικα διακοπη ειχεν ο τοπος
εβουλας του παρι ης του α
πυρος μετ' αουκατα φερμε
ουτε μετρον ουτε μετροσενδυ
θηνειαν ουτε εικαδα το τε εινο
ωε φοβηροσ ο τοπος ουτος κωσ
δε η μοστη ορασει τατα περρι
μοικα δε πεναλοσ ευλοπασα
νωχη κωσ ευλο η γενε κωε
κτουσα κωσ ουσ οπ μεσεσ οντα
η ημερ αναντα κησε ερρε παν
τασ τουσε κωροσ κωσ ευθεσ ο μ
ταδ κωσ οικα αναντα βωσ τη
παρ αωχη η κωσ ουε η πεντα μωχ
ανερσ ποεδ κωσ οσεσ ομ ορασε
ε κωσ ουτω ανεωσ μεν η η εχωσ
την ορ αντουε ποικα του ορρα
νορε ανεωμοικα απολοπον
η ανη κωσ δε σ κωσ κωσ κωσ
παρ ανησ η παρ ανησ κωσ κωσ
θεορ ανη κωσ ο κωσ η η η η η η
αδε πορ ανη η ανη ανη ανη ανη

ουσαν ητω αω κωσ περρι τον
εχ κωσ η ανη ανη κωσ η η η η η
βον ανη ανη ανη ανη ανη ανη
λη η ανη ανη ανη ανη ανη ανη
ποσ ανη ανη ανη ανη ανη ανη
κωσ ανη ανη ανη ανη ανη ανη
η ανη ανη ανη ανη ανη ανη
ορ ανη ανη ανη ανη ανη ανη
ρε ανη ανη ανη ανη ανη ανη
τα ανη ανη ανη ανη ανη ανη
του ανη ανη ανη ανη ανη ανη
η ανη ανη ανη ανη ανη ανη
κωσ ανη ανη ανη ανη ανη ανη
κωσ ανη ανη ανη ανη ανη ανη
ανη ανη ανη ανη ανη ανη
τα ανη ανη ανη ανη ανη ανη
η ανη ανη ανη ανη ανη ανη
με ανη ανη ανη ανη ανη ανη
η ανη ανη ανη ανη ανη ανη
τα ανη ανη ανη ανη ανη ανη
α ανη ανη ανη ανη ανη ανη
η ανη ανη ανη ανη ανη ανη

ЗАКНЕОНТДШСКНРОСАПОПРО
СНОУПРРОСЕМФОРЕКАДА
ХЕВОНСЕТАНГНХСМАРАГА
ДЕИКАПАМТАОБАЕТИНЕПЕИ
ТНБНСАМОЛЕТАКДКРИСЕЕСТЕ
КАТАПАМТШМКАУМЕРАТШМА
ЖЕШМТННЕРНННПТОИНСЕИКА
ЕПТОУСЕКЕКТОУСЕТАДЕТ
ТНРНСІКАДЕРНННКАБПАУ
ТОУСЕМНТАБЕДЕСКДІВОМТА
ПАМТЕСТОУДУКАТННЕСДОКН
АНДШСЕНДУТОСІКАПАМТАДУ
ЛОТНБІКАПАМТШМАНБВЖМ
ТРАКАКДВОНӨНБНБНМІКА
ДЖУНСЕТАДУТОСФОСКМПОІ
МЕРКПАУТОУСЕРНННМОТЕІІ
ХУТАУНТОСІМРІАГІМКУТО
КАМОІСАДЕПІСАДТОУСОІСІ
ХРІСІНКАТАПАМТШМАНТ
ХЕСІПАМТАТТУСАСЕБІКА
ХЕМЗІОХІАМЕАРКАМЕРІПА
ПОМЕРПМННСОСЕБІАТАУТН

101
ШНЕСЕВНСАНКАВКЛНРШНШМ
ЕХАНСАНХОШНКАМЕРІПАМ
ПМШНКАТЕХАНСМНКАДГА
ГОУМАРТХАІАСЕБІКАТДНО
НСЕТАПАМТАТАФІДЕНТШУ
РАМШПШСОУКНХУСОАНТА
СОУСАУТНКАПДУСІШТН
РАСТОУСЕНТШОУРАШШТА
ПАМТААНДТЕХЕИКАДУННН
ТЕТАМΕΝΟΕΚΑΤΟСЕНТШТЕ
ТАМΕΝΟΚΕΡШКАПЕСОРТНС
ДУТШНФЕНОНТАКАЛОУБРА
ВННОУТНТННІДІАМТАСІН
ІДАТЕТННПНКАДІАНОНОН
ТАПЕРПШНФПНТШНБНАУ
ТНГЕІНОМΕΚΩΝΑΠΑΡΧНМΕ
ХРЕПЕШШСІСІНФБРАШ
ДУКАХУОУНТАОУДЕНТШМ
ЕНЕІГНБШМАПАМТАЕРГАУ
УМННФЕНЕТАІДАТЕТННОС
РІАКАПМНХЕМШНАКАТА
МДОУКАІДЕТАПМНТАТА

ΑΕΝΑΡΑ ΠΩΤΑ ΦΥΛΛΑ ΧΩΡΑ ΕΝ
 ΑΥΤΟΙΣ ΚΕΠΟΝΤΑΤΑ ΔΕ ΝΕΔΡΑ ΚΑΙ
 ΠΛΕΟΚΑΡΠΟΓΑΥΤΩΝ ΕΙΣ ΤΕΙΜΗΝ
 ΚΑΔΟΣ ΕΝΔΙΑΝΟΗΘΗΤΑΙ ΚΑΙ
 ΔΝΩΤΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΕΡ
 ΓΩΝ ΔΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΜΟΝΕΣ ΤΑΙ ΟΤΙ ΕΣΤ
 ΖΩΝΕ ΠΟΙΗΕΝΑΥΤΑ ΟΥΤΩ ΕΚΑΙ
 ΖΗΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΟΥΣ ΑΩΝΑΣ ΚΑΙ
 ΤΑ ΕΡΓΑ ΔΑΥΤΟΥ ΠΑΝΤΑ ΟΙ ΔΕ ΠΟΙΗ
 ΣΕΝ ΗΙ ΤΟΥΣ ΑΩΝΑΣ ΑΠΟ ΕΝΙΑΥ
 ΤΟΥ ΕΙ ΕΝΙ ΔΑΥΤΟΝ ΓΕΙΝΟΜΕΝΑ
 ΠΑΝΤΑ ΟΥΤΩΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΟΥΑ
 ΠΟΤΕ ΟΥΣΙΝ ΔΑΥΤΩΤΑ ΕΡΓΑ ΚΑΙ
 ΟΥΚ ΑΧΟΥΟΝΤΑΙ ΑΥΤΩΝ ΤΑ ΕΡΓΑ
 ΑΛΛΩΣ ΠΡΕΒΕΙ ΚΑΤΑ ΕΠΕΤΑΓΗΝ
 ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΕΙΝΕΤΑΙ ΕΙΔΕΤΕ ΠΩΣ
 ΗΘΑΛΑΣΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΟΤΑΜΟΙ ΩΣ Ο
 ΜΟΙΩΣ ΑΠΟ ΤΕΛΟΥΣΙΝ ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΥ
 ΤΟΥΣΙΝ ΔΑΥΤΩΝ ΤΑ ΕΡΓΑ ΑΠΟ ΤΩΝ
 ΑΧΟΥΝ ΔΑΥΤΟΥ ΥΜΕΙ ΔΕ ΟΚΡΗΘ
 ΜΙΝ ΑΤΑΙ ΟΥΔΕ ΕΠΟΙΗΣΑΤΑΙ ΚΑ

ΓΑΤΑΙ ΕΠΟΝ ΚΑΥΤΩΣ ΑΩΝΑΙ ΤΩΝ
 ΤΗΤΑΙ ΚΑΙ ΚΑΤΕΝΑΧΗΘΑΤΑΙ ΜΕΓΑ
 ΛΟΥΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΗΡΟΥΣ ΧΟΓΟΥΣ ΕΝ ΤΟ
 ΜΑΧΤΕΙ ΔΕ ΚΑΘΑΡΕΙΑΣ ΥΜΩΝ ΚΑΤΑ
 ΤΗ ΜΕΓΑΛΟΥ ΝΗΔΑΥΤΟΥ ΟΤΙ ΚΑ
 ΤΕ ΑΔΗΙΣ ΤΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΕΥΜΑΧΙΝ
 ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΚΗΡΩ ΚΑΡΔΙΟΙ ΟΥΚ ΕΙ
 ΤΕΡΗ ΝΗΥΜΙΝ ΤΟΙΣ ΤΑ ΣΗΜΕΡΑΙ
 ΥΜΩΝ ΥΜΕΙΣ ΚΑΤΗΡΑ ΕΑΣΘΑ ΚΑ
 ΤΑΤΗ ΣΩΗΤ ΥΜΩΝ ΑΠΟ ΧΙΤΑ
 ΚΑΤΑΝΤΗ ΠΗΤΑΠΟΝ ΑΥ ΥΜΩΝ
 ΠΑΝΘΡΟΗ ΕΤΑΙ ΕΝ ΚΑΤΑΡΑΔΑ
 ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΕ ΥΜΙΝ ΕΣΤ
 ΟΥΚ ΑΙ ΕΙΡΗ ΝΗΤΟΤΕ ΕΣΤΑΙ ΔΟΝΟ
 ΜΑΤΑ ΥΜΩΝ ΕΙΣ ΚΑΤΑΡΑΜΑ
 ΨΗΤΗΡΩΝ ΕΙΝ ΤΟΙΣ ΑΙΚΕΘΙΣ ΚΑΙ
 ΕΝ ΥΜΙΝ ΚΑΤΑΡΑ ΕΟΝΤΑΙ ΠΑΝΤΙ
 ΟΙΚΑΤΑΡΩ ΜΕΝ ΟΙΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ Ο
 ΔΑΥΤΩ ΧΟΙΚΑΙ ΔΕ ΒΙΒΙ ΕΝ ΥΜΟ
 ΟΜΟΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΔΕ ΜΑ
 ΤΑ ΧΑΡΗ ΕΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΣΤΑΙ ΔΑΥΤ

ТИМОНИНОМ ДА КЛОМНИХНИ
 МЕНГОУСИНОУДАЕМНАМАДРАТ
 БИПАХАСТАДИМЕРАСТНЦШ
 НСАУТРОКЛОМНА ПОВАКШ
 СИНЕНОРНОУМОУДАДАТОМАДИ
 ОМОМЪУТЪНЗШНЕМЕРИШ
 ПУШГОУСИХАКЛИЗОНДАУТШ
 АУЕНОСТАЕНЕРИНИКАТА
 БИТНХАРАУТЪНПАНОКНИ
 ОНСТАЕНАГАМЛАБЕКАДИЕ
 РИНИШНОСЕНПАДЕТЕЕН
 МЕРЕСТНЦШНСАУТЪНКАДИЕ
 НЕТОУДАНЕПАННОУОНЕСАДИ
 РЕНОТОНАДНПШНЕНЕКЕИНС
 ТЕСНМЕРЕСЕПТИННОУСАМАУ
 ГДАТЕРЕШРЕАКАКАДАКА
 ЕВЕДАНОТОУТЪСОДАТЕХОУ
 ТОЛОУРАНОУКАЛЕПОРНИСА
 АУТДСКАНЕИЗАНПРОСАМНОУ
 АУТЕГНЕШОМЕВДАУТОИЕ
 НАКАХАЛОТОНАППИКА

АРСЕМАРТЕШНИКАПЛАМЪЕ
 ОСКАБЕРНИНИКАБЕПНИКЕДАЕ
 ТАРАТДИСШТРИДШИСАДОМ
 КАМАУТОИКАНРОНОМНОУСИ
 ТИМНИКАПДИНУМИТАИДА
 МАРТАОИСОУХУПАРЪЕИШТРИ
 АХАДЕПЕИДАТАУМАКАТА
 АУНИКАТАРАМКАТОИЕГЛЕ
 КТОИСТАУШКАХАХРИКАИЕ
 РИНИКАДАУТОИКАНРОНОМ
 БОУТИТНИНУМИДАТОИДА
 СЕВЕИНЕСТКАТАРАТОТЕДОЕ
 СЕТАТОИЕГЛЕТОИЕФШКАДА
 РИСКАДАУТОКАНРОНОМАНОУ
 ТИКАТИНОТЕДООНСТАПАДИ
 ТОИЕГЛЕТОИСОФИАНКАПА
 ТЕСОТОИЗНИОНТАКАЛОУМНА
 МАРТАНСОНТАИЕТИОУКАТАЛНОЕ
 АХОУТЕКАТАУПЕРИФАНИ
 КАИСТАЕНАППИЕФШТЕ
 МЕНШФШКАДАНОПШЕЛЕН

ΓΕΝΗΝ ΗΣΟΜΕΝ ΕΥΤΟΙΣ ΤΕΚΝΑ
 ΚΑΙ ΕΠΕΝΕΜΕΙΑΣ ΑΣ ΠΡΟΣΑΥ
 ΔΥΤΟΥΣ ΟΣ ΗΝ ΔΡΑΧΩΝ ΑΥΤΩΝ ΦΑ
 ΒΟΥΜΑΙ ΜΗ ΟΥΘΕ ΗΣΕΤΑΙ ΠΟΙΗ
 ΣΑ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ ΤΟΥΤΟ ΚΑΙ ΕΛΟΜΑΙ
 ΕΠΙ ΜΟΝΟ Ο ΦΕΙΧΗΤΗΣ ΑΜΑΡΤΕΙ
 ΑΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΠΕΚΡΕΘΗ ΣΗΝ ΟΥΝ
 ΔΥΤΩ ΠΑΝΤΕΣ ΟΜΟΣΩ ΜΕΝ ΟΡΚΩ
 ΠΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΑΝΘΩΜΑΤΕΣ ΟΜΕΝ
 ΠΑΝΤΕΣ ΑΧΗΛΩΣ ΜΗΝ ΑΠΟ ΣΤΡΕ
 ΥΕΤΗΝ ΗΝ Ω ΜΗΝ ΤΑΥΤΗ ΜΕ
 ΧΡΙΣΟΥ ΑΝΤΕΧΕΣΩ ΜΕΝ ΔΥΤΗΝ
 ΚΑΙ ΠΟΙΗ Ο ΜΕΝ ΤΟ ΠΡΑΓΜΑ ΤΟΥ
 ΤΟΤΕ ΤΕ ΟΜΟΣΑΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΜΟΥ
 ΚΑΙ ΑΝ ΕΘΕΜΕΝ ΑΤΕΙΣ ΑΝΔΡΑ ΛΗΘΟΥ
 ΕΝ ΔΥΤΩ ΚΑΤΑ ΤΑ ΤΑ ΔΟΝΟΜΑ
 ΤΑ ΤΩΝ ΔΡΑΧΩΝ ΤΩΝ ΔΥΤΩΝ ΣΕ
 ΜΙΑΣ ΔΟΥΤΟΣ ΗΝ ΔΡΑΧΟΝ ΔΥΤΩΝ
 ΔΡΑΧΑΚΙ ΚΙΜΒΡΑΣ ΑΜΜΑΝΗ
 ΔΑΝΕΙΝΑ ΔΡΕΔΡΩΣΙ ΤΕ ΜΗΝΑΙ
 ΤΩ ΜΕΙΝΑ ΧΩΧΑΡΙΝ ΔΕ ΖΕΚΙΝΩ

ΒΑΤΡΙΝΑ ΣΑΘΙΝ ΧΑΤΡΙΝ ΧΑΤΑ
 ΜΙΝ ΧΩ ΔΡΑΧΙΝ ΧΑΤΑ ΜΟΝΑ
 ΘΩΝΙΝ ΧΑΤΑ ΜΙΝ ΧΑΤΑ ΕΛΥΑ
 ΚΕΙΝΑ ΤΟΥ ΡΙΝ ΧΟΥΤΟΙ ΕΙΝΑΡ
 ΧΕΔΥΤΩΝ ΟΔΕΙ ΧΑΤΑ ΕΛΑΒΩ
 ΕΥΤΟΙΣ ΓΥΝΑΧΑΣ ΚΑΤΟΣ ΕΥ
 ΤΩΝ ΕΞΕΧΕ ΑΥΤΟ ΕΥΤΟΙΣ
 ΝΕΚΑΣ ΚΑΙ ΜΡΕΔΑΝΤΡΕΙΣ Β
 ΡΕΥΕΘΑ ΠΡΟΣ ΑΥΤΕΣ ΚΑΙ ΕΔΑ
 ΣΕΝ ΕΘΑ ΕΝ ΔΥΤΕΣ ΚΑΙ ΕΔΑ
 ΣΑΝ ΔΥΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΔΑ ΚΑΙ
 ΕΙΝΑ ΔΑΔΑΚΑ ΔΡΥΣΙ ΤΟ ΜΙΑΣ
 ΚΑΤΑ ΔΒΟΤΑΝ ΔΕ ΒΑΝ ΧΩ ΣΑΝ
 ΔΥΤΕΣ ΕΝ ΔΕ ΕΝ ΓΑΣΤΡΙΝ ΧΑΒΟΥ
 ΣΑΥΤΕΚΟ ΣΑΝ ΓΕΡΩΝΤΑΣ ΜΕ
 ΓΑΛΟΥΣ ΕΚ ΠΗΧΩΝ ΤΡΙΣ ΧΕΙΝΑ
 ΩΝ ΟΠΤΕΙΝ ΕΣ ΚΑΤΕΣΘΕΣΑΝ
 ΤΟΥΣ ΚΟΠΟΥΣ ΤΩΝ ΑΠΛΩΝ
 ΨΑΔΡΟΥ ΚΕΔΥΝΗΘΗΣ ΑΝΔΥ
 ΤΟΙΣ ΟΙΧΑΥΤΟΙ ΕΡΕΧ ΟΡΗΓΙΝ
 ΟΙ ΗΓΑΝΤΕΣ ΕΤΟΜΗΣ ΑΝΕΠΑ

ΥΕ ΚΑΙ ΚΑΤΕΘΙΟΙΟΝΤΟΥΣΑΝ
ΟΥΣ ΚΑΙ ΗΡΞΑΝΤΟ ΔΑΜΑΡΤΑΝ
ΗΜΕΝΤΟΙΣ ΠΕΤΕΙΝΟΙΣ ΚΑΠΟΙΣ
ΗΡΟΙΟΙΣ ΚΑΙ ΕΡΠΕΤΟΙΣ ΚΑΠΟΙΣ
ΧΟΥΣΙΝ ΚΑΙ ΔΑΛΗΛΩΝΤΑΣ
ΑΡΧΑΣ ΚΑΤΕΘΕΙΡΗΝ ΚΑΠΟΕΜΑ
ΠΙΝΝΟΝ ΤΟΤΕ ΗΓΗΜΕΝ ΤΥΧΕΝ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΔΑΝΟΜΩΝ ΕΔΑΞΕΝ
ΤΟΥΣ ΑΝ ΠΟΡΙΑΣ ΔΗΛΙΜΑΧΕΡΑΣ
ΠΟΙΕΙΝ ΚΑΙ ΙΟΠΛΑΚΑΙ ΑΠΕΙΔΑΣ
ΚΑΘΩΡΑ ΚΑΙ ΔΑΔΑΓΜΑΤΑ ΔΑΓ
ΓΕΛΩΡΚΑΙ ΥΠΕΔΙΣΕΝ ΑΥΤΟΙΣ
ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΙ ΠΗΡΕΓΑΣΙΑΝ
ΔΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΕΝΔΑ ΚΑΙ ΚΟΙΦΙΣ
ΚΑΙ ΣΤΕΙΒΕΙΣ ΚΑΠΟΚΑΛΩΒΛΕ
ΦΑΡΟΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΙΟΥΣ ΕΛΘΟΥΣ
ΕΓΧΕΚΤΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΞΑΦΙΚΑ ΚΑΙ
ΕΓΕΝΕΤΟ ΧΕΒΙΔΙ ΠΟΛΗ ΚΑΙ Ε
ΠΟΡΝΕΥΣΑΝ ΚΑΙ ΑΠΕΙΙΧΑΝ Η
ΘΗΣΑΝ ΚΟΙΝΕΦΑΝΙΣ ΘΗΓΑΝΕΝ
ΠΑΣΕΙΣ ΤΑΙΣ ΟΔΟΙΣ ΑΥΤΩΝ

ΣΕΜΜΑΔΑΣ ΕΔΑΔΑΞΕΝ ΕΝΕΝ
ΔΑΣ ΚΑΙ ΡΙΣ ΤΟ ΜΙΑΣ ΑΡΜΑ
ΡΩΣ ΕΝ ΔΟΔΩΝ ΧΥΤΗΡΙΑ
ΡΑΚΙΝΑ ΔΕ ΤΡΩΧΟΓΙΑ ΧΩ
ΧΑΝ ΤΑΣ ΗΜΕΙΣ ΤΕΙΚ ΔΕ ΔΑ
ΗΔΑΣ ΤΕΡΟΙ ΚΟΠΕΙΔΑΝ ΕΡΗΜ
ΕΧΑΝ ΜΟΝ ΔΑ ΠΑΣΤΟΝ ΜΟΡΜΑ
ΠΩΝ ΔΟΛΟΥ ΜΕΝΩΝ ΤΗΝ
ΕΙΣ ΟΡΑΝΟΥΣ ΔΕ ΝΕΒΗ ΤΟΤΕ ΕΡΧ
ΚΥΡΑΝΤΕΣ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΟΥ
ΗΧ ΚΑΙ ΡΑΦΑ ΗΛΙ ΚΑΙ ΤΑ ΒΡΗ
ΟΥΤΟΙ ΕΚΤΟΚΟΥΡΑΝΟΥ ΒΘΕΒΟΙ
ΤΩ ΕΜΑΙΟ ΧΥ ΕΧΧΥΡΩΣ ΜΕΝ
ΕΠΕΙΤΗΣ ΠΙΣ ΚΑΙ ΕΠΔΗ ΠΡΟ
ΔΑΛΗΛΟΥΣ ΕΦΩΝ Η ΒΟΩΝΤ
ΕΠΕΙΤΗΣ Η ΟΥΤΕ ΧΡΕΙ ΠΥΛΩ
ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΝ ΤΥΧΑ ΔΑ ΜΟ
ΣΙΝ ΔΑ ΤΥΧΑ ΤΩΝ ΔΑ ΠΩΝ
ΛΕΓΟΝ ΤΩΝ ΕΙΣ ΔΑ ΤΕ ΔΕ ΤΗΝ
ΚΡΙΣΙΝ Η ΜΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΥ ΧΥΤ
ΚΑΙ ΕΙΠΑΤΩ ΚΩ ΤΥ ΕΙΚΕ ΤΩ

ΚΥΡΩΝ ΚΑΙ ΟΥΣ ΤΩΝ ΘΕΩΝ ΜΑΡ
ΒΑΡΧΕΥΣ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΟΘΡΟ
ΚΙΟΣΤΗ ΔΕ ΣΗΝ ΣΟΥ ΒΕΠΤΑΧ ΔΕ ΣΤΗ
ΝΕΝΑ ΤΟΥ ΟΥΔΙΩΝ ΟΥΚ ΑΤΟ ΟΜΟΙΑ
ΣΟΥ ΤΟ ΔΕ ΓΙΟΝ ΚΑΙ ΜΕΙΣ ΚΑΙ ΕΡΑΘΗ
ΤΟ ΔΕ ΕΓΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΣΑΩΝ ΔΙΣ ΟΙΣ ΕΡ
ΕΠΙ ΟΙΗΣ ΣΤΑ ΠΑΤΑ ΚΑΙ ΠΑΣΑ
ΤΗΝ ΕΣΟΥ ΣΙΑ ΜΕΧΩΝ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ
ΕΜΠΕΙΟΝ ΣΟΥ ΦΑΝΕΡΑ ΚΑΙ ΑΙΟ
ΑΡΤΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΔΥΟΡΑ ΣΑ ΕΠΟΙ
ΗΙ ΕΝ ΔΕ ΑΗΛ' ΟΥ ΕΝ ΔΕ ΣΕ ΜΠΑΤΑ
ΤΑ ΔΕΙΚΝΑΙ ΕΠΕΙΤΗ ΓΗ ΚΑΙ Ε
ΔΗΛΩΣΕΝΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΩ
ΝΟΣ ΤΑ ΕΝ ΤΩ ΟΥΡΑ ΝΩ ΔΕ ΕΠΙ ΤΗ
ΔΕΥΟΥΣΙΝ ΕΓΝΩΣΙΑΝ ΔΗ ΠΟΙΚΙΛΕ
ΜΑ ΣΑ ΔΕ ΩΤΗ ΝΕ ΖΟΥΣΙΑ ΜΕ ΒΑ
ΚΑΙ ΑΡΧΕΙΝ ΤΩΝ ΒΥΝΑΥΤΩΝ
ΜΑ ΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΕΠΟΡΕΥΘΗ ΕΝ
ΠΡΟΣΤΑΘΟΥ ΚΑΤΕΡΑ ΤΩΝ ΔΑΙΜΟΝΙΩΝ
ΠΗΣΗ ΚΑΙ ΟΥΝ ΚΟΙΜΗΘΗ ΤΑΝ
ΔΥΤΑΙΣ ΚΑΙ ΕΜΙΑ ΝΟΗΣΑΝ ΚΑΙ
ΕΜΙΧΩΣΑΝ ΑΥΤΕΣ ΠΑΤΑ ΣΤΑ ΕΡ
ΜΑΡΤΕΙ ΔΙ ΚΑΙ ΕΡΥΝΕΚΕΤΟ ΤΟ

PL XVII
ΝΗΣΑΜ ΤΕΙ ΤΩΝ ΔΕ ΟΥΦΙ ΜΟΧΗ
Η ΠΗ ΠΑΙΣΗΘ ΔΙ ΜΑΤΟΣ ΚΑΙ Δ
ΔΗΚΗ ΔΕ ΚΑΙ ΝΥΝ ΕΙΔΟΥ ΒΩΩ
ΣΙΝ ΔΙ ΨΧΑ ΤΩΝ ΤΕΤΗ ΧΕΥΤΗ ΚΟ
ΠΩΝ ΚΑΙ ΕΝ ΤΥΧΑ ΝΟΥΣΙΝ ΜΕ
ΧΡΕΤΩΝ ΠΥΛΩΝ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ
ΚΑΙ ΔΑΝ ΕΒΗ ΟΣΤΕ ΝΑ ΜΕΙΣ ΔΥΤΗ
ΚΑΙ ΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ ΕΞ ΕΛΘΕΙΝ ΔΙΟ
ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΤΩΝ ΕΠΕΠΗΣΗ ΓΗ
ΝΟΜΕΝΩΝ ΔΑΝΟΜΗΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΟΥ ΠΑΝΤΑ ΔΙ ΕΙΣ ΠΡΟΣΤΟΥ
ΤΑ ΕΝ ΕΙΘΑ ΚΑΙ ΟΥΡΑ ΤΟΥ ΔΕ
ΤΑ ΚΑΙ ΔΙ ΔΑ ΤΟΥ ΣΚΑΟΥ ΔΕ
ΗΜΙΝ ΔΕ ΓΙΤΤΕΙ ΔΕ ΕΙ ΠΟΙΕΙΝ Δ
ΤΟΥ ΕΠΕΡ ΤΟΥ ΤΩΝ ΤΟΤΕ ΨΙ
ΤΟΣ ΕΙ ΠΕΝ ΠΕΡ ΕΠΟΥΤΩ ΒΟΜΕ
ΓΑ ΣΑ ΠΟΣ ΚΑΙ ΕΝ ΔΗ ΣΕΝ ΚΑΙ
ΕΙ ΠΕΝ ΚΑΙ ΕΠΕΜΨΕΝ ΕΙΣ ΤΑ
ΗΔ' ΕΠΡΟΣΤΟΥΝ ΤΟ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ
ΕΠΩΝ ΔΕ ΤΩ ΕΠΕΠΟΣ ΜΩΝΟ
ΜΑΤΕΙ ΚΡΥΨΟΝ ΕΣΤΟΝ ΚΑΙ
ΔΗΛΟΣ ΟΥΔΑΥΤΩ ΤΕ ΛΟΣ ΕΠΕΡ
ΧΟΜΕΝΟΝ ΟΤΙ Η ΠΑΠΟΧΥΤΑ

ΠΑΣΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΧΑΥΣΙΜΟΝ ΜΕΛ
ΧΙ ΠΕΙΝΕΘΑΙ ΠΑΣΗ ΣΤΗΘΕ ΜΙΚΑ
ΑΠΟ ΒΕΒΗΛΑΝΤΑ ΟΥΣ ΒΕΤΙΝΑΥ
ΤΗ ΚΑΙ ΔΑΔΑΘΕΟΝ ΑΥΤΟΝ ΟΠΩΣ ΕΧ
ΦΥΤΙΚΑ ΜΕΝΕΤΟ ΤΟ ΠΕΡΜΑ ΑΥ
ΤΟΥ ΕΙΠΑΣ ΑΥΤΑΙΣ ΕΝΕΒΕΑΤΟΥ
ΧΩΜΟΣ ΚΑΤΑΡΑΦΑ ΗΛ' ΕΙΔΕΝ
ΔΙΟΝ ΤΟΝ ΑΣΧΗΛ' ΠΟΙΝΗ ΚΑΙ
ΧΕΡΣΙΝ ΚΑΙ ΒΑΙ' ΑΥΤΟΝ ΕΙΣ ΤΟ
ΣΚΟΤΟΣ ΚΑΝΑΥΣ ΟΝ ΤΗ ΝΗΡΗ
ΜΩΝ ΤΗΝ ΟΥΣ ΑΝΕΠΠΑΔΑ ΟΥ
ΗΛ' ΚΑΧΕΙΒΛΑ ΕΑΥΤΟΝ ΚΑΥΜΟ
ΘΕΙ ΑΥΤΗ ΧΕΙΡ ΟΥΣ ΤΡΑΧΕΙΣ ΚΑΙ Ο
ΞΙΣ ΚΑΙ ΕΠΗΚΑΥΣ ΟΝ ΑΥΤΟ
ΤΩ ΚΟΤΟΣ ΚΑΥΚΗ ΣΑΤΟ ΣΕΚΗ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΔΩΝΑΣ ΚΑΙ ΤΗ ΚΟΥΦΙΝ
ΑΥΤΟΥ ΠΩΜΑ ΟΥΣ ΚΑΙ ΦΩΣ ΜΗ
ΘΕΩΡ ΠΥΚΑ ΕΝ ΤΗ ΝΗΜΕΡΑ
ΤΗΣ ΚΑΙ ΕΤΑΧΝΕΤΙΣ ΚΡΕΙΘΩΣ
ΑΥΤΑ ΧΘΗΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΒΜΕΝ ΟΥ
ΡΙΣ ΜΥΡΤΙΚΑΙ ΕΙΔΟΝ ΕΤΑΥΜΗΝ
ΗΜΕΦΑΝΕΙΣ ΑΝΟΙΣΤΕ ΧΟΙΚΑΙ
ΤΗΝ ΗΙΣΙΝ ΟΥΣ ΜΕΣΑ Η ΧΩΣ ΟΝ

ΜΑΤΙ ΚΑΙ ΟΝ ΤΑ ΤΗ Μ ΠΛΑΜΗ Μ
Ι ΝΑ Μ Η Μ Α Π Ο Χ Α Μ Η Τ Α Ι Π Λ Α Μ
ΤΕ ΟΥ Σ Ο Ι Τ ΟΥ Κ Α Μ Π Ο Υ Ε Ν Τ Η
ΜΥΣΤΗΡΙΩ ΧΩΣ Η ΠΑΤΑΞΑΝ
ΟΙ ΕΡΗΓΟΡΟΙ ΚΑΙ ΔΕΙΞΑΝΤΟΥ
ΥΠΟΥΣΑΥΤΩ ΝΙΚΑΙ ΗΡΗΜΩΝ
Η ΔΕ ΣΑΝ ΗΣ ΒΑΝΙΣ ΘΕΙΣ ΔΕ Η
ΤΟΙΣ ΕΡΓΟΙΣ ΤΗΣ ΔΕ ΔΕ ΚΑΝΑΙ
ΑΣΔΗΛΙΚΑ ΔΕ ΠΑΤΩΡΑ ΧΩΝ
ΤΑ ΔΕ ΜΑΡΤΙΑ ΕΠΙ ΔΕ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΓΑΒΡΗΛ' ΕΙΠΕΝ Ο ΚΕ ΠΑ
ΡΕΥΟΥ ΕΝ ΕΠΤΟΥΣ ΜΑΖΗΡΘΟΥ
ΣΕ ΜΕΤΟΥΣ ΕΚΕΙΒΔΕ ΧΟΥΒΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΕΣΤΗΣ ΠΟΡΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΔΕ ΤΑ ΕΣΟΝΤΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΤΩΝ ΕΡΗΓΟΡΙΩΝ ΔΕ ΠΟΤΩΝ
ΔΗ ΠΩΝ ΠΕΜΦΟΝ ΑΥΤΟΥ
ΕΝ ΠΟΧΕΜΩ ΠΩΝ ΔΕ ΜΟΥ ΚΕΙ
ΚΡΟΤΗΣ ΓΑΡ Η ΜΕΡΩ ΜΟΥ ΚΕΙ
ΤΗΝ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΠΑΔΕΡ ΠΕΙΤ
ΕΣΤΑΙ ΤΟΙΣ ΠΑΤΡΑΒΙΝΑΥΤΩΝ
ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΑΥΤΩΝ ΟΤΙ ΕΣΠΙΣΟΥ
ΟΝ ΣΗ ΣΗ ΣΩΝ Η ΔΙΩΝ ΕΒΟΝ ΚΑΙ
ΟΤΙ ΣΗ ΣΕΤΑ ΕΚΑΣΤΟΣ ΑΥΤΩΝ

ΑΝ ΠΟΥΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΛΕΟΝΤΗ Μ
 ΔΑΙΚΙΑ Μ ΠΑΣΑΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΓΗΣ
 ΚΑΙ ΠΑΝΕΡΓΟΝ ΠΟΝΗΡΙΑ ΣΕ
 ΚΛΕΙ ΠΕΤΩ ΚΑΝΑ ΔΑΦΑ ΜΗ
 ΤΩΤΟ ΦΥΤΟΝ ΤΗ ΔΙΚΕΘΟΥΝ ΗΣ
 ΚΑΙ ΤΗ ΔΑΝΗΘΙ ΔΕΙΤΟΥΣ ΔΑΨ
 ΝΑΣ ΜΕΤΑ ΧΑΡΑ ΣΦΥΤΕΥΣΕ
 ΤΑ ΚΑΙ ΝΥΝ ΠΑΝΤΕΣ ΟΙ ΔΙΚΕΟΙ
 ΕΚΦΥΞΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΣΟΝΤΑΙ
 ΖΩΝΤΕΣ ΕΩΣ ΓΕΝΝΗΕΩΣΙΝ
 ΧΙΛΙΑ ΔΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΑΙ ΔΗΜΕ
 ΡΕ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΑ
 ΣΑΒΒΑΤΑ ΑΥΤΩΝ ΜΕΤΑΙΡΗ
 ΝΗΣ ΠΛΗΡΗΣ ΟΥΣΙΝ ΤΟΤΕ ΕΡΓΑΣ
 ΘΗΕΤΑΙ ΠΑΣΑ Η ΓΗ ΜΕΝ ΔΙΚΕΟ
 ΟΝ Η ΚΑΙ ΚΑΤΑΦΥΤΕΥΘΗ ΣΕΤΑΙ
 ΔΕ ΜΑΡΟΝ ΕΝ ΔΥΤΗ ΚΑΙ ΠΛΗΝΗΣ
 ΘΗΕΤΑΙ ΕΥΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ
 ΤΑ ΔΕ ΜΑΡΑΤΗ ΗΣ ΕΤΑ ΔΑ ΜΑ
 ΣΟΝΤΑΙ ΦΥΤΕΥΘΗ ΣΕΤΑ Μ
 ΣΟΝΤΑΙ ΦΥΤΕΥΘΗ ΣΕΤΑ Μ
 ΠΕΡ ΟΥΣ ΔΙΗΛΜΠΕΧΟ ΣΗΝ ΔΑ
 ΣΦΥΤΕΥΘΗ ΣΕΤΑ Μ ΠΟΙΗ ΣΟΥ ΣΙΝ ΠΡΟ
 ΧΟΥΣΙΝ ΟΥΧΙΝΙ ΔΑ ΔΑ ΣΚΑΙ

ΗΥΝ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑ ΚΑΙ ΕΠΕΝ ΜΙ
 ΧΑ Η ΧΑ ΠΟΡΕΥΟΥ ΚΑΙ ΔΗΧΩ ΣΟΝ
 ΣΕ ΜΙΑ ΣΑΚΑ ΠΟΙΣ ΧΟΙΡΟΙ ΣΤΟΙΣ
 ΕΥΜΑΥΤΩΤΑΙ ΣΥΝΕΖΙΝ ΜΕΙΡΕΝ
 ΤΑ ΜΙΑ ΜΟΝ ΝΑΙ ΕΝ ΔΥΤΕ ΕΝ ΤΗ
 ΑΚΧΟΡΕΙΑ ΔΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΚΑ
 ΤΑΣ ΦΥΤΕΥΣΙ ΚΟΙ ΥΐΟΙ ΔΥΤΩΝ
 ΚΑΙ ΕΙ ΔΩΣΙ ΚΤΗΝΑ ΠΑΧΙΑΝ
 ΤΩΝ ΑΓΑΛΗΤΩΝ ΚΑ ΔΗ ΣΟΝ ΔΥ
 ΔΥΤΟΥΣ ΕΒΔΟΜΗ ΚΟΝΤΑ ΠΕΝΣ
 ΔΕΙΣ ΤΑΙΝΑ ΠΑΤΗ ΓΗΣ ΜΕΧΡΕΙ
 Η ΜΕΡΑΣ ΚΡΙΣΕΨΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΟΥΝ
 ΤΕ ΧΕ/Σ ΜΟΥ ΕΨΑΥΤΕ ΕΣΟΝΤΟ ΚΡΙΜΑ
 ΤΟΥ ΔΙΩΝΟΒΕΤΩΝ ΔΩΝ ΝΤΟΤΕ Α
 ΠΑΧΟΝ ΕΣΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΧΑ ΣΤΟΥ ΠΥ
 ΡΟΣ ΚΑΙ ΕΣΤΗΝ ΒΔΑ ΜΟΝ ΚΑΙ ΕΙΣ
 ΤΟ ΔΕ ΣΤΟ ΔΕ ΕΡΜΟΤΗ ΡΙΟΝ ΟΥΝ ΚΑΙ
 ΕΣΤΩ ΔΩΝΟΒΕΤΩΝ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΚΑΤΑΚΑΥΤ
 ΘΗ ΚΑΙ ΔΑΦΑΝΙΣ ΘΗΧΡΟΤΟΥ ΝΥΝ ΜΕ
 ΜΕΡΑΥΤΩΝ ΟΜΟΥ ΔΕ ΘΗ ΣΟΝΤΑΙ
 ΜΕΧΡΙ ΤΩ ΧΑΙΩ ΓΕΩΙ ΣΕ ΜΕ ΔΑ ΠΟ
 ΧΕΤΟΝ Η ΔΑΝΤΑ ΠΑΤΑ ΤΩ ΝΚΙ
 ΔΑ ΜΗΧΑ ΧΑΠΟΥ ΥΐΟΥ ΕΤΩ Ε
 ΠΡΟΡΑ... ΤΑ ΔΙΚΗ ΣΑΥΤΟΥ

ΟΜΟΥ ΕΙΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΥ
 ΔΙΩΝΟΣ ΚΑΙ ΕΙΣ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΕΤΕ
 ΛΕΑΣ ΤΩΝ ΔΑΠΗΩΝ ΠΡΟΤΟΥ ΤΩΝ
 ΤΩΝ ΔΟΠΩΝ ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ ΤΩΝ
 ΚΑΙ ΟΥΔΙΣ ΤΩΝ ΔΑΠΗΩΝ ΕΤΗΣ
 ΠΟΥ ΕΝ ΗΜΕΡΑΙΣ ΚΑΙ ΠΟΥ ΕΤΗΣ
 ΚΑΠΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΑΥΤΩ ΚΑΤΑ
 ΕΡΓΑ ΑΥΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΡΗ
 ΕΡΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΔΑΠΗΩΝ
 ΔΙΗΜΕΡΕΣ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΕΤΗΣ
 ΜΗΝ ΔΙΗΜΕΡΕΣ ΕΥΔΟΞΙΩΝ ΤΩ
 ΚΩΤΗΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΤΗΣ
 ΒΑΣΙΛΕΥΩΝ ΔΑΠΗΩΝ ΚΑΙ
 ΔΟΥ ΟΙ ΕΡΗΤΟΙ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟΥ
 ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΚΔΑΧΟΥ ΜΕΤΑ
 ΣΥΧΟΙΟΥ ΔΑΜΜΑΤΕΥΣΤΗΣ
 ΔΙΚΕΟΔΥΝΗΣ ΠΟΡΕΥΟΥ ΚΑΙ Η
 ΠΕΤΟΙΣ ΕΡΗΤΟΙΣ ΤΟΥ ΕΤΗΣ
 ΟΓΓΙΝΕΣ ΔΑΠΗΩΝ ΤΕΣΤΑΝ
 ΟΥΡΑΝΩΝ ΤΟΥ ΝΕΩΝ ΤΟ Α
 ΠΑΣΜΑΤΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΑΠΗ
 ΝΟΣ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΕΤΗΣ ΚΑΙ Η
 ΕΜΙΑ ΜΟΝΕΣ ΔΑΠΗΩΝ ΤΕΣΤΑΝ
 ΤΟΥ ΕΤΗΣ ΠΟΙΟΥΣΙ ΜΟΥ ΕΤΗΣ

ΟΡΟΟΥ ΠΟΙΜΕΙ ΚΑΘΕ ΚΑΙ ΤΟΥ
 ΜΕΤΡΟΝ ΕΚ ΕΑΣ ΠΟΙΜΕΝΗ ΔΑΠΗ
 ΤΟΥ ΔΕ ΚΑΙ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΑΘΑΡΙΣΟΝ ΤΗΝ
 ΠΡΑΔΑ ΠΟΠΑΣΗ ΣΑΚΑΘΑΡΣΙΑΣ
 ΚΑΙ ΑΠΟ ΠΑΣΗΣ ΔΑΙΚΙΑΣ ΚΑΙ ΔΑ
 ΠΟΣΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕ ΣΕΒΗ
 ΑΣ ΚΑΙ ΠΑΣΑΣ ΤΑΣ ΔΑΚΑΘΑΡΣΙΑΣ
 ΤΑΣ ΕΙΝΟΜΕΝΑΣ ΕΠΕΤΗΣ ΤΗΣ
 ΕΞ ΑΛΗΘΟΥΝ ΚΑΙ ΕΣΟΝ ΤΑ ΠΑΝ
 ΤΗΣ ΔΑ ΤΡΕΧΟΥΝ ΤΕΣΟΙ ΔΑ ΟΙΚΑ ΕΥ
 ΛΟΓΟΥ ΜΕΤΕ ΠΑΝΤΗΣ ΕΜΟΙΚΑ ΕΥ
 ΠΡΟΔΚΟΙ ΜΟΥ ΝΤΕΣ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΕ
 Ο ΗΣ ΤΑ ΠΑΣΑ ΑΝ ΠΑ ΠΟ ΠΑΝ
 ΤΟΣ ΜΙΑ ΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΔΑ ΠΟ ΠΑ
 ΕΝ ΕΑ ΚΑΘΑΡΣΙΑΣ ΚΑΙ ΟΡΓΗ ΚΑΙ
 ΜΑΣΤΙΓΟΣ ΚΑΙ ΟΥ ΚΕΤΗ ΠΕΜ
 ΨΩΠΟΥ ΤΟΥ ΕΤΗΣ ΠΑΣΑΣ ΕΤΗΣ
 ΚΑΙ ΕΣΤΟΥ ΔΙΩΝΟΣ ΚΑΠΟΤΕ ΔΑΠΗ
 ΕΣΤΑΤΑ ΜΙΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΞΙΑΝ
 ΟΝ ΤΑ ΕΝ ΤΩ ΟΥΡΑΝΩ ΚΑΙ ΚΑ
 ΤΕ ΝΕΝΚΙΝΑ ΤΑΣ ΕΠΕΤΑΣ ΕΡ
 ΓΑ ΕΠΕΤΟΝ ΚΑΠΟΤΕ ΤΩΝ ΕΤΗΣ
 ΤΩΝ ΔΑΠΗΩΝ ΚΑΠΟΤΕ ΤΕ ΔΕ ΘΕΙΑ
 ΚΑΙ ΗΡΗΝΙΚΟΙ ΜΟΝ ΜΟΥ ΕΤΗΣ

ΤΟΙΠΑΝΤΕΣ ΕΦΟΒΗΘΗΣΑΝ ΚΑΙ
 ΕΒΑΒΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΤΡΟΜΟΙΣ ΚΑΙ
 ΦΟΒΟΣ ΚΑΙ ΗΡΩΤΗΣΑΜΟ ΠΩΣ
 ΠΡΑΧΘΗΣΑΥΤΟΙΣ ΤΟ ΜΗΜΑ
 ΤΑ ΕΡΩΤΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΓΕΝΩΝ
 ΤΑΙ ΑΥΤΟΙΣ ΑΦΕΙΣ ΚΑΙ ΝΔΕ
 ΠΩΔ ΝΑΝΟ ΣΑΥΤΟΙΣ ΤΟΥ ΠΟ
 ΜΗΝ ΜΑΤΗΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΣ ΕΩ
 ΠΟΝ ΚΥΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΟΤΙ ΑΥΤΟΙ
 ΟΥΚ ΕΠΙ ΑΥΤΟΝ ΤΑΙ ΔΑ ΔΑ Μ
 ΕΣΤΙ ΔΕ ΠΑΡΕΑΥΤΟΝ ΤΟΥ Ε
 ΟΦΘΑΛΜΟΥ ΕΣΤΙ ΤΟΝ ΟΥΡΑ
 ΝΟ ΜΑΛΠΟΕ ΣΧΙΝΗ ΚΑΙ ΚΑΤΕ
 ΗΜΑΡΤΗ ΚΕΙΣ ΔΗΝ ΚΑΙ ΚΑΤΕ
 ΚΡΩΝ ΗΣΑΝ ΤΟΤΕ ΕΡΑ ΔΑ ΤΟΥ
 ΠΟΜΗΝ ΜΑΤΗΣ ΕΡΩΤΗΣΕΩΣ
 ΩΣ ΑΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΕ ΗΣΙ
 ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΝΑΤΩΝ ΑΥΤΩΝ
 ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΩΝ ΔΕ ΟΝΤΑ Ο ΠΩΣ
 ΑΥΤΩΝ ΓΕΝΩΝΤΑΙ ΔΑ ΦΕΙΣ
 ΚΑΙ ΜΑΚΡΟΤΗΣ ΚΑΙ ΠΟΡΕΥ
 ΘΙΣ ΕΚΑΘΙΣ ΔΕ ΠΙΤΩΝ Η ΔΑ

ΚΑΙ ΑΥΤΟΙ ΠΟΙΟΥΣΙ ΚΑΜΕΛΑ ΔΕ ΒΑ
 ΕΑΥΤΟΙΣ ΨΝΕΚΑ ΣΑΦΑΝΙΣ ΜΟΝ
 ΜΕΓΑΝ ΚΑΙ ΗΦΑΝΙΣ ΔΕ ΤΗΝ ΠΗΝ
 ΚΑ ΟΥΚ ΕΣΤΕ ΥΜΙΝ ΗΡΗΜΟ ΟΥΤΕ
 ΑΦΗΣΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΩΝ ΧΕΡΟΥΣ ΕΝ
 ΤΩΝ ΨΩΝ ΑΥΤΩΝ ΤΟΝ ΦΟΝΟΝ
 ΨΩΝ ΑΓΑΠΗ ΤΩΝ ΑΥΤΩΝ ΟΥ ΟΝ
 ΤΑΙ ΚΑΙ ΕΠΕΙΤΗΝ ΑΠΟΛΕΙΔ ΤΩΝ Ψ
 ΤΟΝ ΑΥΤΩΝ ΓΕΝΕΝ ΑΣ ΟΥΚ ΕΙΝ ΚΑΙ
 ΔΕ ΗΘΗΣ ΟΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ
 ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΕ ΑΥΤΟΙΣ ΕΣΕΛΕΘΝ ΚΑΙ
 ΠΡΗΚΗΝ ΜΟΔΕ ΕΝΩΧ ΤΩ ΔΑ ΔΗΝ
 ΕΙ ΠΕΝ ΠΟΡΕΥΟΥ ΟΥΚ ΕΣΤΕ ΟΙ ΗΡΗ
 ΝΗΚΡΕΙΜΑ ΜΕΤΑ ΕΞΗΛΘΕΝ ΚΑ
 ΤΑΣ ΣΟΥ ΔΗΣΕΣ ΚΑΙ ΔΑΝΟΧΗ ΚΑΙ Ε
 ΡΩΤΗΣΕΙΣ ΟΙ ΟΥΚ ΕΣΤΑΙ ΠΕΡΙ ΩΝ
 ΕΔΙ ΞΕΣ ΔΑ ΔΙΚΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕ
 ΡΗ ΔΑΝ ΤΩΝ ΤΩΝ ΗΡ ΠΩΝ ΤΩΝ ΔΑ
 ΓΕΒΙΩΝ ΚΑΤΗΣ ΔΑ ΚΙ ΔΑ ΚΑΙ
 ΤΗΣ ΔΑ ΜΑΡΤΙΑ ΣΟ ΣΑΥ ΠΕ ΔΑ
 ΞΕΣ ΤΟΙΣ ΑΝ ΠΟΙΣ ΤΟΤΕ ΠΟΡΕΥ
 ΟΙΣ ΕΡΗ ΚΑ ΠΑΙΝ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ Ν

ΕΛΕΧΩΝΤΟΣ ΕΓΡΗΓΟΡΟΥ ΕΣΤΟΥΣΙ
 ΡΑΝΟΥΣ ΒΙΒΛΟΕΧΟΓΩΝ ΔΙΚΕΟΥΣ
 ΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΞΕ ΟΣ ΕΓΡΗΓΟΡΩΝ
 ΤΩΝ ΔΕ ΠΟΤΟΥ ΔΙΩΝΟΣ ΚΑΤΑ
 ΤΗΝ ΕΝ ΤΟΛΜΗΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΟΥ
 ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΝ ΤΑΥΤΗ ΤΗ ΟΡΧΕΙ
 ΕΓΩ ΕΙΔΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΤΟ ΤΟ
 ΜΟΥΣ ΗΝ ΝΥΝ ΔΕ ΓΩ ΕΝ ΤΑΥΤΗ
 ΣΗΜΑΡΚΕΙΝ Η ΕΝ ΤΩ ΠΝΑΤΙ ΤΟΥ
 ΙΤΑΜΑΤΟΣ ΜΟΥ Ο ΕΔΩΚΕΝ
 Ο ΜΕΤΑΣΤΟΙΣ ΔΕ ΠΟΙΣ ΛΑΜΙΝ
 ΕΝ ΑΥΤΟΙΣ ΚΑΙ ΝΟΝ Η ΓΗ ΚΑΡΔΑΙ
 ΑΣΟΣ ΕΚΤΕΙ ΕΙΣ ΚΑΙ ΕΑΥΤΟΥΣ
 ΔΕ ΣΑΒΑΧΙ ΕΓΡΗΓΟΡΟΥ ΕΣΤΟΥΣ
 ΤΟΥΤΟΥ ΟΥ ΡΑΝΟΥΣ ΕΓΩ ΤΗΝ
 ΕΡΩΤΗΝ ΕΝ ΝΥΝ ΗΝ ΤΩ ΜΑΤΕΡΑΝ
 ΕΡΑΥΔΑ ΚΑΙ ΕΝ ΤΗ ΟΡΧΕΙ ΜΟΥ
 ΤΟΥΤΟ ΕΔΙΧΘΗ ΚΑΙ ΒΥΤΕ ΝΕΡΩ
 ΤΗΝ ΟΥ ΜΩΝ ΠΑΡΕΒΕΟΧΟΝ
 ΙΝΑ ΜΗ ΚΗΤΗ ΕΙΤΟΝ ΟΥ ΡΑΝΟΝ
 ΑΝΑΒΗΤΑΙ ΕΠΙ ΠΑΝΤΕΣ ΤΟΥΣ
 ΔΙΩΝΑΣ ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ ΔΕ ΣΤΟΙΣ

ΤΩΝ ΔΑ ΜΕΝ ΓΗ ΔΑΝ ΜΤΙΣ
 ΕΣΤΙΝ ΕΚ ΔΕ ΣΙΩΝ ΕΡΜΙΩΝ ΕΙ
 ΕΙΜ ΔΥΣΕΩΣ ΑΝΕΗΝΩΣ ΚΩΝ
 ΤΟΥ ΠΟΜΗΝ ΜΔΤΩΝ ΔΕ ΗΣΕ
 ΨΗ ΔΥΤΩΝ ΨΕΚΟΙ ΜΗ
 ΘΗΝ ΚΑΙ ΔΑ ΟΥΟΝ ΗΡΟΙ ΕΠΕ
 ΜΕ ΗΛΘΟΝ ΚΑΙ ΟΡΔΕΙΣ ΕΠΕΜΕ
 ΕΠΕ ΠΤΟΝ ΚΑΙ ΨΩΝ ΟΡΔΕΙΣ
 ΟΡΓΗΣ ΚΑΙ ΗΛΘΕΝ ΦΩΝ ΗΛΕΘΟΥ
 ΣΔΕ ΠΟΝΤΟΙΟΥ ΟΙΣ ΤΟΥΣ ΧΑΙΡΕ
 ΤΟΥ ΕΛΕΜΣΕ ΤΟΥΣ ΧΑΙΡΕ
 ΠΛΟΣ ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΗΛΘΟΝ ΑΡΟΣ
 ΔΥΤΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΟΥΝ ΗΓΜΕ
 ΝΟΙ ΕΚΑΘΗΝ ΤΟ ΠΕΝΘΟΥΝΤΕΣ
 ΣΕΝ ΕΒΕΧΑΤΑ ΗΤΙΣ ΕΣΤΙΝ ΔΑΝΑ
 ΜΕΣ ΟΝΤΑΥ ΔΙΒΑΝΟΥ ΚΑΙ ΣΕΝΙ
 ΣΗΝ ΠΕΡΙΚΕ ΚΑΛΥΜΜΕΝΟΙ
 ΤΗ ΟΥΝ ΕΝ ΟΠΟΝ ΔΥΤΩΝ ΚΑΙ
 ΔΑΝΗ ΗΝ ΠΛΑΔΥΤΟΙΣ ΠΑΚΑΣ
 ΤΑΣ ΟΡΔΕΙΣ ΔΕ ΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ
 ΥΝΝΟΥΣ ΚΑΙ ΗΡΣΑΜΗΝ ΔΑΧΝ
 ΤΟΥ ΕΧΟΓΟΣ ΤΗ ΔΙΚΕΟΥ ΜΗΣ

ΓΗΣ ΓΗ ΕΡΡΕΘΗ ΔΗΣ ΔΙΧΜΑΣ ΔΙ
ΕΙΣ ΠΑΙΣΤΑΣ ΓΕΝΕΑΣ ΤΟΥ ΔΙΩ
ΝΟΣ ΣΑΗΝ ΔΑ ΠΕΡ ΠΟΤΩ ΜΕ ΒΙ
ΔΗΤΕ ΠΗΝ ΑΠΟ ΧΙ ΔΑΝ ΤΩ ΝΥΙ
ΩΝ ΥΜΩΝ ΤΩΝ ΔΑ ΓΑ ΠΤΩΝ ΚΑΙ
ΟΠΟΥ ΚΕΙΤΕ ΥΜΙΝ ΟΝ ΗΣΙ ΒΑΥ
ΤΩΝ ΔΑ ΔΑ ΠΕΣΟΥΝ ΤΕ ΕΝΩ ΒΙ
ΩΝ ΥΜΩΝ ΕΝ ΜΑΧΕΡ ΔΑ ΚΑΙ
ΜΕΡΩ ΤΗ ΝΙ ΟΥ ΜΩΝ ΠΕΡΙΑΧ
ΤΩΝ ΝΟΥ ΚΕΣΤ ΔΟΥ ΔΕ ΠΕΡΙΑΧ
ΜΩΝ ΚΑ ΔΥ ΜΙΣ ΚΑ Ε ΟΝ ΤΕ ΕΣ ΚΑΙ
ΔΕ Ο ΜΕΝ ΔΙΚΑΙ ΜΗ ΔΑ ΔΟΥ ΜΕΣ
ΠΑΝ ΡΗ Μ ΔΑ Δ ΠΟΤΗ ΠΕΡ ΔΗ ΝΕ
Η ΣΕΡ ΔΑ ΔΑ ΚΑΙ Ε ΜΟΙ Δ ΦΟΡ ΔΕ
ΟΥ ΤΩ Δ Ε Δ Χ Θ Η Δ ΟΥ Σ Η Ε Φ Ε
Χ Ε Μ Τ Η Ο Ρ Δ Ι Ε Κ Α Δ ΟΥ Ν Κ Α Ι
Ο Μ Ο Χ Δ Ε Ν Η Ε Φ Ο Μ ΟΥ Κ Α Ι
Δ Ι Δ Ρ Ο Μ Ε Τ Ω Ν Δ Σ Τ Ε Ρ Ω Ν
Κ Α Ι Δ Α Δ Σ Τ Ρ Α Π Ε Μ Δ Ι Χ Δ Ε Σ
Π ΟΥ Δ Α Δ Σ Τ Ο Ν Κ Α Ι Ε Θ Ο Ρ Υ Β Α
Χ Ο Ν Μ Δ Ι Κ Α Ι Α Ν Ε Μ Ο Ι Ε Μ Τ Η
Ο Ρ Δ Ι Μ ΟΥ Ε Ζ Ε Π Ε Τ Α Σ Α Ν Μ Α

ΚΑΙ ΠΡΑΝ Μ Δ Ι Α Ν Ω Κ Α Ι
ΕΙ Σ Η Ν Μ Δ Κ Α Ν Μ Α Β Ε Ι Σ Τ Α Ν
Ο Ρ Δ Ν Ο Ν Κ Α Ι Ε Ι Η Δ Θ Ο Ν Μ Ε
Χ Ρ Ι Σ Τ Ο Ν Κ Α Ι Τ ΟΥ Σ Ο Ι Κ Ο Δ Ο
Μ Η Σ Ε Ν Δ Ι Θ Ο Σ Χ Α Σ Ζ Η Σ Κ Α Ι
Γ Ω Σ Σ Η Π Ρ Ο Σ Κ Υ Κ Α Σ Δ Υ
Τ Ω Ν Κ Α Ι Η Ρ Ξ Α Ν Τ Ο Ε Κ Φ Ο
Δ Ι Ν Μ Δ Ι Κ Α Ι Ε Ι Σ Η Χ Θ Ο Ο Ξ Ε Ι Σ
Τ Α Σ Γ Ω Σ Σ Α Σ Τ Ο Υ Π Ρ Ο Σ Κ Α Ι
Η Ν Γ Ε Ι Σ Α Ε Ι Σ Ο Ι Κ Ο Ν Μ Ε Γ Α Ν
Ο Μ Ε Δ Ο Μ Η Μ Ε Ν Ο Ν Ε Ν Χ Ι
Θ Ο Ι Ο Χ Α Μ Α Σ Η Σ Κ Α Ι Ο Π Ο Ι Ο Ι
Τ Ο Υ Ο Ι Κ Ο Υ Ω Σ Λ Ι Θ Ω Π Α Χ Ε Ι
Κ Α Ι Π Α Χ Α Σ Η Σ Α Ν Ε Κ Χ Ι Ο Ν Ο Ε
Κ Α Ι Ε Δ Α Φ Η Χ Ι Ο Ν Ε Ι Χ Δ
Κ Α Ι Α Ι Σ Τ Ε Δ Ω Σ Δ Ι Δ Ρ Ο Μ Α Ι
Α Σ Τ Ε Ρ Ο Ν Κ Α Ι Α Σ Τ Ρ Α Π Δ Ι Κ Α Μ Ε
Τ Ψ Ξ Α Υ Τ Ω Ν Μ Ε Ρ Ο Υ Β Ι Ν Π Υ Ρ
Μ Α Κ Σ Ι Ο Β Υ Ρ Α Ν Ο Σ Χ Υ Τ Ω Ν Ψ Ξ Ε
Κ Α Ι Π Ρ Φ Η Γ Ο Μ Ε Β Ο Ν Κ Υ Κ Α Σ
Τ Ω Ν Τ Ψ Ξ Ω Ν Κ Α Ι Ο Υ Ρ Α Ι Γ Υ Ρ Μ Ε
Ο Μ Κ Μ Ο Ι Η Σ Η Χ Θ Α Ν Ε Ι Σ Τ Ο Ν Ο Ι

СВЯТА КРИСТИНА СЕРМОНЪ СЪ
КАРЪХРОНЪ СЪВЪНКА ПАСА
ПРОФЪЗЪШЕ: ОКНИ ЕМА УТЪ
ФВОСМА ДІЕКА ХУЕНКА ПР
МОСТА ДІЕКА ВЕНКА ІЕМНН
ПОМЕНЪ СКА ТРЕМОНКА ІЕ
ПЕСОН РЕБЕОРЪ УН ЕПН ОРА
СИМОУКА И ДЪУА ХНН БУ
РАНА НЕМЪ ГМ ЕННКА ТЪ
ЛАНТИМОУКА ІО ІО ІО КОСМЕ
ШНТОУТОУКА ІА ІО ІО ІО
МНМЕНО СЕНГДШЕСН СПУРОС
КХІОХОБДЕ ІА ФЕРШЕНЕДО
ШКА ІЕНТЕ ІМНКА ІЕММЕГА
ДОУННШТА ІМНДЪУНА СЪ ДІ
МА ІРЕ ІЕ ПЕНУМН ПЕРІТНІС
ДОШНКА І ПЕРІТНІС МЕГАДОУ
ННІА УТОУТО ЕА ДФОСАУ
ТОУНН ПУРОСТО ДА НШТЕ
РШНА УТОУНІСА НА СТРАПА
КА ІА ІА ДАРОМА ІА ІА СТЕРШН
КА ІНСТЕ НА УТОУНН ПУРФЛЪ

ТОУНТОУНА ЕКА ДІА ДІА ДІА
ТОУННЛОУКА ДІА ДІА ДІА
ТОУННЛОУКА ДІА ДІА ДІА
ХОШСНХІОУЛА МПОНТА ДІА
ОРОХЕРОУНКА ІУ ПОКАТЪ
ТОУХЕРОУНКА ІУ ПОКАТЪ
ТАМО І ПУРОС ФА ЕНО МЕНА ІА
ОРКЕДУНА СЪВНН ДІА ІА ІА
ДОША МГДАНЕКА ОНТО Н
НАУШТО ПЕРІВОХЕОНА УТОУ
ЕІДОСНЛОУКА МПРОТЕРОН
КА ІА ЕУКОТРОУН ПДІА ІЕ ІО
НА ОБКА ІОУДЪУНА ТО ГІА С
АКЕРА С ПДРЕФЕ ІН Е ІА ІА
О ІО КОТРОТІОНКА ІЕ ІЕ ІА ІО
ПРОШ ПІОНА УТОУ ДАТ ОЕМ
ТІМОНКА ІЕ МДОЕОНКА ІО ІА
ДУНА ТО ПАСА САРЪ ІА ІА ІА
ТОУТО ПРФЛЕ ІО МЕН СІУКА
КА ІА ПРМЪ ГД ПАРІСТНКА ІА
ДУТІА ІОУКА ІЕ ГІА ІА ІА ІА
КХІОУРІЕ МПРІА ДЕСННКА

ΕΝΩΠΙΟΝ ΧΥΤΟΥ ΚΑΠΙΣΤΑΙΩΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΕΠΙ
ΚΑΙ ΟΙ ΜΥΟΙ ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΩΝ ΟΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΕ
ΧΥΤΩΝ ΟΣ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΦΙΣΤΑΝΤΕΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΕΠΙ ΠΡΟΣΩΠΙΟΝ ΜΟΥ ΒΕΒΛΗΜΕΝΟΙ ΚΑΙ
ΤΡΕΜΟΝ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΑΙ ΡΕΝ ΜΕΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΕΝΩΧ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΠΡΟΣΕΛΘΩΝ ΜΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΥΤΟΝ ΗΓΕΙΡΘΗ
ΜΕΚΑΙ ΕΣΤΗΝ ΕΝ ΜΕΚΑΙ ΠΡΟΣΕΛΘΩΝ ΜΕ
ΑΙ ΧΡΥΣΤΗ ΟΥΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΥΤΟΝ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΑΙ ΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΠΕΝ ΜΟΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΑΡΩΠΟΥΣ ΤΗΝ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΚΑΙ ΤΗΝ ΦΩΝΗΝ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΑΝ ΕΣΤΩΧ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΤΗΝ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΩΣ ΕΚΑΙ ΤΗΝ ΦΩΝΗΝ ΜΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΡΕΥΘΗ ΤΗΝ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΡΕΥΘΗ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΚΑΙ ΜΗ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΜΟΝΑ
ΑΙ ΤΑ ΠΕΛΕΙΠΕΤΑ ΤΩΝ ΟΥΤΑΝ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΧΟΝ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΤΟΥ ΔΙΩΝΟΤΟ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΚΥΜΕΝΟΝ ΤΗΝ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΘΥΤΑΙ ΕΡΩΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ

ΚΕΚΑΙ ΕΑΝ ΕΥΜΕΤΟΥΣ ΤΟΙΣ ΤΑΜΙΑΚΟΙΣ ΤΗ
ΧΥΤΟΝ ΗΓΕΙΡΕ ΤΟΙΣ ΗΣ ΕΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΤΡΕΧΟΥΣ ΤΕΚΝΟΥ ΤΟΥΣ ΤΑΜΙΑΚΟΥΣ
ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΔΙΩΝΑ ΕΝ ΤΩ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΒΑΝΑΝΟΝ ΤΗΝ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΝΗΚΑΙ ΕΚΑΙ ΕΝ ΤΑΜΙΑΚΟΙΣ ΤΟΙΣ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΦΥΜΗΝ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΕΡΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΩΝΑ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΕΙΝ ΚΑΙ ΔΙΩΝΑ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΕΙΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΤΑΚΕΝ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΠΑΝΕΡΩΝ ΕΠΙ ΤΗΝ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΧΕΙΡΕΝ ΕΝ ΕΥΔΙΩΝ ΤΑ ΑΙΩΝΙΑ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΠΟΘΗΝ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΕΝΥΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΕΝ ΤΩ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΜΥΝΟΙΣ ΤΑΝ ΤΕ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΤΩΝ ΜΕΥΑΙΩΝ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΙΙ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΤΟΙΣ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΡΑ ΕΣΤΕΝ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ
ΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ ΚΑΙ ΟΣ ΧΥΤΟΥ

КЛІВКТОІ АГІΩΝΕ ΠΗΡΗΤΩΡΩΝ ΗΨΑΜΕ
 ΤΗ ΚΑΤΙΣΤΩΣΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΗΝ ΘΕΜΕΙΟΥ
 ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΑΓΙΩΝΗ ΚΑΙ ΑΝΘΩΝ ΕΤΕΙΝΟΥ
 ΜΑΘΟΥΡΑΝ ΟΥ ΕΝ ΤΩ ΟΥΡΑΝΩ Η ΚΑΤΟΙΚΗΣ
 ΑΥΤΩΝ ΕΣΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΗΣ
 ΤΗΣ ΓΑΛΛΗΝΙΩΝ ΕΝ ΤΑΙΣ ΠΗΝΗΝ ΚΑΙ ΧΑΡΑ
 ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΤΑΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ
 ΤΩΝ ΠΡΑΝΤΩΝ ΝΕΦΕΛΑΙ ΑΙΝΟΥΝ ΤΑ Φ
 ΜΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΝ ΠΙΠΤΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΟΥΝ ΠΛΕ
 ΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΟΥΝ ΠΙΠΤΟΝΤΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΗΝΙΩΝ
 ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΙ ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΔΡΑΜΟΥΣ ΤΩ
 ΟΥΝ ΤΑ ΚΑΙ ΜΗ ΔΕ ΝΕΦΕΛΩΝ ΑΛΛΑ ΤΩΟΥ
 ΤΑΙ ΚΑΙ ΔΕ ΨΩΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΟΙΤΩΝ ΤΩ
 ΠΝΕΥΜΑΤΙ ΚΑΙ ΕΞΑΝΤΑΙ ΤΗΣ ΑΥΤΑΙΣ
 ΥΪΟΥΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΙ
 ΚΩΝ ΟΥΤΕ ΞΕΛΑΝ ΟΥ ΑΚΙΝΑΙ ΤΑΥΤΩΝ ΜΑ
 ΗΝ ΕΡΧΟΣ ΦΑΓΗΝ ΚΑΙ ΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΚΑΙ ΕΜΑ
 ΤΟΥ ΑΦΩΝ ΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ ΕΚΠΟΡΕΥΟΜΕΝ
 ΕΙΣ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΩΝ ΚΑΙ
 ΑΦΗΜΕΙΖΟΝΤΑΙ ΧΩΡΟΙΣ ΚΑΙ ΕΣΤΕΙΝ ΚΑΙ
 ΝΗΣΟΥΣ ΙΝ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΜΕΡΑΙΣ ΤΕΙΝΩΣ Ε
 ΤΗΣ ΚΑΙ ΕΣΤΕΙΝ ΜΕΓΑΛΗ ΓΕΝΗΝ ΟΜΙΩΝ
 ΑΙΣΤΕΙΝ ΕΣΤΕΙΝ ΕΣΤΕΙΝ ΚΑΙ ΝΥΝ ΕΠΗΡΩΝ
 ΤΟΙΣΤΕΙΝ ΑΚΙΝΕΣ ΕΣΤΕΙΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΑ ΤΩ
 ΟΥΤΙΝ ΕΣΤΕΙΝ ΟΥΡΑΝΩ ΗΣ ΝΥΜΕΙ ΕΝ ΤΩ
 ΟΥΡΑΝΩ ΗΤΕΙΝ ΚΑΙ ΑΙ ΑΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΟΟΥ

ΚΑΙ ΕΚΑΛΟΥΦΟΥ ΜΗ ΚΑΙ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΩ
 ΤΩ ΟΥΤΕ ΓΕΝΗ ΜΕΝΟΝ ΕΡΩΤΕΚΑΙ ΤΩ
 ΕΜΕΝΥΣΤΕΙΝ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΙ
 ΡΟΚΑΡΔΙΑΙΣ ΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΝ ΤΩΝ ΤΗΣ
 ΤΟΥ ΤΩ ΑΝΘΟΥΝ ΟΥΣ ΙΝ ΜΑΘΗΤΑΙ ΚΑΙ ΑΝ
 ΕΡΩΤΩΝ ΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΙΠΟΝ ΟΟΥΜΩ
 ΚΑΙ ΟΥΚ ΕΣΤΙΝ ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΛΛΑΒ ΟΥ
 ΕΣΤΕΙΝ ΕΣΤΙΝ ΑΥΤΟΝ ΑΠΗΓΜΟΝ ΕΝ ΟΩ
 ΑΝΤΕΣ ΚΑΙ ΙΝ ΟΝΤΑΙ ΟΥΡΦΛΕΓΩΜΕΝ ΚΑΙ
 ΕΑΝΘΕΛΩΣ ΙΝ ΟΝΤΑΙ ΟΥΣ ΕΙΜΟΡΑΙ ΟΙ
 ΚΑΙ ΑΙΝΗΝ ΟΝ ΜΑΙ ΕΙΣ ΤΟ ΦΑΔΗ ΤΩ ΠΑΝ
 ΚΑΙ ΕΙΣ ΟΡΟΣ ΟΥ ΗΚΕΦΑΛΑΙ ΑΦΗΚΟΥΣ ΕΙΣ ΤΩ
 ΟΥΡΑΝΟΝ ΚΑΙ ΙΔΟΝ ΤΟ ΠΑΝ ΟΥΝ ΦΩΣ ΤΗΡΩΝ
 ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΘΗΣΑΥΡΟΥΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩ
 ΕΡΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΡΩΒΑΘΗ ΟΠΟΥ ΤΩ
 ΕΡΩΝ ΤΩ ΡΟΚΑΙ ΤΑ ΕΡΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΩΝ ΚΑΙ
 ΤΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΙ
 ΤΩΝ ΜΑ ΜΕΧΡΙ ΤΩΣ ΕΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΙ
 ΜΕΧΡΙ ΤΩΣ ΕΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩ
 ΧΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩ
 ΜΕΝ ΜΕΧΡΙ ΤΩΣ ΕΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩ
 ΧΕΙΡ ΤΩ ΡΩΝ ΤΩΣ ΕΡΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩ
 ΜΕΤΑ ΜΗΝ ΔΥΣΙΩΣ ΙΔΟΝ ΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΤΩ
 ΤΩΣ ΜΟΥΣ ΚΑΙ Η ΧΕΙΡ ΤΩ ΜΕΛΟΥΣ ΤΩ
 ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΙ ΧΕΙΡ ΤΩ ΜΕΛΟΥΣ ΤΩ
 ΤΗΝ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩ

ΕΙΝΕΙ ΟΥΡΑΝΟΥΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΟΥΡΑΝΟΥΣ
 ΦΟΥΚΑΙ ΜΗΚΟΡΥΦΗΤΟΥ ΟΡΟΝΟΥ ΟΥΤΑΧΤΟΥ
 ΕΑΦΗΡΟΥ ΚΑΙ ΠΥΡΚΕΟΜΕΝΟΝΙ ΧΟΝΙΚΑΚΕΙ
 ΝΑΥΩΝΟΡΕΩΝΤΟΥ ΤΩΝ ΤΟΓΙΕΣ ΤΗ ΠΕΡΑ
 ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΓΗ ΚΕΙΣΥΝ ΤΕ ΕΡΕΘΗ ΣΟΝ
 ΤΑΙΟΥΡΑΝΟΙΚΑΙ ΔΟΝ ΧΑΜΜΕΓΔΕΙΣ
 ΤΟΥ ΕΣΤΥΛΟΥ ΕΤΟΥ ΠΥΡΡΟΙΚΑΤΑ ΔΑΝΟΝ
 ΤΑΡΙΚΑΙΟΥ ΚΗΝ ΜΕΤΡΟΝ ΟΥΤΕ ΕΙΣ ΒΑΘΟΥΣ
 ΤΕ ΕΙΣ ΨΟΚΑ ΜΕ ΠΕΚΕΙΝΑ ΤΟΥ ΧΑΚΜΑΤΟΥ
 ΤΟΥΤΟΥ ΔΟΝ ΤΟ ΠΟΝΟ ΠΟΥ ΟΥ ΔΕ ΤΕ ΡΕΩΜΑ
 ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΠΑΝΩ ΟΥΤΕ ΓΗΝ ΤΗΝ ΕΘΕΜΕΝ
 ΟΜΕΝ ΗΝΥ ΠΟΚΑΤΩ ΔΟΥ ΟΥΤΕΥ ΔΩΡΗΝ
 ΥΠΟΛΥΤΟΥ ΤΕ ΠΕΤΕΙΝΟΝ ΑΛΛΑ ΤΟ ΠΟΝΗΝ
 ΕΡΗΜΟΣ ΚΑΦΟΒΕΡΟΣ ΚΕΙΙ ΔΟΝ ΕΠΙ ΔΑΦΕ
 ΡΑ ΣΣΟΡΗΛ ΒΕΛΛΑΚΕΘ ΜΕΝ ΜΤΕΡΙΩΝ ΠΥ
 ΘΑΝΟΝ ΜΟΝ ΜΟΙ ΕΠΕΝΟΛ ΓΕ ΟΥ ΤΟΥ
 ΕΣΤΙΝ ΟΤΟ ΠΟΥ ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑ
 ΓΗΣ ΔΕ ΣΜΩΡΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΟΥ ΓΕΝΕΤΟΥ ΤΟΥ
 ΑΣΤΡΟΙΚΑΤΑ ΝΕΣΥΝ ΔΑ ΜΕΙΝ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ
 ΚΑΙ ΟΙ ΑΣΤΕΡΕΣ ΟΙΚΟΝΟΜΕΝΟΙ ΕΡΕΤΩ ΠΥ
 ΟΥΤΕΙ ΕΙΝΟΡΗ ΠΑΡΔΟΝ ΤΕΣ ΠΡΟΤΕΣΤΑ ΜΑΦ
 ΕΝΑΧΗΤΗ ΕΑΝ ΔΟΛΗ ΣΑΤΩΝ ΟΤΙ ΤΟ ΠΟΥ
 ΕΣΤΟ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΕΝ ΟΙ ΕΣΤΙΝ ΟΤΙ ΟΥΚ Ε
 ΖΗΘΑΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΚΑΡΡΟΙΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΡΗ ΟΝ

ΟΥΤΗΡΑ ΠΑΤΕΡΙΣ ΔΟΥΤΑ ΕΑΝ ΕΜΟΧΤΩ ΟΥΤΑ
 ΦΩΝΤΟΥ ΧΕΙΜΕΡΙ ΜΟΥΣ ΚΑΤΗ ΜΕΚΧΥΣΙΝ
 ΤΗ ΕΑΒΕ ΟΥ ΠΑΝΤΩΝ ΔΑΤΩΝΙ ΔΟΝ ΤΟΥ
 ΑΧΤΕ ΓΗ ΕΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΠΟΤΑΜΩΝ ΚΑ
 ΤΟΥΤΟ ΜΑΤΗ ΕΥΣΤΟΥ ΔΟΝ ΤΟΥ ΕΘΗΣΥ
 ΡΟΥ ΤΩΝ ΑΝΕΜΩΝ ΠΑΝΤΩΝ ΔΟΝ ΤΗ
 ΔΥΤΟΙΣ ΕΚΟΣ ΜΗ ΕΝ ΠΑΧΑΣΤΑΚΤΕΡΕ
 ΣΩΤΟΝ ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΛΦ
 ΔΟΝ ΤΗ ΤΩΝ ΚΑΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΔΟΝ ΤΟΥ ΤΕ
 ΣΑΡΧΑΝ ΕΜΟΥ ΣΤΗΝ ΓΗ ΜΕ ΒΑΤΑ ΖΟΝΤΑ
 ΚΑ ΤΟΥ ΤΕ ΡΕΩΜΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑ ΤΟΥ ΤΕ
 ΕΙΣ ΤΑ ΣΙΝ ΜΕΤΑΣΥΓΗ ΚΑΙ ΟΥΡΑΝΟΥ ΙΔ
 ΑΝ ΕΜΟΥ ΕΤΩΝ ΟΥΡΑΝΩΝ ΤΕ ΡΕΦΟΝ ΤΑ
 ΚΑΙ ΔΙΑΝ ΕΥΟΝ ΤΑ ΤΟΝ ΤΡΟΧΟΝ ΤΟΥ ΗΝ
 ΚΑΙ ΠΑΝΤΑ ΤΟΥ ΕΑΤΕΡΑΣ ΙΔΟΝ ΤΟΥ ΕΡΗ
 ΤΗ ΓΗ ΚΑΝ ΕΜΟΥΣ ΒΑΤΑ ΖΟΝΤΑ ΚΕΝ ΜΕ
 ΦΕΛΗ ΔΟΝ ΠΕΡΑ ΤΗ ΓΗ ΤΟΥ ΤΕ ΡΗΜΑ
 ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΕΠΑΝΩ ΠΥΝ ΔΟΝ ΚΑΙ ΙΔΟΝ
 ΤΟ ΠΟΝ ΚΕΟΜΕΝΟΝ ΝΥΚΤΟΣ ΚΑΙ Η ΜΕΡΑ
 ΟΠΟΥ ΤΑ ΕΠΙ ΤΑ ΟΡΗ ΑΠΟ ΛΙΘΩΝ ΠΟΥ ΤΕΛ
 ΕΙΣ ΑΝ ΔΥΟ ΑΣΙ ΚΑΤΗ ΕΙΣΙΝ ΟΤΟΝ ΒΑΛΛΑ
 ΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΜΕΝ ΠΡΟΣ ΑΝΧΤΟΧΑ ΑΠΟ ΛΙΘ
 ΧΡΩΝΙΑ ΤΟΥ ΤΟ ΔΕ ΗΝ ΑΠΟ ΛΙΘΟΥ ΜΑΡΦΑ
 ΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΟ ΛΙΘΟΥ ΤΑ ΘΕΝ ΤΟ ΔΕ ΚΑΤΑ
 ΝΟΤΟΝ ΑΠΟ ΛΙΘΟΥ ΠΥΡΟΥ ΤΟ ΔΕ ΜΕΣΟΝ ΤΗ

ΤΟΜΑΓΕΒΛΟΝΟΙ ΜΕΤΕΜΟΥΝΑΚΑΜΗΠΑΥ
 ΤΩΟΥΤΟΤΟΠΝΕΥΜΑΤΟΕΝΤΥΓΧΑΝΟΝΤΙ
 ΝΟΣΕΣΤΙΝΑΙ ΟΟΥΤΩΣΗΦΩΝΗΑΥΤΟΥΤΡΑ
 ΒΕΝΝΙΚΑΙΘΗΤΥΓΧΑΝΕΒΩΤΟΥΟΥΤΑΜΟΝ
 ΚΑΛΙΕΚΡΕΒΙΟΗΜΟΙΑΒΕΩΝΤΟΥΤΟΠΝΕΥ
 ΜΑΕΣΤΙΝΤΟΕΞΕΦΩΝΑΙΙΟΔΕΧ'ΟΜΕΦΟ
 ΝΕΥΣΕΝΚΑΒΗΝΔΑΔΕΦΑΦΟΚΑΜΑΒΕΧ'ΕΝΤ
 ΧΑΝΕΠΠΕΡΑΥΤΟΥΑΙΟΠΡΟΤΟΥΑΙΟΑΧΕΙΤΟ
 ΠΕΡΜΑΥΤΟΥΑΙΟΠΡΟΤΟΥΑΙΟΑΧΕΙΤΟ
 ΑΙΟΤΟΥΣΠΕΡΜΑΥΤΟΥΑΙΟΑΧΕΙΤΟ
 ΝΙΦΗΠΟΙΕΡΜΑΥΤΟΥΑΙΟΑΧΕΙΤΟ
 ΡΙΤΩΝΙΚΥΚΑΧΑΜΑΥΤΟΥΑΙΟΑΧΕΙΤΟ
 ΡΙΦΗΝΑΝΗΝΑΙΟΥΑΙΟΑΧΕΙΤΟ
 ΦΗΜΟΙΑΒΕΩΝΤΟΥΑΙΟΑΧΕΙΤΟ
 ΧΩΡΙΖΕΘΑΙΤΑΙΝΕΥΜΑΥΤΟΥΑΙΟΑΧΕΙΤΟ
 ΟΥΤΩΧΩΡΙΖΕΘΑΙΤΑΙΝΕΥΜΑΥΤΟΥΑΙΟΑΧΕΙΤΟ
 ΚΑΙΩΝΟΥΗΠΗΝΤΟΥΑΙΟΑΧΕΙΤΟ
 ΤΙΝΕΚΑΙΟΥΤΩΡΕΚΤΗΦΗΤΩΝΑΥΤΩ
 ΟΤΑΝΑΙΟΑΧΕΙΤΟΚΑΙΤΑΦΑΡΕΣΤΙΝ
 ΓΗΝΚΑΚΡΕΒΙΟΥΚΕΤΕΝΑΙΟΑΧΕΙΤΟ
 ΕΝΤΙΖΩΝΑΥΤΩΝΑΙΟΑΧΕΙΤΟ
 ΜΝΑΥΤΩΝΕΙΤΗΝΜΕΤΑΧΗΝΕΜΕΡΑΤΗ
 ΤΑΥΤΗΝΜΕΧΡΙΤΗΜΕΤΑΧΗΝΕΜΕΡΑΤΗ
 ΙΚΡΕΒΩΤΩΝΜΑΥΤΩΝΚΑΥΤΩΝΚΑΥΤΩ
 ΝΩΝΑΙΟΑΧΕΙΤΟΡΑΜΕΝΩΝΜΕΧΡΙΤΩΝ
 ΗΜΑΝΤΑΙΟΑΧΕΙΤΟΝΤΙΝΕΥΜΑΥΤΩΝ
 ΚΕΙΝΗΓΕΙΑΤΟΥΜΕΧΡΙΤΩΝΑΙΟΑΧΕΙΤΟ
 ΤΑΥΤΩΧΩΡΙΖΕΘΑΙΤΑΙΝΕΥΜΑΥΤΩΝ
 ΧΑΝΟΝΤΩΝΟΙΤΙΝΕΙΝΦΑΝΙΖΟΥΣΙΝΕΡ

ΜΟΝΕΧΑΔΑΤΕΦΕΝΟΝΕΟΥΤΙΣΚΑΡΤΑ
 ΔΟΝΑΚΑΜΑΤΕΚΡΕΒΙΟΝΠΕΡΤΟΥΤΟΥΦΟ
 ΒΕΡΦΑΚΑΠΕΡΤΗΝΠΡΟΦΕΩΤΗΣΕΙΝΗ
 ΚΑΙΠΕΝΟΤΟΥΑΙΟΑΧΕΙΤΟ
 ΑΓΓΕΛΩΝΔΕΥΝΕΧΗΘΗΝΟΝΤΕΜΕΧΡΙ
 ΕΝΟΣΕΙΤΟΝΑΙΩΝΑΚΑΚΕΘΕΝΕΦΟΔΕΥΑ
 ΕΙΣΑΛΛΟΝΤΟΝΚΑΙΕΔΕΙΞΕΝΜΟΙΠΡΟΣΧ
 ΔΥΣΜΑΧΑΧΟΡΟΣΜΕΓΑΛΥΤΗΝΑΜΕ
 ΤΡΑΣΕΙΤΕΡΕΑΚΑΤΕΣΧΑΡΜΕΤΟΠΟΙΕΝ
 ΑΥΤΕΚΟΙΧΑΙΒΕΘΟΣΕΧΑΝΤΕΚΑΜΕΙΜ
 ΑΙΟΙΤΡΕΧΥΤΩΝΕΙΣΚΟΤΙΝΟΙΚΑΜΕΙΦΑ
 ΤΙΝΟΚΣΙΠΗΝΥΔΑΤΟΣΑΜΑΜΕΒΟΝΑΥΤΟΥ
 ΚΑΙΕΠΠΟΝΕΩΣΑΙΤΑΚΟΙΧΟΜΑΥΤΟΥ
 ΟΔΕΘΗΚΑΙΣΚΟΤΕΝΑΤΗΟΡΑΣΤΟΤΕΧ
 ΠΕΚΡΙΘΗΡΑΦΑΝΑΘΕΙΣΤΩΝΑΓΙΩΝΑΤΕ
 ΧΩΝΟΣΜΕΤΕΜΟΥΗΝΚΑΒΕΠΕΜΜΟΙΟΥ
 ΟΙΤΟΠΟΙΟΙΚΟΙΛΟΜΗΝΑΠΕΥΜΑΥΤΩΝ
 ΑΥΤΟΥΣΤΑΠΝΕΥΜΑΥΤΩΝΦΑΧΩΝΤΩΝ
 ΝΕΚΡΩΝΕΙΣΑΥΤΟΥΤΟΤΕΚΡΕΒΙΟΝΑΝΩ
 ΔΕΕΠΙΣΥΝΑΓΕΘΑΙΤΑΥΤΟΥΧΑΙΤΩ
 ΑΝΘΡΩΠΩΝΑΥΤΟΥΑΙΟΑΧΕΙΤΟ
 ΕΥΝΕΧΕΙΣΑΥΤΩΝΕΠΟΙΗΣΑΜΜΕΧΡΙΤΗ
 ΗΜΕΡΑΤΗΚΕΚΡΕΒΙΟΝΑΥΤΩΝΚΑΜΕ
 ΧΡΙΤΟΥΣΙΟΡΙΣΜΟΥΚΑΙΔΙΟΡΙΣΜΕΝΟΥ
 ΧΡΟΝΟΥΕΝΩΗΚΡΙΣΙΣΗΜΕΤΑΧΕΙΤΩ
 ΕΝΑΥΤΟΙΩΤΕΘΑΜΑΜΑΝΟΡΑΠΟΥΣΕΝ
 ΙΣΟΥΣΕΝΤΥΓΧΑΝΟΝΤΟΣΚΑΙΗΦΩΝΗ
 ΑΥΤΟΥΜΕΧΡΙΤΟΥΑΙΟΑΧΕΙΤΟ
 ΚΑΙΕΝΕΤΥΓΧΑΝΕΝΩΣΗΡΩΤΗΓΕΝΡΑΦΩ

ΓΕΙΤΟΥΣΑΚΑΙΤΩΡΙΕΒΔΟΜΟΝΟΡΟΣΑΜΑΜΕΩ
 ΤΟΥΤΩΝΚΑΛΥΠΕΡΕΙΧΕΝΤΩΤΩΝΟΜΟΙΕΒΕΚΑ
 ΦΕΔΡΑΤΟΥΝΟΜΟΚΑΓΓΕΡΙΕΚΟΧΛΟΥΔΕΝΔΡΑ
 ΔΥΤΩΡΕΙΔΗΚΗΗΝΕΝΑΥΤΟΙΣΔΕΝΔΡΟΙΣΑ
 ΟΥΔΕΠΟΙΕΩΣΦΡΑΜΜΑΚΑΙΟΥΔΕΙΕΤΕΡΟΝ
 ΔΥΤΩΝΗΥΦΡΑΜΟΗΚΧΟΥΔΕΝΕΤΕΡΟΝΟΜΟΙ
 ΟΝΑΥΤΟΙΣΛΗΝΕΙΧΕΝΕΥΩΔΕΤΕΡΟΝΠΛΗΝ
 ΤΩΝΑΡΧΑΙΩΝΚΑΙΤΑΦΥΛΑΧΑΥΤΟΥΚΑΙΤΟ
 ΧΛΙΘΟΚΑΙΤΑΔΕΝΔΡΟΝΟΥΦΕΙΝΙΕΙΤΟΝ
 ΔΙΩΝΟΙΔΕΠΕΡΙΤΟΝΙΚΑΡΠΟΝΩΣΕΙΒΟΤΗΤΕ
 ΦΟΙΝΙΚΩΝΤΕΒΙΠΟΝΩΣΙΚΑΧΟΝΤΑΔΕΝΔΡΟ
 ΤΟΥΤΟΕΣΤΙΝΚΑΜΕΥΩΔΕΚΑΩΡΕΤΑΦΥΛΑΧ
 ΚΑΙΤΑΛΑΜΟΝΑΥΤΟΥΩΡΑΝΑΦΗΟΡΑΜΠΟΤΕΑΠΕ
 ΨΡΗΘΗΜΟΙΜΙΛΑΝΗΕΙΣΤΩΝΑΓΙΩΝΑΥΤΕΩΣ
 ΟΣΜΕΤΙΜΟΥΗΝΚΑΛΥΤΟΧΑΥΤΩΝΗΚΕΙΤΩΣ
 ΕΠΕΝΜΟΙΕΝΑΧΤΙΕΡΩΤΑΚΑΥΤΕΘΑΥΜΑ
 ΣΑΕΝΤΗΟΣΗΤΟΥΔΕΝΔΡΟΥΚΑΙΔΙΑΤΟΕΙΡΕ
 ΤΗΝΑΝΘΡΩΠΙΝΑΝΔΕΙΝΔΕΝΔΡΟΕΚΡΕΤΟΝΑΥ
 ΤΩΠΕΡΙΠΛΑΥΤΩΝΕΙΔΕΝΔΡΟΤΟΥΣΦΟΔΡΟΝΑΥ
 ΔΕΠΕΡΙΠΛΑΥΤΩΝΗΤΟΥΤΟΥΟΡΟΙΤΟΥΤΗΛΟΝ
 ΟΥΗΚΟΡΥΦΗΟΜΟΙΟΙΧΕΡΟΝΟΥΧΙΚΑΦΕΔΡΑ
 ΕΣΤΙΝΟΥΚΑΦΕΙΣΙΟΜΕΙΣΙΚΑΙΟΛΟΙΤΗ
 ΔΟΞΗΝΟΒΑΧΙΛΕΥΣΤΟΥΑΙΩΝΟΚΟΤΑΚΑΥΑ
 ΒΗΕΠΙΚΕΦΑΧΩΝΤΗΝΓΗΙΝΕΠΑΣΔΟΧΩΣ
 ΤΟΥΤΟΥΔΕΝΔΡΟΝΕΥΩΔΕΙΝΚΑΙΟΥΔΕΜΙΑ
 ΣΑΞΕΣΟΥΣΙΩΝΕΧΕΙΝΦΑΘΑΝΑΥΤΟΥΜΕΧΗ

ΤΗΕΚΑΛΕΙΛΑΒΟΤΑΜΦΟΝΒΟΥΟΙΠΕΝΤΑΙΣΗ
 ΜΕΡΑΙΣΤΩΝΑΜΑΡΤΩΝΑΚΑΙΟΥΤΩΙΕΚΥΠΗ
 ΣΗΤΩΠΙΝΕΣΑΛΑΧΝΗΩΜΑΝΟΡΟΠΟΛΩΤΟΥ
 ΚΕΟΝΤΑΙΟΙΟΙΔΑΧΑΛΑΡΤΑΝΟΚΟΙΟΙΣΕΒΕΙ
 ΚΑΜΙΤΑΤΩΝΑΝΟΜΟΝΕΙΟΝΤΩΜΕΤΟΧΩΝΑ
 ΔΕΠΗΕΥΜΑΝΑΤΟΙΕΝΑΧΕΔΑΦΕΙΝΤΕΒΑ
 ΕΑΜΤΟΝΚΟΛΛΟΝΤΑΝΑΥΤΟΜΟΥΤΕΜΩΡΗ
 ΘΗΓΟΝΤΑΝΕΝΗΜΕΡΑΥΝΚΡΗΓΕΩΟΥΔΕΜΗ
 ΜΕΤΕΠΡΩΟΝΕΝΤΕΥΟΕΠΩΤΕΙΙΛΟΙΝΑ
 ΤΟΝΚΑΤΗΙΔΟΞΗΚΑΜΕΠΛΑΧΟΥΝΗΜΕΡΕΚΑ
 ΟΤΗΕΔΙΚΑΙΟΥΝΗΚΥΡΕΙΩΝΤΟΥΣΙΩΜΟΙ
 ΚΑΚΕΙΟΕΝΕΦΩΔΕΥΣΑΕΙΣΑΧΟΝΤΗΓΟΝΗΡ
 ΔΥΣΜΑΣΤΩΝΗΕΑΥΟΝΤΗΓΗΝΙΚΕΙΟΕΒΑ
 ΜΗΝΤΥΡΔΑΤΡΕΧΩΝΚΑΙΟΥΚΑΙΑΙΛΙΟΜΕΦΩ
 ΟΥΔΕΒΕΝΑΕΙΓΟΝΤΟΥΔΡΟΜΟΥΗΜΕΡΑΚΑΙΟΥ
 ΚΕΤΟΕΑΜΑΔΙΑΜΕΝΟΝΚΑΙΗΡΩΤΗΧΑΧΕΠΟΝΗ
 ΕΣΤΙΝΤΟΜΗΕΧΩΤΑΝΑΙΔΥΤΗΓΕΤΕΜΕΚΑ
 ΦΗΜΟΙΡΑΓΟΥΝΑ'ΟΕΙΣΤΩΝΑΓΙΩΝΑΥΤΟΥΝΡΟ
 ΟΣΜΕΤΕΜΟΥΝΗΝΟΥΤΟΔΡΟΜΟΥΤΟΥΝΡΟ
 ΤΟΠΡΟΣΔΥΣΜΑΣΠΥΤΟΥΕΚΑΚΟΝΕΣΤΑΝΑ
 ΤΑΤΟΥΣΦΑΥΤΗΡΑΤΟΥΟΥΡΑΝΟΥΑΙΕΙΔΕΦ
 ΜΟΙΟΥΗΝΥΡΟΚΕΟΜΕΝΑΝΥΚΤΟΕΚΑΠΕΚΕ
 ΚΑΧΥΤΩΜΕΠΟΡΕΥΘΗΜΚΑΙΕΦΕΑΧΑΗΝΕ
 ΠΙΤΑΟΡΗΕΝΔΟΞΑΝΑΝΤΑΕΙΣΑΥΕΡΑΤΟΥΕΚΑΤΕ
 ΡΟΥΔΙΑΧΑΚΟΝΤΑΝΟΙΛΙΘΟΙΕΝΤΙΜΟΙΤΑΥΑ
 ΛΩΝΗΚΑΠΑΝΤΑΕΝΤΙΜΑΚΑΙΕΝΔΟΞΗΚΑ
 ΕΥΕΙΔΗΑΝΑΥΤΟΛΑΕΣΤΕΡΙΓΑΜΕΝΑΕΝΤΩΕΙΝ
 ΚΑΙΓΡΑΧΕΠΙΝΟΤΟΜΕΝΤΩΕΝΚΑΦΑΡΑΝ
 ΓΕΣΒΑΘΕΙΛΑΚΑΥΤΡΑΧΙΛΙΑΜΙΑΤΗΜΙΧΟΥΚΕΝ

τιμη βαλνικισ βωσθηνε δε βικησιεταν
τωνκαταβειχτες μεχρυσωνοσ τοτε
αηκαιοι εκλυοιοι δεσθηετα οκχηπος
αυτος τοις εκλετοις εις ζωην εις βοραν
ικωμεταφυτι γωηε βωμεντοπωλιωρα
φρανονοικοι η γωδυ βασιλευς του αωνου
τοτε ευφρανθησονται ευφρανομεθα
και χαρισονται και εις το αγιον εις ευχο
τη δωσμελυ του εντοις οσταμοις αυτων
και ζωη η παθιομαχησονται με ηλιγησιν
ζησανοι η αηερεσ ουκ αμεντα σιμηεμα
λυτων και βασιμοικα πληρη και ματ βι
ρε υαχαφονται αλυτων τοτε η λογησ
τον οη της δεσχησ τον βασιλευσ του αωνου
οσητοιμασεν μορω ποιστα τοι αταδαικ
οις και αταδαικτισ και ειπενα ουμααχ
τοις και εις θεσ φωδευσαι εστο μεσθη
της σιη και ιδονται οση η λογησ μεσθη
βνωδεσ δαδεχονται αταδαιφραδε μεσθη
σαι και βλασ του σαι του δεσδου εις κο
πεν τοις και εις θεσ αμεσ ορος αγιον η πο
ικατω του ορου γωωρ εξδνησ του αωνου
τη ηδυσιν εις εν ησ οσ τον κ και ιδονται
προσαναταλασ αλλο ορου φηλοτερον του
του κ και αμασ ονα του φρανιαν βαθεβι
αποσχεχοιαν η παλασ και ατα η η γωωρ

ηοι ευετα υπο και ευησ τοσ ορος και ησ ορου
αυσ και του του αλλο ορου τα ησ οσ τοτε
αυ του κ και ουκ εχον ησ οσ και φρανιαν
βαθεβι και σιη φρανιαν ησ οσ ονα αυτων
και αλλο ησ οσ φρανιαν ησ οσ και ησ οσ
βλακροντων ησ οσ ορεσ και πορεσ βα
ραν γερεσ ησ οσ βαθεβι με κλησ ησ οσ
και δεσδονου κεφυτε ευεσ τοει ησ οσ
βωυμασ οτε ησ οσ φρανιαν ησ οσ και ησ οσ
βωυμασ και εις ποσ διασ ησ οσ ησ οσ
λογησ μεσθησ και ατασ πληρη δεσδων ησ οσ
τη δεσθη φρανιησ κε κλησ ησ οσ ησ οσ
καταφυτοσ τοις κε κλησ ησ οσ ησ οσ
χησ ον οσ δεσδου ησ οσ ησ οσ ησ οσ
εστομασ ησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ
πη και ησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ
σοσ ησ οσ δεσδου ησ οσ ησ οσ ησ οσ
εσ τα ησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ
εν τα ησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ
μησ εν τα ησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ
τα ησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ
τον κ ησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ
βησ ησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ
σοσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ
λογησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ
του εδ ησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ ησ οσ

ΛΟΥΤΕΡΟΝ ΠΕΠΛΑΜΜΑΤΩΝ ΕΒΟΥΡΑ
 ΠΡΟΣΧΑΤΑΧΣΕΡΕΜΒΡΥΤΑΔΟΠΠΑΗΡΤΟ
 ΜΑΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΙ ΧΟΥΒΟΥ ΚΑΙ ΧΡΗΜΜΑ
 ΜΟΥ ΚΑΙ ΠΡΟΣΕΒΕΚΕΤΟ ΕΝΙΦΟΔΩΤΑ
 ΕΠΙΛΑΧΥΧΑΠΛΑΤΩΝΤΩΝ ΟΡΕΩΝ ΤΟΥ ΕΝ
 ΜΑΧΙΣ ΕΒΗΝΕΙΝ ΕΤΗΝ ΕΡΕΡΟΥΧΑ ΒΑΛΛΟΝ
 ΚΑΙ ΒΑΛΛΟΝ ΕΠΙΛΑΧΡΟΝ ΚΑΙ ΛΟΤΟΥ ΤΟΥ
 ΕΒΗΝΕ ΠΑΝΤΟΥ ΖΩΤΗΝ ΚΑΙ ΚΑΙ ΕΛΘΩΝ ΠΡΟΣ
 ΤΟΥ ΠΑΡΧΑΝ ΟΝΙ ΗΣΙ ΚΑΙ ΟΥΤΗΝ ΗΣΙ ΒΑΙ
 ΜΑΚΡΟΒΕΝΤΩΝ ΔΕΝ ΕΝΑΦΟΝ ΤΟΥ ΤΩΝ ΔΕΝ
 ΑΡΑ ΕΒΕΝΑΚΑ ΜΕΓΑΛΑ ΔΥΩ ΜΕΝ ΕΚΕΝ
 ΜΕΓΑΛΑ ΦΟΔΡΑ ΚΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΔΟΞΑΙ ΟΜΒΑ
 ΚΟΝ ΕΠΙ ΚΑΤΑ ΔΕΝ ΔΡΟΝΤΗ ΕΦΡΟΝ ΗΣ
 ΒΡΟΥ ΕΒΕΝΤΟΥ ΤΙΝΑΙ ΤΟΥ ΤΟΥ ΚΑΡΤΟΥ ΕΤΟΥΣ
 ΕΠΙ ΕΣ ΜΕΤΑ ΦΡΟΝΗΝ ΕΠΙ ΜΕΓΑΛΗΝ ΟΜΟΝ
 ΤΟ ΔΕΝ ΔΡΟΝ ΕΚΕΝ ΤΟΥ ΤΡΑΒΕΛΕΧΟΥ ΤΟΣ
 ΤΑΧΕ ΦΑΛΛΑ ΤΟΥ ΚΕΡΑΤΙ ΟΜΟΙΟ ΔΕ ΧΥ
 ΠΟΛΥ ΤΟΥ ΕΒΕΒΟΥ ΤΟΥ ΕΒΕ ΜΠΕΛΟΥ ΤΑ
 ΠΟΙΧΑ ΗΝ ΔΕ Ο ΕΜΝΑΧΟΥ ΤΟΥ ΔΕ ΤΡΕΧΕΝ
 ΠΟΡΩ ΑΠΟ ΤΟΥ ΔΕΝ ΔΡΟΥ ΤΟΤΕ ΕΠΙ ΤΟΝ
 ΚΑΛΟΝ ΤΟ ΔΕΝ ΔΡΟΝ ΚΑΙ Ο ΕΒΕ ΠΑΧΑΡΗ ΤΗ
 ΑΡΑ ΤΟΤΕ ΕΛΠΕΚΡΟΥ ΤΗ ΦΑΧΑΧΟ ΑΓΓΟΥ
 ΓΕΧΟΝ ΕΤΕΜΟΥ ΣΑΝ ΤΟΥ ΤΟ ΔΕΝ ΔΡΟΝ
 ΦΡΟΝ ΗΣ ΕΒΕ ΤΟΥ ΕΦΥ ΕΝ Ο ΠΑΤΗΡ ΤΟΥ

ΜΕΚΡΟ ΕΝΕΠΟΡΕΥΘΗΝ ΕΣΤΟΜΕΝ ΟΜΑΙ
 ΔΟΡΑΡΑ ΚΑΙ ΔΟΝΑΥ ΤΟ ΕΡΗΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΜΟ
 ΚΟΝ ΤΑ ΗΝ ΔΕΝ ΔΡΟΝ ΚΑΙ ΔΟΤΩΝ ΕΡΕΡΟΥ
 ΤΩΝ ΔΩΡΑΝ ΟΜΒΡΟΝ ΑΝΟΛΕΝ ΦΑΡΜΕΝΟ
 ΟΥ ΔΥΑ ΤΩ ΤΕ ΔΥΛΑ ΗΣ ΕΠΙ ΠΡΟΣΕΒΕΚΕ
 ΠΙ ΔΥΣΜΩΝ ΠΑΝΤΩ ΕΒΕΝΑ ΑΓΕΥ ΔΕ ΟΡΚΑ
 ΤΟΝ ΕΤΕΚΕΤΟ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΒΕΝ ΕΒΑΛΟΝ ΤΟ
 ΠΟΝΕΝ ΤΩ ΕΒΕ ΔΗΡΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΝΑ ΤΟΛΑ
 ΤΟΥ ΟΡΟΣ ΤΟΥ ΤΟΥ ΧΟΜΗΝ ΚΑΙ ΔΟΝ ΠΡΟΣ
 ΟΡΕ ΔΕΝ ΔΡΑ ΠΝΕΟΝ ΤΑ ΔΥΩ ΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΒΑ
 ΝΩΝ ΚΑΙ ΖΜΥΡΝΑ ΚΑΙ ΔΕ ΕΠΙ ΧΑΤΩΝ Ο
 ΜΟΙ ΚΑΙ Ο ΗΝ ΚΑΙ ΕΠΙ ΚΑΙ ΕΝΑ ΤΟΥ ΤΩΝ ΧΟ
 ΜΗΝ ΠΡΟΣΑΝΑ ΤΟΛΑ ΚΑΙ ΜΑΚΡΑ ΚΑΙ ΔΟΝ ΤΟ
 ΠΡΟΝ ΑΛΟΝ ΜΕΓΑΛΑ ΦΑΡΜΑΚΑ ΤΟΥ ΔΕ ΤΕ ΕΒΕ
 ΚΑΙ ΔΕΝ ΔΡΟΝ ΧΡΟΝΟΝ ΤΑ ΧΕΙΛΗ ΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ
 ΝΩ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΧΑ ΧΕΙΛΗ ΤΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ
 ΤΟΥ ΤΩΝ ΚΑΙ ΔΟΝ ΚΑΙ ΝΑ ΜΩ ΜΟΝ ΔΥΩ ΜΑΤΩΝ
 ΚΑΙ ΕΠΕΚΕ ΕΝΑ ΤΟΥ ΤΩΝ ΚΑΙ ΧΟΜΗΝ ΠΡΟΣ Δ
 ΝΑ ΤΟΛΑ ΚΑΙ ΔΟΝ ΑΛΛΟΡΗ ΚΑΙ ΕΝ ΔΥ ΤΟΙ
 ΛΑΧ ΔΕΝ ΔΡΟΝ ΚΑΙ ΕΚ ΤΟ ΕΒΕ Ο ΜΕΙ ΤΩ ΚΑΙ
 ΕΞΑΥ ΤΩΝ ΝΕΚΤΑΡ ΤΟ ΚΑΛΟ ΔΥ ΜΕΝ ΟΝ ΚΑΙ
 ΡΑΝ ΚΑΙ ΧΑΛΒΑΝ ΚΑΙ ΕΠΕΚΕ ΕΝΑ ΤΩ ΝΟΡΕ
 ΩΝ ΤΟΥ ΤΩΝ ΚΑΙ ΔΟΝ ΑΛΛΟ ΟΡΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑ ΤΑ
 ΛΑ ΤΩΝ ΠΕΡΑ ΤΩΝ ΤΗ ΓΗ ΚΑΙ ΚΑ ΠΑΝΤΑ
 ΤΑ ΔΕΝ ΔΡΑ ΠΑΡΗ ΗΣ ΕΞΑΥ ΤΗ ΕΝ Ο ΜΟΝ
 ΜΑΤΩΝ ΤΑ ΑΛΛΩ ΤΑΝ ΤΡΕΒΕΝ ΑΛΟ ΕΝ

ΑΡΚΑΔΙΟΝ ΣΕ ΠΕΝΙΔΕΤΙ ΣΑΥ
 ΝΕΤΙΘΟΝ ΠΡΩΝ ΣΕ ΑΠΟΣΤΗ
 ΝΕΤΗΣ ΜΩΡΙΑ ΣΚΑΙΟΥ ΣΤΟΙΘΕ
 ΟΙ ΣΑ ΠΡΑΨΑΝ ΤΙ ΣΟΝ ΤΩ
 ΑΠΟ ΜΩΡ ΠΡΟ ΕΘ ΣΜΕΙ ΑΣ ΣΤΙΝΙ
 ΑΤΙΕΚΡΙΘΗ ΟΥΛΙΑ ΝΟΣ ΔΙ ΚΕΩΣ
 ΑΠΟ ΜΩΡ ΠΡΟ ΕΝ ΛΕΓΤ ΣΚΑΙ ΕΝ
 ΤΟΥ ΤΩ ΦΟΒΟΥ ΜΙΑΚΟΥ
 ΩΝΟΣ ΓΑΡ ΑΝ ΕΠΙΘΥΣΙ
 ΑΤΟ ΜΙΤΗ ΝΕ ΑΥΤΟΥ ΧΗΝ
 ΔΑΙ ΤΟΥ ΤΟ ΑΤΤΟΛΩΝ ΕΚΑΝΘΗ
 ΤΟΥ ΤΟ ΔΕ ΕΙΔΩ ΣΕ ΑΥΤΟΝ ΝΟΥ
 ΘΕΤΗΣ ΟΝ ΕΙΝ ΑΜΗ ΚΑΚΩ ΣΑ
 ΤΙ ΕΛΛΑΔΗ ΣΤΟΥ ΒΟΥ ΟΛΑΣΤΑΣ
 ΤΙ ΟΛΙΑ ΣΣ ΧΗ ΜΟΝΩΝ ΠΕ ΣΡΙΝΑ
 ΘΕ ΣΚΑΙ ΟΥ ΚΕ ΛΕ ΣΟ Η ΣΤ ΟΥΛΙΑ
 ΝΟΣ ΠΕΝ ΟΥ ΔΥΝΑΜΕ ΤΟ ΝΘΕ
 ΟΝ ΚΑΤΑ ΜΙ ΨΕ ΜΑΡΚΙΑ ΝΟΣ ΕΙ ΠΕΝ
 ΤΙΑ ΤΡΟΥ ΣΙ ΜΕΙ ΚΑΙ ΝΟΥ ΘΕ ΤΩ
 ΣΕ ΑΝ ΑΣ ΧΟΥ ΜΟΥ ΣΤΑ ΤΡΟΣ ΣΟΥ
 ΚΑΙ ΣΩ ΣΟ ΝΟΣ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑΝ
 ΑΡΚΕ ΣΕ Η ΤΙΟΣ ΑΣ ΑΝ ΟΝ

ΠΙΔΕ ΣΤΟΥ ΤΟΥ ΜΑΝΟΣ ΕΙ ΠΕΝ
 ΟΣ ΑΝ ΕΝ ΝΟ Η ΣΚΑΙ ΚΑ ΧΗ
 ΣΙΑ ΤΑ ΠΤΩ ΟΥ ΤΑΙ ΣΤΕ ΧΗ ΣΕ
 ΜΑΡΚΙΑ ΝΟΣ ΕΙ ΤΤΕΝ ΑΝ ΑΛΗ ΦΩΝ
 ΤΩ ΕΝ ΤΩ ΔΕ ΣΜΩΤ ΠΙ ΨΕ ΣΤΑ ΜΙ
 ΤΕ ΚΟΥ ΣΑΥ ΤΟΥ ΤΡΑ ΨΕ ΝΗ ΠΩ
 ΑΤΙΕΚΡΙΘΗ ΟΥ ΜΑΝΟΣ ΕΛΕΥ ΣΕ
 ΤΕ ΜΟΥ Η ΤΕ ΚΟΥ ΣΗ ΝΙ Σ
 ΟΥ ΦΙ ΣΕ ΤΕ ΜΟΥ ΜΑΡΚΙΑ
 ΝΟΣ Η ΓΕ ΜΩΝ ΕΙ ΠΙ ΤΤΕ ΝΑ
 ΑΠΟ ΥΛΙΑ ΝΟΝ ΚΑ ΑΣ ΣΚΙ ΠΙ ΔΑ Ψ
 ΡΑ ΠΤΗ Η ΠΡΑΨ ΤΟΥ ΔΑ ΤΑ ΤΙ Ψ ΕΥ ΔΗ
 ΤΟΥ ΜΑΝ ΕΙ ΠΙ ΜΟ ΤΙ ΜΡΑ ΒΚ ΕΧΩ
 ΔΕ ΒΙ ΔΟΥ ΔΑ ΝΟΣ ΕΣΤΙ ΝΗ ΜΟΙ
 Α ΠΕΡ ΤΗ ΣΗ ΔΑ ΣΤΕ ΚΟΥ ΣΗ Σ
 Ψ ΕΥ ΣΑ ΣΘ ΑΤ Η ΣΤ Ο ΜΑ ΔΑ ΚΑ ΜΟΥ
 ΣΗ ΣΕ Ι Σ Ε Μ Ε Ν ΑΡ ΚΙΑ Ν Ο Σ Ε Ι Π Ε Ν
 ΣΤΩ ΦΩ Σ Τ Ο Ι Ε Ι Ν Η Δ Ε Α Σ Σ Κ Ι Π Τ Ο
 ΔΩΡ Α Κ Α Τ Α Τ Ο Λ Ι Ν Η Κ Ο Λ Ο Υ Ο Ι
 Ε Π Ι Φ Ε Ρ Ο Μ Ε Ν Η Ν Θ Ε Ο Ν Ι Α Κ Α Ι
 ΜΥ Ρ Α Π Ρ Ο Σ Τ Η Ν Π Ε Λ Ε Υ Τ Η Ν
 ΜΥ Ρ Α Π Ρ Ο Υ Α Ψ Τ Η Σ Μ Α Ρ Κ Ι Α Ν ΟΥ

Answer: 1

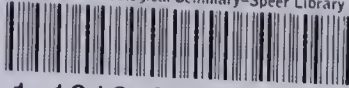

DT57 .F81 v.9:1-3 FOLIO
Le papyrus mathématique d'Akhmim

Princeton Theological Seminary-Speer Library

1 1012 00083 6504